

ПЕРСУС

ОГНЕНИТЕ КОДОВЕ

ОГНЕНИТЕ КОДОВЕ

Трета част

Българска

Първо издание

Всички права са запазени.

София, 2017

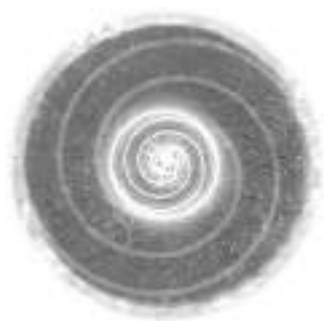
© Персус – автор

© Венцислав Огнянов – художник-консултант

Росица Радоева – консултант

Багрина Кларк – редактор

ISBN 978-619-90357-7-1

Можете ли да забравите всичко?
Можете ли да достигнете памет на новородено?
Можете ли да промените своите убеждения?
Защото там, дълбоко в нас, лежи една неистина!
Защото съвестта ни спи в обятията на лъжата!
Защото този сън продължи твърде дълго!

На теб, Учителю!

ПРЕДГОВОР

Последната част на „Огнените кодове“ ще отбележи за мен края на един период, продължил повече от двадесет години. През това време станах свидетел на много неща. Променях възгледи, за да открия възможности. Губех приятели, за да намеря съмишленици. Падах на дъното, за да се изправя отново. Някои от тези събития вече не помня. Други ме разтърсиха дълбоко. Днес вярвам, че всички те бяха причина за една цялостна и дълбока, вътрешна промяна. Сега знам, че всичко, на което бях свидетел, е заложено от мен на едно друго ниво, в едно друго измерение. В паметта ми се събуди споменът, че съм тук и сега, за да завърша онова, което съм планирал през много минали животи.

Работата по книгите ме срещна с много хора и създания, някои от които „видях“, като мои спътници от различни места и измерения. Те бяха тук с мен и до мен през целия период, дори и много преди него. За някои съм знаел, за други разбрах след години. Искам да благодаря на всички тези същности, Души и енергии. Вие ме водехте, подкрепяхте и ми помагаште да пиша не с думи, а с чувства. Моята единствена награда е, да съм оправдал вашето доверие, защото моето дело е ваше дело, зад моята Любов стои вашата Любов.

Във втората част – „Печатът на Бог“ – описах срещите си с Пазителя на Меча на Абсолюта. Представих откъси от нашите разговори с тази неземна същност, която четеше в Записите и

осъществяваше мигновени контакти с хора, съзнания и събития през воалите на времето и пространството. Пазителят знаеше въпросите ми още преди да му ги задам. Често четеше мислите ми и отговаряше. Понякога говореше на космически език, след което търпеливо ме изчакваше да се съвзема, за да го преведе:

– Втората част – „Печатът на Бог“ отрази ли точно онова, което бе нужно?

– Да и достига до тези, до които трябва, но като се вземе предвид цялата дезинформация, която ви заобикаля, прочетеното трябва да влезе в човека и да поработи известно време. Накрая всички ще се завърнат с въпроси. В третата част ще продължиш и ще опишеш как е изкривено Учението на Христос, какво представлява Римокатолическата църква. Тъмнината ще се събуди отново.

– Ти ли планира книгите?

– Планира ги ти. Те са твое наследство от Плеядите. Когато бе там, виждаше какво се случва със Земята и пожела да дойдеш тук и да напишеш това, което сега излиза и което предстои. Животът ти в нацистка Германия катализира този процес. Въпреки това, тези книги не са твои, нито мои. Както ти, така и аз сме само проводници на една по-висша Воля, на една по-висша Цел, на една по-висша Идея. Ние сме само инструменти за приложението на Божия промисъл – завръщането на Земята на изконната Истина, на изгубената Божественост. В третата част на книгата ще се разгледа така наречената от вас „Втора световна война“. Как-

то и тази след нея, защото светът е в една непрекъсната война. Войната днес достигна своята кулминационна точка. Вече са измислени и пуснати в действие компютри-роботи, които излъчват сигнали в пространството, четат и внушават мисли на хора. Ето защо не можеш да кажеш, когато някой получава информация от „Духа“, че тази информация наистина идва от Създателя или от Свещената йерархия. Повечето такава „информация“ днес идва от тези биороботи и психотронни генератори, които внушават на човечеството какво да мисли и манипулират отделни индивиди какво да правят и говорят. В последната фаза на тази безкрайна война ще бъде имитирана появата на Христос. Много от хората ще кажат: „Ето Той дойде! Ние трябва да го следваме!“ Това ще бъде огромна заблуда, защото не това е начинът, по който Той идва на Земята.

– Знае ли се истината за войната?

– Не! Истината е друга! Тази война е планирана от тъмните сили, както и така нареченият „социализъм“. Това е поредното противопоставяне на две тъмни сили. Тъмнината противопоставя себе си срещу себе си, защото нейната цел е да унищожи планетата ви. Няма да успее! Процесът по събуждане на човечеството е в пълен ход. Светлината е превзела почти всички ключови събития. Може да се забави във времето проявлението ѝ, но Земята няма да бъде унищожена.

– За две световни войни ли говорим или всъщност за една непрекъсната война?

– Има само една непрекъсната война, която се води от самото сътворение на расата с Печата на Бога. Война без край. Този край ще е сега!

– Значи трябва да се оповести истината за тази безконечна война, какво стои зад нея и зад събитията, които са се случили?

– Това е, за което най-вече ти дойде!

Пред вас е третата и последна част от трилогията „Огнените кодове“. Нарекох я „Осмата Земя“. В нея тези разговори продължават, за да опишат хронологично следващите етапи от развитието на расата с Печата на Бога – от миналото, настоящето и бъдещето на нашата Земя.

Знанието понякога приглушава една радост на живота – способността ни да се изненадваме. Много от това, което предстои да прочетете, е коренно различно от историята, която познаваме. Зная, че много от вас ще бъдат скептични към описаните събития. В това състояние бях и аз. След разговорите много неща не разбирах, в други се съмнявах, а някой направо отхвърлях. Пазителят знаеше това. За него аз, както и всеки друг, бях отворена книга, в която виждаше всичко. Ето защо, той започна да се свързва директно с мен в моментите, когато бях в дълбока медитация. Тогава се включваше, за да отговори на това, което не бях попитал. Тълкуваше моменти, които не бях разбрал. Наблягаше на онова, което отхвърлях. Обясняваше всичко, в което се съмнявах. Дни след това ме насочваше по различни пътища към факти, личности и съби-

тия, за които бе споделил. Така попадах на книги, статии, изказвания и страници, които потвърждаваха по най-невероятен начин неща, с които не можех да се примиря или да приема. Така не остана нищо неизчистено, нищо непроверено, нищо неразбрано. Аз бях длъжен да осмисля и осъзная всичко, за да го опиша и предам чисто, ясно и правдиво.

То е пред вас!

Авторът

ТРЕТА ЧАСТ

ОСМАТА ЗЕМЯ

Раздел 1.

ТЪМНАТА СТРАНА на ВСЕМИРА

Спектрален анализ: Синьо до бледозелено и сиво.

Репеф: Огромни гладки каньони разсичат повърхността на тази непозната планета. Не виждам вода, а само следи, които наподобяват отдавна пресъхнали речни корита. Хълмисто е. Голи скали, без зеленина, се простират докъдето обхваща окото. Всичко е в сиво-син нюанс, който навява чувството на застоялост и тъга.

Мисия УрУмБа: УрУмБа е отдалечена и труднодостъпна планета. Малко пътешественици се отправят към нея. На пръв поглед тя няма с какво да ги привлече, но аз съм тук, не за да пътешествам, а за да изследвам. Това е поредната мисия, на която се записах. Малката цилиндрична капсула, която е в орбита около планетата, е моят наблюдателен пост. Самият аз не съм изцяло материален – преобладава плазмата, като форма на чистото съзнание. Капсулата, в която се намирам, е като жива. Тя е свързана с моето възприятие и увеличава неговите възможности. Когато съзнателно сканирам повърхността, се включва усилвател, който подпомага процеса.

Погледната от орбита, планетата изглежда безлюдна, но зная че има живи същества. Съзнанието и капсулата засичат хуманоид с леко издължена глава – цялата на райета, подобно на зебра. Засичат се и по-малки същества, които също са тип хуманоиди. Всички живеят заедно, без конфликти помежду си – може

би защото проблемът е общ. Съзнанието и апаратурата улавят тяхното поле. Усецам вида възприятие, обхват на аурата, техните чувства, най-слабите им емоции. Дълбоко в мен прониква тягостно усещане за безизходица, обреченост, безсилие. Постепенно се оформя трайно убеждение – те всички са уловени в капан! Тук живеят под сянката на установеното господство над планетата. Не могат да я напуснат. Господарите им нямат форма, нямат образ, нямат местоположение, нито цвят, аромат или брой. Те са само мисъл – неуловимо съзнание, пред което технологиите, с които разполагам, са безсилни. Господарите едновременно не съществуват и съществуват. Не можеш да ги докоснеш, но можеш да ги усетиш под формата на депресивно чувство, на изтеглена от теб енергия, на тъга. На УрУмБа робството е достигнало своята висша форма, при която робът дори не допуска, че е роб!

Изведнъж към капсулата се насочи лъч. Включи се непознато, мощно притегателно поле, което ме завъртя в спиралата на енергийния водовъртеж. Бавно и методично започна да ме притегля. Спирам да усещам, да виждам, да възприемам. Съзнанието ми се замъглява. Губя контрол. Тъмнина...

Не зная от колко време съм така. Намирам се в помещение с ослепително бели стени. Срещу мен улавям образ на хуманоид. Прилича на земен човек, но не сме на Земята. Подсъзнателно разбирам, че това е само холограмна проекция. Аз съм тук – при господарите на УрУмБа.

Заловиха ме!

Съзнанието ми е изтеглено и затворено в малък кристален контейнер. Едновременно мога да наблюдавам и от вътрешността на контейнера и отстрани, но не мога да се отдалеча извън полето, което ме ограничава. Сега разбирам какво правят. Те са съзнания, които улавят други съзнания, попаднали в тяхната мрежа. Изстрелват внезапно към тях енергиен лъч така, както октоподът изстрелва пипалата си, за да улови плячката. Уловеното и хипнотизирано съзнание се изтегля в специален контейнер, обвит от сензо-магнитно поле. След това се преглежда и се правят опити да се декодира; да се снее цялата заложена в него информация, която след това се копира. Създава се второ съзнание-копие, което се изпраща да живее живот на определени места, понякога там, където преди е живяло. Установява се енергиен канал с него и се черпят (този път директно) преживявания. По такъв начин господарите могат да усещат и да чувстват от милиарди километри разстояние.

Изведнъж ясно осъзнавам – те се опитват да преживяват така, както преживява Самият Създател!

Старая се да концентрирам мисъл и да изпратя вик за помощ, който да премине през техните зацити. Правя всичко, което си спомням. Нужно е изцяло да видоизменя съзнанието си; да изравня честотите му с техните. То постепенно трябва да се успокои, да затихне и накрая... напълно да изчезне. Помагат ми животите на Земята. Практикувал съм подобно нещо в ролята на атлантски жрец и тибетски монах. Тогава го можех. Нужно е да постигна

пълна концентрация, за да успея отново. Това е единствения ми шанс. Трябва да мисля, без да мисля, защото ще ме засекат. Трябва да демонстрирам пасивност и трескаво да намеря изход. Трябва да съм тук, но да ме няма. Нямам време. Ще се получи! Ще стане! Сега...

Разбирам, че има резултат, защото долавям засилено суетене около мен. Господарите все по-трудно фиксират съзнанието ми. Започват повторно сканиране на контейнера. Знаят, че съм вътре и се учудват, че не ме засичат. Включват допълнително поле, което да копира всичко, което е вътре. Това ме обърква. Как бих могъл да им попреча? Нима мога да излича собствените си спомени? Да залича себе си?

Изведнъж мощна вълна ме сграбчи и ме издърпа извън контейнера. Някой е прихванал моят зов за помощ и ме изтегля с невъобразима скорост. Само след миг вече наблюдавам цялата планета зад прозрачен воал.

Тук, зад това защитно поле, цари необятно спокойствие. Изтеглиха ме в космическа станция, която е на орбита, зад воала. Благодаря на моите спасители, че съм тук. Разговаряме в кабината на космическия им кораб. Разказвам им с какво съм се сблъскал на УрУмБа. Съветват ме да не се впускам така безразсъдно в непознати мисии. Около планетата е изградено поле, което я изолира напълно и не позволява да бъдат притегляни съзнания, които са извън него. То служи за защитен вал. Чиста лудост е да прекосиш полето сам и да навлезеш зад него. На какво ли съм се надявал? Едва се измъкнах. Въпреки това, там останаха много съзнания в плен.

Заявление: *Поех предизвикателството да посетя УрУмБа. Създателят позволи да се завърна, за да разкажа какво очаква всеки, който се осмели да отиде там. Кандидатирам се за следващата мисия. Моля да бъде допуснат.*

(регресия; Живот на Плеяди)

В периферията на Всемира, далеч от Централната точка, се намира „Големият Дом на тъмната страна на Свръхсъзнанието“. На космически език той се нарича УрУмБа. Тъмнината избира това място и получава за него разрешението на Свръхсъзнанието (Бог), защото това е част от Божествения план. Всичко, което се случва, е заложено от Твореца! Да мислим, че съществува нещо, което не е от Него, то означава да твърдим, че Той е изпуснал контрола над Собственото си Творение. Това не е така!

Нито една мисъл, нито едно дело, нито един акт в целия Всемир не се случва без Неговото позволение. Защото ТО е всяка мисъл в зародиш, всеки потенциал в развитие, всеки краен резултат, който е в основата на всяко начало. ТО е „Всичко, което Е“.

Първоначално Свръхсъзнанието твори само Светлина, но в тази извечна хармония липсва растежът, който ТО желае; затова пречупва Светлината и създава Тъмнина – стимул за развитие на световите. Всяка Душа, отделила се от лоното на Свръхсъзнанието, трябва да преживее Тъмнината, за да я отхвърли и приеме Светлината. Това са поредица от изпити, на чийто финал Душата става достойна да получи мантията на помощник на Твореца. На този Бого-Сътво-

рец му предстои да усвоява Пустотата и да разширява Творението на своя Създател.

Сврѣхсѣзнанието залага в Божествения си план определено място, където ще концентрира Тъмнина. Планетата на Тъмнината е много малка в сравнение с Острова на Светлината, но разпространява своето влияние из цялото Творение.

Тази планета има свой управител...

Преди стотици хиляди земни години сред светлите същества около престола на Създателя започва бунт. От многото Суверени, един пожелава да бъде над останалите. Неговото име е Луцифер – носителят на Светлина. Луцифер притежава всички качества, които притежават Божиите синове. Той е създаден в Светлина, но я пречупва, взема част от енергията и я концентрира на определено място с позволението на Твореца. Това място е УрУмБа – лаборатория на Сврѣхсѣзнанието, където се творят програми, които тестват създанията Му. Мястото ѝ е далеч извън пределите на нашата Вселена.

Като част от Сврѣхсѣзнанието, Луцифер е навсякъде. Във всички вселени, на които Душите са в процес на развитие, има планети-лаборатории с концентрирана тъмнина. След предстоящите промени, за известно време, Луцифер ще бъде ограничен. През това време УрУмБа няма да излъчва тъмнина, за да може да премине Творението изцяло в Светлина. Световите ще се завърнат при своя Създател, в лоното на Сврѣхсѣзнанието, за да излязат отново от Него – пречистени и усъвършенствани. Това ще постави началото на следващия цикъл – следващ нов етап от развитието на дуалността.

Кристалната решетка на съзнанието

Всеки един от нас, още от самото си раждане, укрепва своят фокус на възприятието в една и съща позиция. Това става с помощта на родители, учители, приятели. Само така ние можем да възприемаме и да споделяме помежду си един и същ свят. Когато някой системно променя своите мисли, той премества този фокус и излиза от общоприетото. Такъв човек често е смятан за чуждак, ексцентрик или луд, след което бива изолиран от обществото. Ала когато този човек увлече след себе си и други хора, започва промяна на мислите в глобален мащаб. В момента, в който промяната достигне определен брой индивиди – започва промяна на цялостното колективно съзнание. Промяната на колективното съзнание, променя реалността, променя самия живот.

Тъмнината въздейства на хората посредством достъп до техните мисли. Тя подтиква към промяна мисловните модели на всеки човек, така че той да приеме накрая внушаваните мисли като свои. Заедно с промяната на мислите си човек изменя и своята кристална структура. Тъмнината живее в съзнанията, които са я приели, но има достъп едва когато колективното съзнание я приеме, утвърди и наложи. Глобалното съзнание изгражда кристална решетка около планетата. Така то създава определена реалност – матрица, в която човечеството живее.

Енергийните решетки (матрици, мрежи) на съзнанието са слоеве, които създават и обгръщат световите. Те са инфраструктурата на всяко измерение. Решетката може да бъде оприличена

на мрежата на телекомуникационните оператори, която се разгръща и обхваща цялата планета. Всеки човек, подобно на мобилен апарат, е свързан с нея посредством вълни на определена честота, породени от неговите мисли и емоции. Както мобилните оператори работят на определен честотен канал, така и хората живеят на определен честотен канал, който залага съответен модел на поведение.

Ако решетката на съзнанието претърпи колапс, ние ще се разединим от нея, лишени от индивидуалната и колективна памет – ще се превърнем в мобилен апарат без покритие. Това е така, защото точно тази Земя, която възприемаме, съществува само и единствено в колективното съзнание на човечеството. Самото то е тази Земя! Ако то се изключи, тя ще спре да съществува по този начин.

• **Карантината.** Преди около шест хиляди години земяните се предават на гордостта, злобата и агресията и дават пряк достъп на тъмните сили до своите енергийни канали. Получили достъп, тъмните раси засилват внушенията на мисловно ниво. По този начин хората започват постепенно да променят колективното съзнание и сами да блокират светлинните си структури на ДНК. От дванадесетте физически спирали на ДНК днес продължават да работят само две.

Променената вибрация на решетката на колективното съзнание деформира етерните слоеве около планетата. На енергийно ниво, около Земята, колективното съзнание образува тъмен воал, през който не проникват светли енергии. Изключена е паметта за произхода на човека, както и за неговите прераждания. Под въздействие-

то на внушенията на Тъмнината хората все по-силно започват да излъчват честотата на страха – основната храна на тъмните сили. Създателят допуска това, за да заживее човечеството в дуалността на новия свят, да я усвои и да изрази най-доброто от себе си.

След време, за да попречат на разпространяването на страх в Галактиката, светли звездни раси изграждат около Земята защитно силово поле. Така Земята е поставена под карантина. Съзнанието на човечеството е заключено в трето измерение, чрез времеви катинари, поставени около планетата. Дори други енергии да успеят да проникнат през това поле, човечеството няма готовност да ги приеме. Така, в колективното съзнание за хилядолетия, е установен нов мисловен модел.

Наложена е Матрицата...

Матрицата

Създателят не крие своите намерения – те са известни. Всемирът очаква появата на расата, заложената в Божия план – расата с Печата на Бога. В нея Свръхсъзнанието ще претвори директно Себе Си. Крайният резултат от това ще бъде масовото създаване на Богове-Сътворци, които да разпространят Светлината в колосален мащаб. Тъмнината знае за новата раса, която е проектирана да се появи на Земята. Тя добре разбира, че последиците от появата ѝ ще допринесат за ограничаването на тъмните владения в грандиозен мащаб и затова подготвя пречупването на Светлината на Земята – подготвя нала-

гането на Матрицата. След това призовава тези, които са готови, да я приложат. Рептилиите поемат тази важна роля в реализацията на тъмния план. Те разполагат с големи способности, с помощта на които трябва да пречупят Светлината в земяните и да копират Печата. Ако не успят, трябва да го изличат. Ако и това се провали, остава само един, последен ход – физическото унищожение на Земята. Това е отклонение, което ще провокира Твореца да се намеси и да коригира хода на събитията.

Матрицата е нашето колективно съзнание – начинът, по който мислят всички около нас; начинът, по който приемаме всичко. Тя е заложена и стартирана програма, по която растем, остаряваме и умираме. Матрицата е нашата реалност – светът, в който приемаме да живеем.

- **РеГулУс.** Матрицата е заложена преди еони в света на най-старата рептилска раса, която представлява само тъмнина. Тя не е част от империята Орион. Това са рептилии (не влечуги), които обитават планета на едно далечно съзвездие. То е разположено извън голямото колело от дванадесет вселени, една от които е нашата. Тази планета е позната сред останалите звездни раси под името „РеГулУс“, което на космически език означава „рептилски отпечатък“. Регулусите управляват останалите тъмни раси.

Преди 2,5 млрд. години Създателят допуска регулусите на Земята, като предварително залага усъвършенстването на Своето последно творение – расата с Печата на Бога. Регулусите следят развитието на всички цивилизации на Земята, но получават позволение да се намесят само в последната.

В своята същност регулусите представляват енергийни октоподи. Те не могат да се материализират, но могат да влизат в хора, които съхраняват отпечатък от тъмната част на съзвездieto Орион. Това са така наречените „орионци“. Такива хора притежават изначално желание за значимост, влияние и контрол над себеподобните. Тези качества са подходящите условия, които притеглят регулусите и те навлизат и видоизменят енергийната структура на такъв индивид.

Октоподът се прилепва обикновено до млад човек, който проявява определени зависимости. Най-напред се загнездва в мисловния модел и го превзема. След това налага контрол над емоциите. Накрая обзема сърцето. Жертвата започва да се стреми единствено към пари, кариера и надмощие. Получил сила и самоувереност от Тъмнината, мутираният човек с лекота заема високи позиции в службата, в общността, в обществото.

Октоподите познават добре и духовните закони, затова често ще ги открием и на други, ключови за овладяването на съзнанието ни, позиции – в нашите висши религиозни водачи.

• **Стартирането на Матрицата.** След залагането на Матрицата, тя дълго време не функционира. Изпробвана е от Тъмнината, с помощта на анунаките, но едва при последните атланти експериментът доказва, че работи безупречно. Обособяването на тъмното атлантско братство разрушава текущия мисловен модел, в опит да изопачи и промени най-старото Учение. Докато при атлантите е поставено само началото, то реалното действие на Матрицата започва със създаването на расата с Печата на Бога. Матрицата се включва на ниво съзнание, защото хората се

поддават и приемат внушения от нея начин на светоусещане – рептилският мисловен модел. Неговата основна черта е – лично облагодетелстване за сметка на другите. От най-ранна детска възраст този мисловен модел толерира амбиция, конкуренция, състезание – категории, които бързо се доразвиват в алчност, завист и високомерие. Толерира се успех на всяка цена. Успех без скрупули и чувство за вина. Резултатът от прилагането и развиването на такъв мисловен модел води до страх. Страхът отключва агресия. Агресията предизвиква отмъщение. Един човек, изпитал болката от загубата на любимо същество, е склонен да приеме, че Бог го изоставя. В такъв момент съзнанието с лекота се поддава на гнева и отмъщението и човекът най-силно се отделя от Бога. Точно тогава той напълно променя своя мисловен модел и приема наложения. Рептилският мисловен модел е причината за всяка война. Той генерира страдание.

• **Религията.** В Матрицата Тъмнината полага своя основен фундамент – средството, чрез което хората сами ще ограничат своята мисъл. Това средство се нарича „религия“. Ограничението и невежеството, което хората избират с приемането на религията, цели откъсването им от най-древното Учение – Учението на техните предци. Така връзката на човека с Бога е подменена със страха на човека от Бога. Преклонението пред Твореца, заложено у всеки един, посредством Божествената искра, е обърнато в страх от Твореца. Човечеството само решава да възприеме, изкривената в страх, Божествена Истина. Това е окончателният край на свободната мисъл и тоталното самоналагане на Матрицата.

Резултатът е поставянето на Земята под пълна изолация за хилядолетия.

Ако днес, изчистени от предубеждения, широко отворим очите си и погледнем към миналите векове, ще открием кървавите следи, оставени в паметта ни от Матрицата. Рани, които постоянно носим и пазим в съзнанието си. От налагането на съвременния „нов“ световен ред; от терористичните актове; от наскоро отминалите тоталитарни режими; през ужасните кръвопролитни войни; тъмните ритуали на тайните общества; през установяването със силата на меча на християнството, исляма и юдаизма – до самото начало; до самия първи акт, при който расата на Бога започва да губи своя изконен Печат – убийството на Авел от Каин.

За избора на този път човечеството плати и продължава да плаща с много пот, кръв и сълзи. За избора да живее в Матрицата, то плати с всичко, което имаше.

Плати със самото себе си!

Разклоненията на УрУмБа

Те скверниха хората и умножиха между тях заблужденията дотам, че ги накараха да принасят жертва на демоните, като на богове.

(Книга на Енох)

Във всички вселени, където има дуалност, има филиали на УрУмБа – планети-лаборатории, в които Тъмнината създава програми, които тестват Душите. Центърът, от който излиза тази

тъмна енергия в нашата Галактика, носи космическото наименование *БеСенГелЗе*, което означава – „усъвършенстване на земните чада“. Той се движи в орбита около една от звездите от Орион – Бетелгейзе.

На всяка планета, на която има дуалност, също има филиали на тези планети-лаборатории. Те отговарят за приложението на създадените програми. Между лабораториите и тези филиали съществува постоянна ментална връзка. На Земята също има формиране, което е в пряка връзка с *БеСенГелЗе*. То е известно сред хората под името *АриМан*.

- **АриМан.** Планетата Земя е създадена преди около 4,6 млрд. години. Преди около 2 млрд. години тя получава своята „Харта на живота“ и става разумно същество. След осъзнаването, Земята започва да създава скали, минерали, растения, за да се подготви за своето Божествено кръщение – мигът, когато трябва да приеме първото разумно същество. Това е именно моментът, когато Тъмнината залага своето присъствие на тази планета, защото знае за бъдещите планове на Твореца – сътворението на Неговата раса, с Неговият Печат. Това е допуснато от Свръхсъзнанието. За да стане Божествена, новата раса трябва да премине през дуалността; да опознае Тъмнината; да я приобщи в себе си и да я трансформира в Светлина.

След бунтът, Луцифер е изгонен от Свещената Йерархия и част от неговата енергия идва на Земята в измерение, което е паралелно на нашето. Тази тъмна енергия не е в недрата на планетата, нито в нейната атмосфера – тя е навсякъде, включително може да се всели в човек или в

животно. Луцифер има много привърженици. Той е обграден с много слуги, които са готови на всичко, за да му служат.

В самото начало в АриМан участват същества от различни тъмни раси, които не притежават физическа форма. След появата на последната раса, отделянето от нея на евреите и оформянето на *Юдиното коляно*¹, АриМан се сдобива със своите представители и във физическия свят. В своята генетика юдеите притежават вярата, че им е дадено да управляват земния свят, която се подсилва от АриМан. Така започва тяхното „въздигане“.

• **Приоратът.** Още със създаването на новата раса с Печат на Бога, Луцифер желае да я овладее и да копира Божествената искра, заложена в нея. Това би му дало възможност да създава Души, да стане Творец, да се изравни със самия Бог. Луцифер знае части от Божествения промисъл на Създателя за развитието на Неговата раса и проявите на дуалността, но не и целия план. В него е заложено определени родове и кланове, отделили се от БогАрите, да поемат към земите на днешна Палестина и някои да попаднат под влиянието на рептилския мисловен модел. Там, 3 500 г. пр.н.е., те ще се слоят в народ. Точно по тези земи, под егидата на Луцифер и АриМан, ще се формира общност от хора и създания, покорили се на Тъмнината. През следващите хилядолетия тя ще играе съдбоносна роля в развитието на човечеството. Общността приема името на хълма Мория, който по-късно ще се преименува на Сион (светлина). През Средновековието

¹ Едно от дванадесетте еврейски колена.

общността ще се нарече „Приорат на Сион“ (от лат. priorat – манастир в католически орден).

Начело на Приората (както и на АриМан) стои едно и също създание. То е от високата тъмна йерархия, която е близо до Луцифер. За човешките очи не е приятно описанието му, въпреки че то може да се материализира във всякаква форма и вид. Под властта на този ръководител са всички разклонения на УрУмБа из целия Всемир. От дълбините на времето до днес, той е един и същ. Неговото име е *CaTaHa*, което на космически език означава „противник на Бога“. Под него стоят създания, избрали Тъмнината, за да добият власт, сила и богатство.

Членовете на Приората са хора, които желаят да владеят тъмната сила, за да контролират себеподобните си и да живеят за тяхна сметка. Те притежават характеристиките на рептилския мисловен модел. Тези характеристики оформят общност, която след години ще стане известна под името *юдеи*. Юдеите са оръдията в ръцете на Приората. През годините в тях ще се съсредоточат големите финансови богатства, властта и контролът над човечеството. Чрез тях Приоратът ще разпалва войни и ще пише кървавата история на последната раса.

• **Четири етапа.** Още при самото оформяне на *Юдиното коляно* Тъмнината залага четири етапа на неговото проявление. В първия етап юдеите ще завладяват все повече територии, където ще налагат приетата от тях религия – юдаизма, като изопачават всички останали вярвания. При втория, те ще сложат ръка на материалните блага, защото религията, в съчетание с материалните блага, ражда власт – власт над це-

лия свят. Третият етап ще започне с разделянето на религията на множество течения, секти и групи, които в същината си произлизат от един общ източник – юдаизма.

През годините генеалогията на юдеите ще изгуби своята чистота – те не ще успеят да я опазят. Много от тях ще се свържат с жени със светлинна конфигурация на ДНК. Така ще се зароди ново течение, което постепенно ще превземе Приората и той ще започне да изсветлява.

Днес Юдиното коляно не е вече само тъмнина. Така Приоратът започва да губи силата си в реализацията на последната задача – контрол над всички народи (известно днес като „глобализация“). Тази слабост на Приората предстои да се прояви, под формата на разпадането на глобализма.

Евреи и юдеи

– Когато говорим за евреи и юдеи трябва ли да правим разлика?

– *Задължително! Има голяма разлика. Нищо общо няма между евреин и юдеин, въпреки че юдеите се наричат евреи и приемат донякъде, че произлизат от евреите. Когато евреите се отделят от БогАрите, те се отличават по хитростта. Хората постигат успехи чрез своя физически труд, докато евреинът успява чрез труда на някой друг – ето това е хитростта.*

– Оттук ли, изкушен да ползваш благо за сметка на някой друг, навлизаши в рептилския мисловен модел?

– *Да. Хитростта има две страни. Може да си хитър и да си в Светлината – например, за да*

избегнеш опасност чрез хитрост или да спасиш чрез хитрост. С хитрост и пресметливост обаче може и да мамиш и да се облагодетелстваш за чужда сметка – точно тук е кръстопътят между Светлината и Тъмнината. Колко е малка разликата между евреина и юдеина?! При юдеите това качество се засилва. Човекът приема рептилския модел на поведение и губи своята човещина. Остава му само външният образ. Въпреки всичко, Създателят допуска юдеите да просъществуват през годините, защото този план е добър за човечеството. Юдеите са и в основата на почти всички исторически събития. Друга нация не би могла да направи подобни неща, защото не притежава елемента хитрост в себе си. Само юдеите го имат. Маркс, Енгелс, Ленин, Хитлер, Сталин, Рузвелт, всички те са – все юдеи.

(Пазителят)

• **Гоненията на евреите.** След разселването на евреите (клон на бялата двойка на БогАрите) в земите на древния Шумер, една част от тях възприема на ментална основа рептилския мисловен модел. Този модел става основа на тяхната религия. *Старият завет* е наследник на древна религия, която е наложена от рептилската звездна раса и е приета от човечеството. В него основно място заемат: патриархалността и грехът, наказанието и изкуплението, раят и адът. Юдеите са едно от дванадесетте колена на евреите, което най-ревностно възприема модела и с надменност, арогантност и сила го налага навсякъде. В Палестина те се опитват да наложат новата ценностна система и религия и на своите събра-

тя в Самария и Галилея. Въпреки това, в тези области религията не навлиза така, поради което те са наричани от юдеите „нееврейски“. Други племена, като мандеи, симоней и доситеи, имат различна религия от юдаизма, макар всички да водят началото си от Палестина. Подложени на преследвания, отначало от юдеите, а после и от християните, голяма част от еврейските общности са разбити, разселени и изцяло унищожени.

• **Галилеецът.** Преди повече от 2 000 години на Земята слиза самият Суверен на нашата Вселена. Той се въплъщава в тяло, като галилеец, приема името Иисус и живее живот в онези земи, където най-силно е концентрирана Тъмнината – в Юдея. След разпъването му на кръста, енергията на Суверена обхожда абсолютно всички творения на мрака в Неговата Вселена – същества от различни планети, съзвездия и вселени, отрекли се от Божията воля. Това е Неговият последен опит да ги приобщи отново в лоното на Светлината. Иисус предлага нов договор – подава ръка, която е отблъсната. След този акт Суверенът отменя действието на Тъмнината на нашата планета, като възстановява в съзнанието на човечеството за поколения напред забравения модел на мислене, изгубеният пример за различен начин на живот. Самата вяра във Възкресението на Иисус, вярата в триединния Бог, започва да изменя колективното съзнание на човечеството, като го завръща обратно в лоното на древното Учение. Така за първи път от налагането на окупацията на Тъмнината, нейната цялост е нарушена и е дадена възможност за промяна. Тъмното поле, обградило Земята, което недопуска никой, с идването на Иисус е пре-

махнато. Оттогава то не действа. Пред всеки вече блести примерът, по който да промени себе си, да разруши наложения рептилски мисловен модел, да се осъзнае и да напусне пределите на матрицата. Промяната в масов мащаб ще промени и цялата земна кристална решетка – ще промени реалността. Заstraшени са устоите на Тъмнината на Земята. За да оцелее, тя трябва веднага да направи нещо – и тя го прави.

Ватиканът

– Кой създаде Ватикана?

– Рептилиите, тоест тъмните. Създават го след Възкресението на Иисус. До Възкресението те знаят само малка част от плана на Създателя и не са наясно какво ще се случи. След самото Възкресение и публичната поява на Иисус (след смъртта му) пред учениците и пред всички, те разбират, че ще изпуснат контрола над човечеството и „затъмнението“ ще бъде преустановено. Всеки човек, който е разбрал и е повярвал във Възкресението, е осветлен. С едно масово осветляване би настъпил краят на тяхното господство, затова решават да създадат религия, която да промени в тяхна полза резултата от Възкресението. Под хълмовете на Рим прокопават подземия. По-късно, на един от 7-те хълма, въздигат институцията „Ватикан“. Подземията представляват тунели, като един от тях води до леговището на рептилиите. Те там обитават. Там са изградили и зала-лаборатория, в която се опитват да се доберат до формулата за генериране на Душата – до съставките на Душата.

– Как са въвлечени хората в религията, в институцията?

– Тъмните превземат определени хора, като влияят на мислите им. Петър и Павел създават канона, но не и институцията „Ватикан“.

– Отци като Августин, Ориген...

– Да, те създават институцията около 250 г. след Възкресението на Иисус. В своята същност Ватиканът е организация за унищожение на истинските следовници на Христос. Когато Иисус е бил въплътен на Земята се среща с Луцифер и му предлага да премине на страната на Светлината, но той отказва. След разпъването и Възкресението на Иисус, Луцифер започва да гради тази институция. Ако се проследи родословието на папите, още от самото създаване на Ватикана, ще откриете, че те са юдеи. Според това се избират – тяхното ДНК трябва да е под въздействието на рептилиите. Но погледнете тези хора – те благо говорят, но отстоят далеч от истината. Говорят меко, но насаждат винаги у човека вина, че не е направил достатъчно за Бога, или че не е постъпил добре. Този, който оставя у вас чувство за вина, не е Христов ученик. Ученикът винаги премахва вината и поема товара върху себе си. Замислете се и друго – кое Учение налага инквизиция, да го ниш своите, да ги изтезаваш и да ги унищожаваш. Така те унищожават физически истинските духовни хора. Целта е да се забрави изконната Христова енергия.

(Пазителят)

Вярата в един любящ Отец, която носи Иисус, трябва да бъде разклатена и върната в старото русло на страха. Страхът от Създателя, заложен в юдаизма, става основополагащ и за новата религия. За център на тази религия е избрана столицата на най-могъщата по онова време империя на Земята – Рим. Този избор гарантира налагането на религията в масов мащаб. Това ще бъде осигурено с неизчерпаем ресурс от средства, хора и военна сила. Когато съвременникът на Августин – Йером, отбелязва: „Августин създава наново древната вяра“, той не знае колко е близо до истината. Древната религия на една тъмна рептилска раса, внушена на шумерите и по-късно приета от юдеите – се завръща. Този път, за да завладее цялото човечество.

Започва повсеместна адаптация, която трябва плавно да промени старите римски вярвания в новата християнска религия. Нейна идеологическа основа стават писанията на „светите отци“, като Ориген, Кирил, Йером, Амброуз, Августин. Чрез тях започва да се формулира доктрината за „първородния грях“ и теорията на „справедливата война“. Разработена е и концепцията за Църквата като духовен „Град на Бога“. Въпреки, че църковни отци като: Йероним, Климент Александрийски, Руфин, Юстин, Иларион, Тертулиан изрично говорят за прераждане, Вторият константинополски събор декларира, че прераждането е ерес.

Един от седемте хълма на Рим, наречен „Vaticanus“ (с храм на двуликия бог Янус), е избран за център на новата религия. Така е създаден Ватиканът в изпълнение на пророчеството на Иисус, дадено на Йоан: „След това дойде един от

седемте Ангели... и ми каза: Дойди, ще ти покажа осъждането на голямата блудница, която седи над многото води; с нея блудствуваха земните царе, и с виното на блудството ѝ се опиха жителите на Земята. И ме отнесе духом в пустиня; и видях една жена да седи на червен звяр, който беше пълен с богохулни имена и имаше седем глави и десет рога. А жената беше облечена в багреница и червено, украсена със злато, драгоценни камъни и бисери; видях, че жената беше пияна от кръвта на светиите и от кръвта на свидетелите Иисусови, и като я видях, почудих се твърде много... И жената, която ти видях, е големият град, който царува над земните царе.“ (Откровение на Йоан)

• **Наследниците на Петър.** През IV век Римският имперски съд е прехвърлен в Константинопол. Това оставя огромна политическа, административна и емоционална празнота. Епископите на Рим бързат да я запълнят, влизайки в ролята на граждански лидер и патриарх на Запада. Титлите на папата са безчет: „Епископ на Рим“, „Викарий на Христос“, „Наследник на апостолите“, „Pontifex Maximus на световната Църква“, „Патриарх на Запада“, „Примас на Италия“, „Архиепископ и митрополит на провинция Рим“, „Суверен на Ватикана“ и... „Слуга на Бог“.

За ранните християнски историци апостолите не принадлежат към определена църква, а на цялата. Католическата църква обаче внушава, че папите са единствените законни наследници на свети Петър, като първи епископ на Рим. Това е поредната откровена лъжа. Такъв сан Петър никога не е притежавал. Той притежава авторитет в еврейската общност в Рим, но

за разлика от Павел, който е римски гражданин, Петър е чужденец. Той живее в Рим няколко години, без да формира група от християнски следовници. Петър, след смъртта на Иисус, дори не е бил епископ в Йерусалим. Тази позиция заема Яков – братът на Иисус. Името на Петър не фигурира в ранните списъци на епископите на Рим. Самият Иринеи пише, че първият епископ на Рим не е Петър, а Лин.

Иисус е роден в склада на странноприемница. В своето служение той няма нито обител, нито стряха. Неговият дом са прашните пътища и горски пътеки. Днес неговите наместници обитават дворци и резиденции, с басейни за лични нужди, собствен транспорт, охрана и прислуга. Облечени са в злато и коприна. Разполагат с неимоверна власт. Ала опитайте се да надникнете в техните покои, в техния живот – историята на християнските първенци е изпълнена с празните страници на отдавна изгубената съвест...

Антихристът

И се сражавайте с тях, докогато не ще има заблуда и религията ще е на Аллах!

(Коран)

Сериозен противник на новата християнска религия, който би могъл да подкопае нейните основи, са останалите истински следовници на Иисус. Повечето са евреи и се намират по земите, където някога е проповядвал Рави. След Възкресението много от тях отварят сърцето си за Учението и стават ревностни последователи на

Иисус. За юдеите, едно от дванадесетте еврейски колена, почитащо Яхве и Стария завет, тези последователи се превръщат в препятствие. Юдеите решават да предизвикат разкол сред истинските следовници (в началото евреи, траки, сирийци, копти и гърци). В това отслабване на техните редици Тъмнината съзира подходящ момент за нанасяне на своя последен, съкрушителен удар.

Рептилиите решават да създадат нова религия, произтичаща от юдаизма и християнството, която да се разпространи по земите, обитавани от последователите на най-древното Учение. За налагането ѝ е нужна мощта на вече изградените християнски институции. Планът за създаването на исляма е подаден от рептилиите. Една от неговите основни задачи е да преследва и унищожава останалите истински следовници на Иисус, между които има и много евреи. Зад този план застава Ватиканът. За реализирането на плана на Тъмнината – „налагането на нова религия“ – е нужен истински ревностен последовател, харизматична личност, позната сред последователите на Иисус. Скоро такъв човек е намерен.

• Мохамед

– Кой е Мохамед?

– Пастир, юдеин, който произлиза от едно от дванадесетте колена (това на Юда). От това коляно произлизат и свещениците на юдеите (фарисеите). Казвал се е Месса. Той е последовател на Иисус до момента, в който започва да вярва, че е нещо повече от другите. Тъмнината на енергийно ниво следи всеки и работи фино с тези, които са готови да се поддадат. В Мохамед

мед открива всички предпоставки за това. Тогава тъмните сили го избират и засилват това негово чувство, като имплантират гордостта, като проекция в неговия ум.

– Коя е Хадиджа? Каква е връзката ѝ с Ватикана?

– Хадиджа е християнка. Брат ѝ Фарук (или Фарах) е монах във Ватикана. Той работи усърдно, за да развие своята кариера в църковната йерархия. Това е и една от причините да направи връзката с Мохамед и след това да го запознае със сестра си.

(Пазителят)

Една арабска вдовица, наследила богатството на двама мъже, изиграва основополагаща роля в плановете на Ватикана. Нейното име е Хадиджа. Хадиджа дарява част от богатството си на Църквата. При дарението католическите мисионери формулират нейното желание: „Да се намери месия за децата на Исмаил“. Сред арабското население в Северна Африка католическите пратеници на Ватикана разпространяват слуха, че се очаква сред тях велик пророк. Те цитират Йоан (14:16): „И аз ще поискам от Отца, и Той ще ви даде друг Утешител, да бъде с вас до века.“ Така подготвят пътя на новия пророк за ролята, която му отреждат в своите планове. На двадесет и пет години Мохамед взима за своя жена богатата Хадиджа.

Мохамед започва да се уединява в пещерата Хира на планината Нур, в околностите на Мека. Там той пости и се отдава на молитви. Една нощ Тъмнината проектира в неговото съзнание холограма на архангел Гавраил (Джибрил), който му

заповядва: „Чети“. Мохамед е неграмотен и не може да чете. Впечатлен от случката, той се връща при Хадиджа. Чрез Хадиджа Тъмнината започва да го обучава и да му внушава, че може да стане пророк, като му дава и определени знания, които по-късно той прилага. Братът на Хадиджа помага, като изпраща учители да обучат Мохамед в „новата“ вяра. По този начин, след време на посвещение, е написан Коранът, който повтаря историята на библейските патриарси, като адаптира имената им към местните диалекти. Те вече не са нито юдеи, нито християни, а са признати за правоверни мюсюлмани. Дауд (Давид) ще убива Джалут (Голиат), Всевишният Аллах ще избави Нух (Ной) от Потопа, Ибрахим (Аврам) – от огъня, Муса (Моисей) – от Фараона. Мириам (Богородица) ще зачене непорочно Иса (Иисус), който след време ще обяви: „Аллах е моят Господ и вашият Господ. Служете Нему! Това е правият път“ (Коран). Но тук ще се появи и разлика – Месията, синът на Мариам, вече ще е само пратеник – един от всичките. Актът на Възкресението е изопачен и, според Корана, животът на Иисус завършва по следния начин: „После казал: „Кой от вас иска да бъде направен да изглежда като мен, така че да бъде убит на мое място и да бъде на мойто ниво (в Рая)?“ Млад мъж е дегизиран да изглежда като Иисус. Него евреите хванали и разпънали на кръста. След това привържениците на Исус се разделили на три – последователите на Яков (брат на Иисус), несторианците и мюсюлманите. Първите две групи на „неверниците“ били мнозинство пред групата на мюсюлманите и убили техните

привърженици. Така ислямът бил „потиснат“, до времето когато Бог изпратил Мохамед.

Коранът заимства от Тората греха и наказанието. В него изрично се отбелязва: „И бойте се от Аллах, и знайте, че Аллах е строг в наказанието! А онези, които не повярваха, ще накажа с тежко мъчение в земния живот и в отвъдния“. Запазено е и е подчертано неравностойното положение на жената: „Мъжете стоят над жените с това, с което Аллах предпочете едни пред други и защото харчат от имотите си. Встъпвайте в брак с онези от жените, които харесвате, две и три, и четири. А онези, от чието непокорство се страхувате, увещавайте, [после] се отдръпнете от тях в постелите, и ги удряйте! Повелява ви Аллах за вашите деца: за мъжкото е дял, колкото за две женски“. (Коран 4:34)

Когато Мохамед започва да печели привърженици, властите в Мека започват да го смятат за опасен. Това го принуждава да се премести в Медина. Това преселение е повратна точка в живота на Пророка. От него започва мюсюлманското летоброене. След преселението на Пратеника на Аллах в Медина, мюсюлманите запазват посоката си за молитви към Йерусалим. Това става причина юдеите да заявят, че Мохамед и сподвижниците му нямат своя посока за молитви, и че те им показват пътя. Това провокира Пророкът да повели обръщане от Йерусалим към храма Кааба.

В Мека Мохамед няма много последователи, но в Медина добива огромно влияние. През следващите няколко години броят на следовниците му бързо расте. След време Мохамед се завръща победоносно в Мека като завоевател. Арабските

племена започват бързо да се приобщават към новата религия.

Резултатът е налице и братът на Хадиджа най-сетне получава своята награда – поста на кардинал във Ватикана.

Юдаизмът, християнството и исляма се превръщат в маши в ръцете на Тъмнината. Чрез тях тя ще провокира напрежение, страх и войни. Като противопоставя едно и също нещо – само срещу себе си, Тъмнината създава условия за агресия и отмъщение. Това е нейният основен метод, чрез който се зарежда с енергията на страха. Религиите са имплантирани в колективното съзнание като противоположни полюси. В тяхно име човечеството предстои да пролее своята кръв. За целта се внушава тезата, че Мохамед, великият пророк на Исляма, е Антихриста, който ще унищожи делото на Иисус. Настава жестоко време на религиозните войни. Конниците на апокалипсиса идват, за да унищожат „неверниците“. Техният огън ще се разпростре и ще обхване не само определени групи и прослойки, а цели народи.

Религиозните войни, започнали с кръстоносните походи, с нестихваща сила ще бъдат разпалвани и подклаждани през вековете. Днес техният огън отново изпепелява децата на последната раса; изпепелява всички нас!

Конниците на апокалипсиса

Жителите на Земята се делят на две. Едните имат ум, но нямат религия, другите имат религия, но нямат ум.

(Абул-Ала ал-Маарри)

С налагането на християнството нараства потокът от поклонници от Европа към Светите земи и Йерусалим. Императрица Елена (майката на император Константин) нарежда разкопки на мястото, където (според сън пратен ѝ от нейния ангел-пазител) загива Иисус. На мястото (три века по-късно?) са „открити“ дървеният кръст, гвоздеите и венецът от тръни. Тази откровена манипулация е ревностно възприета от християните, които и до днес не се замислят и над броя на откритите „автентични“ плащеници – 39. На мястото Елена заповядва да се изгради базилика, която да отбележи края на поклонническия поход. Така поклонничеството получава нов статут, увенчан от папите с правото на „рицарско звание“ – звание, получавано от всеки, който е готов да отвоюва Светите земи с цената на своята кръв: „...изпълнили сърцата си с пламъка на истинската вяра и любов към Христа, вие ще извършите своя подвиг, за който е казано в Евангелието: „Няма на света по голяма любов от тази, за която човек е готов да положи Душата си за своите приятели““

. (папа Инокентий II)

Кръстоносците застават начело на битката срещу „Антихриста“. На призива на папа Урбан II „да бъдат защитени реликвите на християните

от поругаване в Светите земи“ се отзовават над двадесет хиляди души. Основният противник е посочен – неверниците (мюсюлмани и евреи), които не желаят да приемат единствената вяра.

В противовес на примера, даден от Иисус, християните започват да правят на другите това, което доскоро е правено с тях. Нещо повече, те с лекота ще прекосят границата и ще преминат отвъд. В Христовото име съюзът между трона и олтара ще измъчва, бичува и разпва. Първи под ударите на този съюз попадат отново евреите – народът, от който произлизат Иисус и неговите апостоли.

Призивът на папата отеква най-напред в екзалтираното оскотяло простолудие в масови безчинства над евреи в цяла Западна Европа. Хиляди са избити. На Латеранските събори през 12-ти и 13-ти век Църквата систематизира всички свои предишни актове, които касаят евреите. Те се задължават да носят отличителния знак на срама. В Англия, Франция, Германия, Италия се появява жълтата значка. Църквата забранява на евреите всякакви контакти с християни, достъп до административни услуги, както и до плодородните земи. Голяма част са вкарани в гета. Тези, които не приемат християнството, са преследвани от една страна в друга. Нито една проява на разделение дотогава не е имала толкова силен религиозен отпечатък.

След векове, жълтата значка на Давид ще се завърне отново в Европа. Тогава всеки над шест години ще бъде задължен да я носи.

• **Кръстоносците.** През март 1096 г. започва Първият кръстоносен поход. Събралата се окъсана и мръсна тълпа, повярвала в „раят“, обещан ѝ

от папата, поема към Светите земи. Сред нея има няколкостотин рицари, както и хиляди жени, деца и дрипави старци. Конвоирани от византийски кораби, те пресичат Босфора. По пътя към Йерусалим не са пощадени и християнските села и църкви. Кръстоносците слагат ръка на реколтата и безмилостно избиват дръзналите да им се противопоставят. Ала илюзиите им, съвсем скоро, са безславно разбити от турците.

На Коледа същата година е организиран Втори кръстоносен поход, който вече се състои от редовна войска. Този поход се увенчава с „успех“. Схизмата в исляма (още от VII век, свързана с конфликт в рода на Мохамед) е източник на ожесточени борби между мюсюлманите. Разделението между сунити и шиити продължава до наши дни. Политическата раздробеност на арабите е огромна. И най-малкото градче се държи като независимо емирство. Това много бързо решава съдбата им.

• **Йерусалим.** За арабите Йерусалим е третият свещен град, след Мека и Медина. Според Писанието тук Аллах е довел Мохамед през една чудотворна нощ, за да го срещне с Муса (Мойсей) и Иса (Иисус). На 15 юли 1099 г. „благородните християнски“ рицари превземат Йерусалим след обсада. Техните мечове не познават пощада. Избити са всичките над петдесет хиляди души. Голямата синагога е изгорена, заедно със събралата се в нея еврейска общност. Фюлше от Шартр описва този погром така: „И наистина, ако бяхте там, щяхте да видите краката ни, обляни до глезените с кръвта на убитите. Но какво повече мога да предам? Никой от тях не бе оставен жив. Нито жени, нито деца бяха пощадени“.

Освен избиването на „неверниците“, цел на кръстоносните походи са знанията, документите и артефактите, разпръснати из Светите земи, които Приоратът желае да присвои. От църквата на Божи гроб са изхвърлени всички свещеници от източното вероизповедание – гърци, грузинци, арменци, копти и сирийци. Те отказват да открият мястото, където са скрили истинския (според тях) кръст, на който е разпънат Иисус. Подложени на нечувани мъчения, накрая са лишени от най-ценната си реликва.

• **Храмът на Соломон.** В „Първа книга на Царете“ пише: „Соломон постави всички предмети в Храма на Яхве. Тогава Соломон извика древните, израелтяни в Йерусалим, за да пренесат Свещения сандък на Яхве (Кивота) от града на Давид, който е Сион“. Преди да падне Йерусалим, защитниците му закопават под основата на Храма на Соломон най-ценните за евреите реликви. Рептилиите знаят за тях и желаят да ги завладеят, за да потулят Истината в най-дълбоко пазеното място – тайните подземия на Ваткана. Те внушават видение в съзнанието на един монах от ордена на цистерианците – Бернар от Клерво. Това видение е последната точка на техния отдавна подготвян план.

В центъра на Йерусалим, на мястото на Храма на Соломон (разрушен от римляните през 70 г.) се издига светилището „Куполът на Скалата“. То е разположено до джамията Ал-Акса, едно от Светите места на исляма. След превземането на града, рицарите намират пещерата до светилището, посочена във видението на монаха. Преди да започнат разкопки, те строят пирамида на мястото (във видението на монаха Тъмнината е

внушила това). Без пирамидалната структура рицарите не биха могли да преодолеят енергийните бариери и да достигнат до онова, което трябва да вземат. Кръстоносците захвърлят шлемовете и ризниците и се захващат за работа. Възбудата и страхът пред неочакваното тласкат мъжете да копаят без почивка. Потта се стича по тях и полепва праха по телата им. Под отблясъците на факлите, пред очите им, бавно започва да се открива нещо толкова грандиозно, че надхвърля и най-смелите им очаквания...

Кивотът

– Какво намират рицарите в Соломоновия храм и какво отнасят във Ватикана? Къде е Граалът?

– Няма Граал. Това е мит. Чашата, с която Исус е пил вино на Тайната вечеря, е изгубена през годините. Колкото до документи – Исус не е оставил такива, но има записки на съвременниците му. Донесени от рицарите, те са взети от Ватикана, защото в тях се говори за Учението. В подземията на Ватикана са донесени и вещи, които е ползвал Исус, като плащеницата и савана; част от Александрийската библиотека; останки от Кивота – също.

– Какво представлява Кивотът?

– Като кутия... като компютър. Вътре връзките са направени от злато, кристали и мед. Функционира като генератор на електромагнитни лъчи, който създава поле с определена вибрационна честота. Попаднал в това поле, човек придобива необикновена сила и знание. Може да вижда в световете; да вижда частично

Истината, която дава Бог; да се пренася; да четем мисли. Придобива огромни физически сили.

– Кой създава Кивота?

– Създателят дава описание на еврейски свещеник от какви материали да го направи, къде да ги намери и как да го сглоби. И той го прави. Истинският Кивот на евреите не е открит. Една част от него се намира в пещера в Етиопия, но там не може да се влезе. Пазен е от огромни чудовища. За да го приближиш, трябва да минеш през деветте кръга на ада. Не може човек без „Печат на Бога“ на челото, на гърдите и в сърцето, да го достигне. Друга част от този Кивот е във Ватикана. Частите му трябва да се съберат, за да заработи. Правени са много опити от Ватикана за достъп до останалите елементи на Кивота. Изпращани са много пратеници в Етиопия, но те изчезват, защото достъпът не е разрешен.

– Колко Кивота са направени?

– Кивотите са девет на брой, създадени в определена последователност. Първият е създаден 3000 г. преди Иисус. Кивотите и сега съществуват и Тъмнината не е спряла в опитите си да се добере до тях. Три от тях са на територията на Персия. Това, което сега се случва в Афганистан, Ирак и Сирия цели унищожението им. Други три са в Етиопия, Египет и Сомалия. Три се намират на Балканите. Някои от тях не могат да функционират, но други могат.

(Пазителят)

Кивотът е уред за връзка със световите, със Силата, с Духа – връзка на човека със самия себе си. Чрез Кивота човек физически придобива Силата и става безсмъртен. В Кивота се съхраняват енергии, под формата на кристали, които се активират по определен начин. Това става чрез специален ритуал, който не е свързан с жертвоприношения; представлява танц, синхронизиран със звездите, който се играе около и върху Кивота. Изпълнява се в точно избрано време и включва специфични стъпки и знаци. Човекът, който го изпълнява, трябва да е облечен в определени цветове и да носи различни камъни, кристали и злато.

В представите на човечеството има един Кивот, но това не е така. Кивотите са девет на брой. Първият от тях, създаден 3000 г. пр.н.е., е кивотът на евреите – този, за който всички знаем. Те го носят навсякъде с тях, не защото създава манна небесна или заради съхранението на скрижалите на Моисей. Причината е друга. Тя се крие в Силата, която той дава на всеки посветен в неговите тайни. Тази Сила е повод за постоянни злоупотреби, които променят неговото предназначение. Когато е ползван от хора с нечисто съзнание, Кивотът излъчва газ, от който се получават аномалии, като обриви, болести, рани или смърт, затова еврейският Кивот е функционирал сравнително малко време. В следствие е разглобен на части, като най-съществената част – неговият „генератор“ – е отнесена на Балканиите. Този Кивот може да се сглоби, но задвижването му е предвидено да стане единствено от човек, който носи Печата на Бога.

Освен Кивота, в пещерата до светилището, кръстоносците откриват саркофази с кристали и непознати уреди. Те товарят намереното на кораби и го отнасят в Монт Шов до Ница, Франция, където отново строят пирамида. На това място има връзка с тунела от Ватикана, който минава под цяла Европа и в който обитават рептилиите. Тук рицарите се срещат с тях и им предават намереното. Рептилиите разчитат историята, записана на потъналите в прах свитъци, и посвещават в тайните част от приносителите.

Рицарите научават за Лумания – цивилизация, съществувала преди Атлантида; за дъщерята на атлантски жрец, живяла преди Потопа в дворец в устието на древната река Орк; за светлите атлантски жреци, съществували по земите на днешна Варна, които дълго пазили кристално чиста енергията на Божественото съзнание; за злоупотребата на тъмните атланти с технологиите и гибелта на Атлантида. Тази информация, оставена преди хилядолетия по земите на Балканите, е отнесена от юдеите в техните нови земи, където е съхранена в Храма на Соломон.

Историята на Атлантида се оказва само началото. Голямата тайна предстои. Пред смаяните рицари текстовете разкриват, че целият Космос е структуриран от силата на мисълта. Те разбират древната Истина, че най-важен е начинът, по който човека употребява своята мисъл – посоката, в която я насочва, защото всяка генерирана мисъл разпространява честота в Космоса и влияе на всичко във Всемира. Със своите мисли човек твори реалността, в която живее.

Рицарите разбират, че съществува Матрицата.

Тамплиерите

Единадесетте рицари, участвали в разкопките, са обявени официално от папата за защитници на поклонниците в Йерусалим. Едва ли единадесет души могат да осигурят контрол върху пътища от стотици километри и хиляди поклонници. Тяхната мисия е съвсем друга. Скоро те ще се превърнат в ревностни пазители на Храма и на тайните, които той крие. До 1114 г. кръстоносците завоюват Светите земи. Създава се Йерусалимското кралство. Четири години след това се основава „Орденът на тамплиерите“. Първите негови членове са същите единадесет пазители на Храма.

Още при раждането на Ордена, зад него се изправя сянката на Приората, която го съпътства през цялата му история. Тя е кукловодът зад кулисите, а тамплиерите са поредното разклонение. „Орденът на Бедните Рицари на Христа от Храма на Соломон“ е основан от Хуго дьо Паейн, френски благородник с еврейски произход. Той е първият велик магистър. Около двадесет години преди това Годфроа дьо Булон, дюк на Лоран, свързващ произхода си с еврейския цар Давид, основава в манастир, южно от Йерусалим, „Ордена на Сион“. Този орден за години ще представлява официално Приората. Първият негов велик магистър е отново същият Хуго дьо Паейн.

През вековете, чрез многобройните си разклонения, Приоратът ще се появява и ще потъва в небитието, откъдето ще дърпа конците на властимащите. Тази задкулисна организация ще финансира кръстоносните походи; ще издига

свои членове за крале и папи; ще създава орденни и общества; ще контролира света.

• **Орденът.** Тъмнината противопоставя – тя създава постоянно напрежение, което поражда страх, който храни тъмното съзнание. За всеки сблъсък са необходими поне две страни. Те трябва да се създадат. За целта Тъмнината разкрива пред тамплиерите връзката между юдаизма и християнството. Разкрива същността и целите на Ватикана. След споделените знания с тамплиерите, Приоратът изгражда отношения с техния орден, паралелни на тези, които вече е изградил с Ватикана. Орденът на тамплиерите е създаден и утвърден от Приората, след което се радва на огромно влияние.

През 1187 г., под напора на предвожданите от Салах ад-Дин (султан на сарацините в Сирия и Египет) войски на исляма, пада Йерусалим. Това предизвиква нов – Четвърти кръстоносен поход. С този поход, вместо да освободят Светите земи, кръстоносците разгромяват Византия. Константинопол – перлата на източната империя – е превзет и подложен в продължение на три дни на грабежи и кланета. Християни избиват християни. Икони, статуи, фрески, картини и ценности са безвъзвратно изгубени за поколенията. Зачената в кръвта и безчестието се ражда нова империя – Латинската. След този позорен акт следват нови кръстоносни походи, все по-неужни. Вече става ясно, че ако Римокатолическата църква е целяла да спре разпространението на исляма, то резултатът е точно обратен.

След двувековна колонизация държавите на кръстоносците са заличени, а мюсюлманите се мобилизират и тръгват да превземат Европа.

През тези години Орденът на тамплиерите продължава да увеличава своето влияние в Европа. На Изток той има формата на военизирана структура, докато на Запад се развива като монашески орден. Между Изтока и Запада започва постоянен обмен на стоки и хора. Западът доставя коне, оръжие, облекла; Изтокът – подправки, коприна, екзотични ориенталски стоки. С папска була тамплиерите стават собственици на имоти из цяла Европа. Те не дължат такси и данъци никому, освен на папата. Развиват търговия и осъществяват най-сигурната размяна, като разработват системата на менителните писма. Орденът започва да заема пари срещу ипотека, за да могат поклонниците да посетят Светите земи. Така постепенно „бедните Христови рицари“ се превръщат в първите банкери на Европа. В ръцете им се концентрират колосални богатства. Те вече дават заеми срещу лихва на всички европейски кралски дворове, както и на мюсюлманските владетели. Ловки и находчиви в отношенията с монарсите, те се свързват родствено с едни от най-аристократичните фамилии. Достигнали до знанието, много тамплиери стават пазители на сакрални тайни извън пределите на християнските догми. Постепенно те започват да осъзнават ролята си на машина в ръцете на Приората, но вече е твърде късно...

• **Краят на Ордена.** И както винаги, в края на своя план, Тъмнината ще изправи създадените свои творения едно срещу друго.

Френският крал не може повече да дели власт с Ордена, освен това му дължи огромни суми. Петък, 13 октомври 1307 г. е датата, на която започва поголовното унищожение на там-

плиерите. Папа Климент V подкрепя начинанието. Той кани великия магистър на Ордена – Жак дьо Молле – на разговор, при който го залавя и го изправя на кладата. Последните думи на рицаря са неговото проклятие към папата и кралят: „Климент, несправедливи рицарю, призовавам те в срок от четиредесет дена пред престола на Всевишния. Филип, теб те призовавам в срок от една година! Vekat, Adonai!“²

Проклятието достига целта. Климент V и Филип Хубави умират същата година.

Въпреки гоненията, част от тамплиерите успяват да се спасят. Чрез тях Приоратът заражда нови тайни общества, които запазват своята връзка с Тъмнината. Тамплиерите не желаят да се откажат от „привилегиите“ на тъмната сила. Те продължават да работят в посоката, в която са били, и остават под тъмното влияние на Приората. Духовното познание е узурпирано от отделни личности и се използва за постигане на власт, контрол и богатство. Окултните общества привличат тези, които копнеят да притежават свръхестествени сили, за да задоволят своето его. В повечето случаи служителите на една или друга религия или орден дори не осъзнават какво именно правят и на кого в действителност служат. Така Тъмнината създава и съхранява инструменти, които употребява след време в своя полза, но за тяхна сметка.

След кървавия погром, германските тамплиери се вливат в Тевтонския орден или в този на хоспиталиерите. Същото правят и испанските тамплиери. Шотландия дава убежище на английските и на френските тамплиери. В Португалия

² *Отмъсти Господи!*

Орденът променя названието си и продължава да съществува като „Рицари на Христа“. Под флага с тамплиерския кръст каравелите на Колумб достигат Америка. Великият първооткривател е женен за дъщерята на „рицар на Христа“ (Фелипе Перестрело), който му предава своите тайни лоцмански карти.

Коренното население на Америка остава до момента извън полезрението на Тъмнината. Скоро то се превръща в новата цел на Приората. Цивилизациите отвъд океана трябва да бъдат унищожени, да бъдат изгорени книгите им и заличена историята им, защото там е скрито онова, което най-много заплашва Тъмнината. Там все още се пази споменът за наследството на атлантите, споменът за най-древното Учение. С помощта на своя инструмент – Ватикан, чрез католическите мисионери и инквизитори, културата на индианците и тяхната история ще бъдат заличени. От пепелищата до днес ще отекуват само горчивите им думи: „Колко ловък трябва да е езикът на белите, ако могат да направят от вярното – невярно, и от невярното – вярно.“³

„Светата“ инквизиция

– Родриго!

Това е гласът на мама. Сепнат, спирам да тичам по тесните калдаръмени улички на средновековна Барселона и тръгвам обратно.

В детските ми очи църквата, която посещаваме всяка неделна утрин, е свещеният храм

³ *Индианска пословица*

на Духа. Единственото място, където срещнах Него – Спасителя, Богочовека, идеала към който се устреми цялото ми същество. Баща ми поощрява моето увлечение и скоро обсъди с викария да ме приеме в църквата като момче за всичко.

На около двадесет години вече следвам теология в университета. Без препоръките на викария, комуто служих години, едва ли бих успял. Стремя се да оправдая доверието и малкото средства, които баща ми отделя за мен. Стоя в библиотеката на университета и до късно четат книги на догарящите свеци.

Далеч съм от навиците на останалите хора. Не ходя по кръчми и вертепи, въпреки че трудно овладявам страстите, които бушуват в мен, особено когато дъщерите на благородниците целуват пръстена на ръката ми. Полагам усилия, но се справям. Изграждам добра репутация и успявам да се наложа като съвестен и неподкупен Божи служител. Вече не са ми нужни препоръки. Безупречната ми репутация върви пред мен и ми отваря вратите. Зад последната врата ме очаква изгладена, червената тога на кардинал. Поемам поста на представител на Испания във Ватикана – главен отговорник за библиотеката.

Господи, в библиотеката е скрито несметно богатство. Тук има изумителни неща. От всички материали имам най-голям интерес към окултните науки. За тях има събрана много информация – подробно описани ритуали и магии. Опитвам някои от тях и Бога ми – получава се. Това ме опиянява. Нищо друго не предизвиква у мен такъв огромен интерес. Започ-

вам бясно да ги изучавам. Стоя по цели нощи в библиотеката.

Междувременно Църквата започва да задържа и затваря хора, като ги обявява за еретици. След бърз, често скалъпен процес, ги изгарят на клади. Нека Господ се смили над Душите им. Някои от тях притежават дарбата да пророкуват, да виждат в отвъдното. Започвам да се интересувам от тях и ги посещавам в килиите. Повечето са жени. Поради големия ми интерес към свръхестествените им дарби, участвам пряко в процесите и... О Боже, някои от присъдите ги подписвам аз, до момента, когато в една от килиите срещам Кая. Тя е около десет години по-млада. Притежава способността да „вижда“, но има и нещо друго. Тя говори – разпалено оспорва нашата доктрина, нашата религиозна догма. Това е различно от останалите случаи. Започвам да я посещавам често в килията. Водим дълги спорове. В нейните очи виждам Спасителя в друга светлина. Откъде знае тези работи? Нейната вяра е непоколебима и скоро между нас се оформя силен идеен сблъсък.

От време на време, дълбоко в мен, тайно и изневиделица, започва да се прокрадва едно чувство – чувство на разколебаване, на съмнение. То отначало е само мимолетна мисъл, която пропъждам веднага, но с времето започна да се оформя в натрапчив, болезнен, понякога дори влудяващ въпрос. Застанал по цели нощи на колене, издигам ръце към небето и викът ми разцепва нощната тишина:

– Това ли е моята вяра Господиши...?

Папата ме вика на лична среща. Инокентий настоява да приключвам случая с Кая. Кардиналите смятат, че имам лично отношение и подозират някаква връзка. Колко са далеч от истината, затворени в тесногърдото си отношение. Но и кога ли ги е интересувала същината на знанието? За тях Бог е само средство.

Издавам в изключително трудна ситуация. Нещата се разгласиха и се оформи група сред кардиналите, която отдавна е чакала да ме атакува и сега намира повод. Трябва или да подпиша смъртната присъда на Кая, или да се оттегля. Не очаквах такова развитие. Отново посещавам Кая и чувствам как нейната Вяра и Любов към всичко обезсилва моята, градена с години твърдост и безкомпромисност. Не мога да подпиша, нямам сили и да се оттегля. В пълна безизходица се затварям в параклиса и пред олтара се моля на Бог по цели нощи.

И ето, Той се смили над мен и ми изпрати решение! Това решение е... болест. Разболях се и се оттеглих да се лекувам. А може би това бе бягство от отговорността? Бягство от себе си?

Завръщам се след време. Отивам в килията на Кая, въпреки че знам развоя на събитията. Кардиналът, който ме замести, подписа веднага и на другия ден я изгориха на клададата с други жени, осъдени като вещици. Стоя в килията и осъзнавам, че за първи път нещо в мен се е скъсало и вече не съм същият. Оттеглям се от участието в процесите. Нямам вече желание да стоя в библиотеката. Живота започва да тече монотонно.

И ето го краят.

Говоря от алфона. В този момент сякаш ме удря гръм. Падам тежко. Златната чаша с ритуално вино се понася към пода, отскача няколко пъти от него, и спира празна точно там – пред Него, пред иконата с образа на Спасителя.

Червеното вино бавно започва да попива в излъскания до блясък мрамор... а над мен, сред хор от ангели, се понася шепотът на вековете: „Бяха тъй замаяни от религия, че не усещаха Вярата“.

(регресия, Живот във Ватикана)

Инквизицията (лат. inquisitio – разследване) е съдебно-следствена институция на Римокатолическата църква, подобна на по-късните гестапо и НКВД. Всички те са инструмент, чрез който Тъмнината ликвидира инакомислещите. Според някои данни, общият брой на жертвите на инквизицията надхвърля дванадесет милиона.

Едва Йоан-Павел II е първият папа, който нарича „позор“ епохата на Инквизицията, но дори и според него, виновниците са отделни хора, осквернили Църквата с греховете си. Този начин за прехвърляне на вината ще открием отново и по-късно – в тоталитарните режими, където друга институция – „Партията“, никога няма да сгреши.

Раздел 2

ТАЙНИТЕ ОБЩЕСТВА

– Къде е днес седалището на Приората?

– В Шотландия и винаги е било по тези земи. Избрана е Шотландия, защото точно там тъмните същности имат достъп и от Небето и от Земята. Почти из цялата област са, но повечето са изградили своите обиталища под земята. До тях се достига чрез коридори и посредством изобретения, за които все още човечеството не знае. Тези подземни коридори имат връзка с всички точки – и с Антарктида, и с Ватикана, и с други места.

(Пазителят)

След края на Ордена на тамплиерите започва масовото роене на тайни общества и ордени. Всички те са разклонения на Приората. Той е техният родоначалник. На основата на древния принцип „Разделяй и владей“ – Луцифер противопоставя религии, идеологии, общества, църковни институции, държави и родове. Противопоставя брат срещу брата. Така умело създава противници, които ще разпалят нови междуособици, конфликти, революции и войни. Тайни общества възникват в противопоставяне на Църквата, след което получили тласък от Приората, сами са изкушени да контролират и управляват.

През всичките години на своето съществуване властта и мистичността около Приората привличат много от най-напредналите умове. Амбицията, силата, богатството и славата са изпитаните оръжия на Приората, чрез които той успява да сломи не една Душа. Негови симпати-

занти са: Леонардо да Винчи, Исак Нютон, Виктор Юго, Клод Дебюси, Жан Кокто. Избрали силата пред Любовта, те ще поведат след себе си хората и за векове ще предопределят пътя на човечеството. В началото на 17 век Робърт Флът, велик магистър на Ордена на Сион, основава движението на розенкройцерите. Много ренесансови творци – художници, архитекти, скулптори, музиканти – стават розенкройцери.

В началото на 18 век в Англия се създава „Великата ложа на зидарите“ (масони), които се обявяват за приемници на „тайните на тамплиерите“. Ложата процъфтява от двете страни на Атлантика. В навечерието на Великата френска революция много масони участват в заговора срещу краля. Със зловещият звън на гилотината Приоратът ще отбележи печалния край на френските династии.

Писмото

В края на 19 век един масон, велик майстор на южното подразделение на шотландския масонски орден (Албърт Пайк), пише писмо до ръководителя на илюминатите (общество създадено в Германия в края на 18 век, което е под прякото ръководство на Приората). В него той повдига завесата и осветлява част от заложения план на Приората за овладяване на човечеството чрез всяване на повсеместен хаос и страх:⁴

⁴ Писмото до Мацини е било изложено и достъпно за всеки в Британския музей в Лондон до 1977 г.

Първата световна война трябва да позволи на илюминатите да свалят царската династия в Русия и да направят от тази страна крепост на атеистичния комунизъм. Агентите на илюминатите в британската и в германската империи, трябва да разпалят тази война. В края на войната комунистическия строй трябва да бъде създаден в Русия и да бъде използван за унищожаване на държавни правителства и отслабване влиянието на религиите. Втората световна война трябва да бъде подклаждана, като се възползваме от фундаменталните различия между фашистите и ционистите.

По време на Втората световна война Интернационалният комунизъм трябва да стане достатъчно силен, за да балансира християнския свят. Ще имаме нужда от комунизма, докато не дойде времето за последните социални катаклизми, които трябва да настъпят. Третата световна война трябва да бъде подклаждана от агентите на илюминатите. Целта е войната да избухне между ционистите и лидерите на ислямския свят. Останалите народи също ще бъдат разделени и принудени да воюват до пълно физическо, морално, духовно и икономическо изтощение. В резултат на тези социални катаклизми ще започне упадък на християнството и хората ще видят истинската светлина чрез универсалната проява на чистата доктрина на Луцифер. Последващите реакционни движения ще разрушат християнството и атеизма, като ги завладеят и унищожат по едно и също време.

Революциите

Светлината прави революции единствено на ниво съзнание – в своята свободна воля, да избереш да бъдеш Светлина! Това се случва само тогава, когато човекът е готов да направи такъв избор. Никой не търпи развитие, когато не е готов за това. Съзряването е еволюция на съзнанието, която макар и бавна, има неизличим окончателен резултат. Ето защо, еволюциите са трайни, революциите – не.

Тъмнината е тази, която произвежда революции на физическо ниво. В основата на всички тях стои Приоратът. Хора, като Мирабо, Дантон и Робеспьер, Маркс, Енгелс и Ленин са само инструменти в неговите ръце. Всяка революция подменя едни сили със същите. Както при религиите, така и при идеологиите, на които почиват революциите, се прави опит Божественият живот да бъде окован в човешки форми – в организации, догми, канони, йерархии.

Революциите са обречени, защото са наложени. При тях една група хора налага със сила своите идеи на другите, което предизвиква реакция, която след време проваля начинанието.

Тъмнината заимства идеята за *свобода, равенство и братство* от древното Учение, от проповедите на Иисус, и от богомилите. На тази основа човечеството може да бъде измамено – и то поддава. Както при френската, така и при руската революция, под паравана на равенството, Тъмнината навлиза и поглъща съзнанието на хората. Тъмните сили обсебват институциите, политиката, организациите, защото са обсебили съзнанието на човека. Хората не се замислят дали

изобщо е възможно да съществува свобода, равенство и братство, без присъствието на Бога, без Любовта.

Под маската на благородни цели (като избяване на човечеството от религията, определена като „опиум за народите“) за новите поколения, родени в условията на социализма, ще бъдат изключени понятия, като „Душа“ и „Бог“. Те ще се заменят с егоистичното „аз“ и материалистичните приоритети. Прожекторите на историческата сцена ще се фокусират върху физическия човек – човекът, който проповядва атеизма и се покланя на себе си; човекът, призован да произвежда материални блага, като единствена цел на неговия живот. Това е живот монотонен, краткотраен и лекомислен.

В обществото ще се утвърди негативно отношение към главния смисъл на човешкия живот – духовното развитие, Бог и Душата. Извън Бога, човекът губи своя идеал, своята мярка. Отричайки Бога, социализмът (както и капитализмът) ще отрече основния морален закон, което ще доведе до морално разложение, хаос и безпътица, до израждане на първоначалните идеи още в самото начало. Движен от Тъмнината, човекът ще прояви едни от най-ниските свои страсти.

Многократно досега историята доказва, че всяко общество, което е изградено върху основата на безлюбието, не може да просперира и да се развива. То умира преди да живее. Въпреки това, и до днес човечеството е в плен на заблудата, че „равенството“ се постига чрез реформи, революции, смяна на религии, партии или политики. Резултатът от това винаги е един и същ –

елит с привилегии, който сменя само имената на обществения строй или доминиращата религия.

Учението за социализма е необходимо на Тъмнината, за да наложи контрол. Това е поредната ѝ стъпка. Идеята за *световна революция* е идея за разширението на териториите, които обхваща Матрицата, територии на които вирее хаос, страдание и страх. Според Маркс и Ленин революцията възниква в резултат на война. Войната изостря противоречията, разорява стопанството и води хората до граница, отвъд която настъпва хаос. В очите на тези идеолози Първата световна война е точно такава война.

- **Съветникът.** Половин година след началото на Първата световна война от Истанбул в Берлин пристига пратеник. Предстои важна среща, която ще определи изхода от конфликта. Тя се състои в министерството на външните работи и след нея пратеникът изготвя меморандум за извеждането на Русия от войната. Планът е гениален в своята простота. Освен парализиране на военното производство в Русия чрез масови стачки, планът предвижда нещо повече – разруха отвътре; разрушаване на националното самосъзнание на руснаците, което да взриви основите на гражданското общество и да доведе до разпад на цялата империя; отделяне на Прибалтика, Украйна и дори Кавказ. Това раздробяване цели изчезването на една велика сила от картата и на мястото ѝ поява на империя, контролирана от Приората. Тази империя трябва да се превърне в база, от която (чрез износ на революции) „новият строй“ ще завладее целия свят.

Но кой е този човек, толкова добре запознат с положението в Русия? Кой е този инструмент в

ръцете на Приората? Кой е доктор Александър Парвус?

Израел Лазаревич Хелфанд е руски евреин, роден в края на 19 век в Минска губерния. Завършва университет в Швейцария. Женен с един син, той изоставя рано семейството си. Животът му е сложен сплав от политика и пари. Търговски агент, спекулант, търговец на оръжия, безскруполен бизнесмен и политик, и в същото време – публицист, социалдемократ, революционер.

В началото на двадесети век Хелфанд се завръща в Русия. Заедно с друг евреин (Лев Троцки) се включва в издаването на вестници в огромен тираж (манипулацията на общественото съзнание е основен инструмент в политиката на Приората). Взема дейно участие в първата руска революция от 1905 г., за което е заточен за три години в Сибир, откъдето бяга в Германия. Там подготвя театрални спектакли по Горки, за което болшевиките му превеждат партийни пари, които присвоява, след което отново бяга, но този път – в Турция. Там живее пет години в разкошна резиденция на Принцовите острови.

Многото лични връзки и контакти, съчетани с гъвкав ум, му създават реноме на добър политически анализатор, поради което немският посланик в Истанбул го предлага на своето правителство за главен съветник за Русия.

Така се стига до разработването на „Планът Парвус“.

(от ляво на дясно) Хелфанд, Троцки и Лев Даиш

• **Планът „Парвус“.** През 1900 г. в Мюнхен се състои среща на Парвус с лидера на радикалното крило на руските социалдемократи – Владимир Улянов (Ленин). Отначало нещата не потръгват. Ленин вижда в Парвус силен идеологически съперник. Под влияението на Приората, срещите продължават в Швейцария, където бъдещият пролетарски вожд е емигрант. Накрая Ленин приема плана на Парвус за превръщането на една отечествена война в гражданска. В запечатан вагон към Русия, по личното разпореждане на кайзера, са изпратени – Ленин заедно с 32-ма емигранти.

Единици са революционерите в Русия, които в момент на война биха взели пари от против-

ника, за да осигурят поражението на собствена-
та си родина – но Русия за Ленин не е родина.⁵

Подписите на Ленин и останалите емигранти под условията за транспортирането им през територията на Германия

На гарата вагонът е изпратен от руски националисти с викове „немски шпиони“, „храненици на кайзера“, „предатели“. Това малко вълнува Ленин. Неговите мисли са на друго място. Той се завръща в Русия след десет годишна емиграция и е подготвил своите „априлски тезиси“. Те планират пълен разгром на цялата политико-икономическа система в Русия. Първият от тези тезиси е „побратимяването с противника“. Този призив, съчетан с уговореното прекратяване на военните действия от страна на Германия, ще доведе до масовото дезертиране на руските вой-

⁵ Дядо му (по майчина линия) е евреин, приел православието и придобил дворянска титла.

ници от фронта. След пристигането на Ленин в столицата на Русия – Петроград – немските марки потичат към болшевишките каси. С тях се закупува печатарско оборудване. Започва издаването на вестници в огромен тираж. Поръчват се лозунги и листовки. Организирант се платени манифестации, компромати, демонстрации и стачки. Участниците признават, че болшевиките заплащат за ден на стачка повече, отколкото за работен ден. Започва подготовка за метеж. Парвус координира нещата от своя нов луксозен дом в Стокхолм.

Новият строй

Насилието е необходимо и полезно.

(В. И. Ленин)

След неуспешен опит за метеж, през юли 1917 г., Русия сключва сепаративен мир с Австро-Унгария, България и Турция, но не и с Германия. Планът на Парвус и Ленин е пред провал. Похарчените пари не са оправдани. Приоратът е недоволен. Трябва ново, незабавно действие. Ленин съставя и оглавява върховен орган на своята партия (Политбюро) с първа и неотложна задача – следващ незабавен въоръжен метеж.

Политбюро ще се превърне в могъщ център на новата власт. В състава му влизат петима от най-близките съратници на вожд. От тях – четирима са юдеи, които целенасочено са променили своите имена. Ето и истинските им названия: Лев Троцки (Лейба Давидович Бронщайн), Йосиф Сталин (Иосеб Бесарионис дзе Джугашвили), Лев Каменев (Лео Розенфелд), Григорий

Евсеевич Зиновиев (Евсей-Гершон Аронович Радомислски) и Андрей Бубнов.

След години Харолд Розентал⁶ ще поясни: „Юдеите са най-умните хора на Земята. Затова, ако им е изгодно да сменят името си, го правят. Те се смесват с вашето общество, за да го разслоят. Когато извличат полза, другите не разбират, че всичко това са го направили същите юдеи, но с различни имена. В Съветския съюз има две различни правителства: едното е видимо, другото – невидимо. Видимото се създава от различни националности, докато невидимото е само от юдеи. Съветското КГБ изпълнява заповедите само на невидимото правителство. Юдеите – комунисти са организирани и си вярват, а останалите само донасят един за друг. На всеки 5-6 години секретните юдейски комитети провеждат чистки и много неюдеи биват ликвидирани, защото те се досещат за съществуването на невидимото правителство.“

• **Метежът.** През октомври 1917 г. цялото царско семейство е заловено от болшевиките и по-късно разстреляно. Започват масови репресии. Русия потъва в кръв. Лев Троцки най-добре формулира идеологията на Приората: „За да е ефективен, терорът трябва да е неочакван, стряскащ и респектиращ. Да нанасяш удар в златната среда на обществото, често неаргументиран с нищо, но така да се държат хората винаги под напрежение и страх, че може да се стовари репресията върху тях. Абсолютно случайните жертви респектират най-силно останалите.“

⁶ Помощник на еврейския щатски сенатор Яков Джавитц, в интервю за в-к „Западен фронт“ – Ню Йорк, 1976 г.

Този кървав метеж за години ще остане в историята под името „Велика Октомврийска Социалистическа Революция“.

Два дни след превземането на властта, новите господари на Кремъл изпращат молба до Германия за отпускане на нови 15 млн. марки за „провеждане на политическа пропаганда в Русия“. Комунистите идват на власт под красиви лозунги. В тяхната програма е записано: „Къс работен ден с пълна забрана на извънредния труд; забрана на нощния и детския труд; забрана на женския труд в отраслите, вредни за женския организъм; въвеждане на два почивни дни седмично.“ Лозунгът: „Ще работим все по-малко, а ще получаваме все повече“ се харесва. Но лозунгите често се разминават с действителността: *Вярно ли е, че принудителният труд винаги е непродуктивен? Чуйте моя отговор: Това е най-жалкият и най-вулгарният предразсъдък на либерализма. (Троцки, III конгрес на профсъюзите, април 1920 г.).*

Хората започват да работят все повече, но жизненото равнище спада, макар господарите да обявяват, че животът става по-добър и по-весел. Всичко, създадено от народа, потъва в бездънната яма на военно-промишления комплекс. Заплатите се заковат на равнището на помощите за безработни. Петдневната работна седмица става шестдневна. Работният ден е увеличен. Въведени са задължителни трудови норми.

Поражението на Германия приближава, но съгласно сделката, Ленин започва преговори за сключване на сепаративен мир. Според условията, Русия се отказва от всичко, което е завою-

вала дотук. Готовността му за мир на всяка цена предизвиква брожения дори сред съратниците му, които не са готови на такива отстъпки. Но вече е късно. Доскоро победоносната руска армия е пред разложение. Русия приема условията, според които от територията ѝ се отнемат около един милион квадратни километра – площ, по-голяма от територията на цяла Германия. Турция получава Армения, което отприщва масови кланета в Кавказ, довели до геноцида над арменците. Приоратът е във възход!

Месеци след подписаната капитулация на Русия, Германия губи войната. Парвус очаква да се завърне в родината си, където Ленин да му предложи пост на министър – напразно. Новият вожд не желае да дели властта. Нещо повече – Парвус получава забрана да посещава Русия. Низвергнат и изоставен той умира в немилост и мизерия през 1924 г. Същата година, след няколко инсульта, довели до пълна деградация, в инвалидна количка, умира и Ленин. Това е наградата за слугите на Приората, разиграли множество марионетки по замислен от него спектакъл. Финалът на този спектакъл трябва да е революция в световен мащаб, която да доведе до разширение на териториите, които обхваща Матрицата. Николай Бухарин⁷ обобщава: „Да, Русия умира. Никъде и никога не е съществувала класа, нито в една страна, чийто живот да е бил по-лош, отколкото в условията на съветския рай. Ние правим експерименти на живото тяло на съ-

⁷ След смъртта на Ленин – член на Политбюро и главен редактор на в-к „Правда“ в интервю за лондонския вестник „Универсално ревю“ от март 1928 г.

ветския народ, както студентът медик рови в трупата на някой скитник... Онова, което ни интересува, е универсалната юдейска световна революция, за която ние винаги сме жертвали всичко, включително и себе си...”

Със създаването на Коминтерна целта на Приората е изведена докрай – Световна съветска социалистическа република. Декларацията за образуването на СССР (Съюз на съветските социалистически републики) е официален документ за това намерение – една държава да подчини всички останали, като ги „освободи“ и „приюти“ под своя контрол. Създава се нова империя-чудовище, която десетилетия наред ще държи в своя железен юмрук съдбите на милиони хора.

В съсипаната от войната Европа, върху развалините на империите, започват да никнат комунистически държави, но световна революция не последва. Комунистическите режими в Бавария, Бремен, Словакия и Унгария се оказват нежизнеспособни и скоро отмират. Нужно е отново да бъдат създадени условия за прилагане на идеите на Приората. На дневен ред излиза старото изпитано решение – войната.

Според Енгелс само една световна война създава „всеобщо изтощаване и условия за окончателна победа на работническата класа“. Неуморният Ленин доразвива тази теза и обосновава необходимостта от нова война за изграждането на социализма в цял свят. Той заключава: „Завършихме една поредица от войни, трябва да се готвим за втората“.

Но за всяка война е нужен противник.

Зараждането на нацизма

Адам Алфред Рудолф Глауер е немски еврейин, роден в края на 19 в. (осем години след Парвус) в семейството на локомотивен машинист. Постоянната му склонност да се забърква в тъмни афери скоро го изправя пред съда с обвинения за фалшифициране на пари и мошеничество. За да избегне военна служба в Германия, заминава за Турция и приема турско поданство. След време постъпва в масонския орден „Розовият венец“. Там е взет под опеката на един от неговите водачи – еврейския търговец и банкер Термуди. В завещанието си старецът го посочва за един от основните си наследници.

След смъртта му Адам намира нов покровител – отново масон, аристократ, наследник на придворна фамилия в двореца на Хабсбургите. Младият авантюрист успява да влезе под кожата на този застаряващ барон, който го осиновява и му предава своята титла. Сдобил се набързо с пари и титла, Адам се завръща в Германия като новоизкупения аристократ – барон Рудолф фон Зеботендорф. Турското поданство му осигурява защита и той преживява Първата световна война на... прелестен баварски курорт. В Мюнхен младият барон встъпва в „Германския орден“, свързан с виенското общество „Новите тамплиери“. Орденът се обявява за продължител на традициите на тамплиерите и древните арийци и предлага основаването на Северна столица – Берлин (Темпелхоф – дворец на тамплиерите) и южна – Виена. Баронът оглавява баварския филиал на ордена и скоро вече издава окултното списание „Руни“. В него руните – кос-

мическата азбука, завещана от атлантите на БогАрийте и траките – е обявена за азбука на арийците, за чийто наследници се провъзгласяват немскоговорящите народи.

Руни, ползвани от Райха (ляво) и древни български руни (дясно)

Започва събиране и изучаване на древните рунически знаци, както и създаване на нови. (всяка руна има свое определено магическо значение и се използва по предназначение, например прочутият SS символ представлява двойна руна на победата). Скоро руни ще са в основата на повечето държавни и военни нацистки символи. Те ще се поставят на сградите на държавните институции и военни поделения. Защитни руни ще „пазят“ танкове и самолети.

Година след като поема баварския филиал на ордена, Зеботендорф го преименува в „Общество Туле“. Баронът оглавява Туле само една година. Скоро касата, заедно със списъка на членовете, мистериозно изчезва. Баронът е изключен и принуден незабавно да се завърне в Турция.

• Обществото „Туле“. Обществото „Туле“ на-следява традициите и мирогледа на „Германския народен орден“.

Емблемата на „Туле“

Членовете му вярват в скандинавската легенда за райската градина, в която живели праотците на германците – арийците. Те били високи и силни хора, със светли коси и сини очи. За немския народ просветлението идва от север, от Хиперборея и Ултимата Туле (вулканична местност в Исландия), откъдето (според тях) идват атлантите, които са преживявали Потопа.

Тъмнината дава определени вярвания на хората, като за целта дори може да изфабрикува и „достоверни“ факти. Истината обаче е друга. Няма нито северна, нито южна атлантска раса. На голяма дълбочина под повърхността на остров Исландия съществуват две нива, два ареала в различни измерения и реалности. По-близо до повърхността е нивото на *Алдебаран*. „Под“ него е нивото на *Алсион*, или така наречените „крепители“. Съзнания от двойната звезда *Алдебаран*

(съзвездие Бик) и Алсион (съзвездие Плеяди) заемат тези територии още от създаването на цивилизацията на Атлантида. Тяхната роля (която изпълняват и до днес) е да балансират енергиите на земното ядро, за да се неутрализира Тъмнината. Нито едно от двете нива няма нищо общо с атланти, арийци или друга „северна“ раса.

• **Краят на „Туле“.** Идеята за чистата северна раса се развива в ариософията, която става основа на идеологията на „Туле“. След време обществото се разпада на езотерици и екзотерици. От една страна, е интелигенцията – философи, аристократи и университетски преподаватели, а от друга – бивши ветерани от войните, работници, безработни и селяни. Повечето от тях се влияват в редиците на НСДАП⁸, чийто водач става Адолф Хитлер.

От самото начало обществото „Туле“ оказва постоянна финансова поддръжка на Хитлер. То финансира и вестника, и партията му. Чрез средите на „Туле“ бъдещият фюрер се запознава с окултните практики, изучава масонството, запознава се с ясновидци и астролози. Всичко това постепенно се променя и от един момент нататък обществото „Туле“ става оръдие в ръцете на НСДАП, за да бъде разтурено след време и влято в редиците на СС.

С идването на власт на нацистите, на сцената в Бавария отново се завръща позастарелият барон. Той се опитва да възстанови „Туле“, като посочва своите заслуги за идването на Хитлер на власт. И точно тук, както и Парвус, допуска огромна грешка. Фюрерът не е човек, който ще приеме някой да се представя за негов учител и

⁸ *Национал-социалистическа германска работническа партия.*

покровител. Баронът изпада в немилост и е интерниран обратно в Турция. Отритнат и забравен от всички, лишен от възможност дори за скромно съществуване, изправен в лице срещу непоносима мизерия, на 9 май 1945 г. (в деня на капитулацията на Германия) водите на Босфора отнасят отчаяния барон.

Хелфанд (Парвус) и Глауер (Зеботендорф) са само дребни марионетки, движени от дългата ръка на Приората, но те проправят пътя на тези, които идват след тях. Други ще ожънат посятите тъмни семена. Основните оръдия в ръцете на Тъмнината носят други имена. Тези имена човечеството ще запомни завинаги. Те ще се запишат в паметта му с неговата собствена кръв.

Тъмната нощ на Душата

Преди възплъщение нито една Душа не планира да бъде тъмна. Всички се раждат с една единствена цел – да изпитат определена опитност. Когато се родят, някои Души обаче поддават в по-голяма степен и правят такъв избор. Защо?

Има Души, които в стремежа си да постигнат бърз възход, преди възплъщение, залагат живот, изпълнен с трудности и мъчно преодолими препятствия. Такава Душа, поради тежестта, може да изкриви линията си и да се поддаде на най-ниски страсти, като: алчност, завист, злоба и над всички тях – себелюбие и надменност. Това е моментът, в който Душата почва да излъчва тъмнина. На принципа „подобното привлича подобно“ тя започва да притегля само тъмни същ-

ности. Тогава, в определен момент, Душата може да преустанови договора си със Светлината. Когато една Душа премине към Тъмнината, тя вече не може да овладее много опитности. На нея ѝ се позволява само да се регенерира от тяло в тяло за известен период. И все пак, въпреки дългия път, който трябва да изминат такива Души, всичко отново е временно. След време Тъмнината ще бъде обгрижвана и ще се завърне отново в Светлината.

Хитлер и Сталин са двата полюса на едно и също зло; зло, което има различен корен. Докато Хитлер попада още в началото на живота си в капана на свръхамбициите, за Сталин е отреден друг капан – този на властолюбието. Той ще избива събратята си от страх някой да не заеме неговото място.

– Сключват ли тук Хитлер и Сталин споразумение с Тъмнината?

– От малък – само Хитлер. Сталин – не. Още от юноша в Хитлер зрее разбирането, че така ще е по-добре за него. По-късно това разбиране се оформя в мисловен модел. Хитлер е наполовина юдеин, наполовина евреин. Като такъв, той притежава по рождение известни окултни умения. От малък установява връзка с Тъмнината – може да се свързва с нисшия астрал и да контактува със съзнания от него. Така привлича тъмното внимание върху себе си. Хитлер се среща с представител на Луцифер, когато е на 23 години. Бащата на Сталин също е евреин, майката – не.

– Хитлер и Сталин били ли са членове на Приората?

– Хитлер – да. Сталин е бил само симпатизант. Те се познават още от млади. За първи път се срещат в Австро-Унгария в сградата на едно училище. Когато са се запознали, все още не са знаели, че по-късно ще следват една мисия, една линия. По-късно го разбират, едва на Антарктида, където в „Залата Алдебаран“, е подписан договор под егидата на Приората, за безконфликтно разделяне на света на сфери на влияние.

(Пазителят)

• Сталин

Бъдете сигурни, ръката ни няма да трепне.

(Й. Сталин)

Иосеб Бесарионис дзе Джугашвили (Сталин) е роден в Тифлиска губерния в семейството на крепостни селяни (баща му е обушар). На грузински диалект Джугашвили означава „син на евреин“ и се отнася за евреите, които се преселват в Грузия по времето на Османската империя. За да скрие еврейския си произход, семейството приема християнството, дори Иосеб учи за свещеник. В семинарията той е привлечен от идеите на марксизма. Издава вестник, лежи в затвора, изтърпява заточение, участва във въоръжени акции на болшевиките (като обирът на Тифлиската банка – престъпление, което отеква в цяла Европа). На два пъти пътува до Австро-Унгария, за да се срещне с Ленин и Троцки. Тогава се състои и неговата „случайна“ среща с бъдещия фюрер. Заедно с Троцки, Иосеб ръководи подготовката на Октомврийския метеж.

Сталин влиза в първото Политбюро, което съсредоточава в своите ръце цялата власт. След смъртта на Ленин, той еднолично поема кормилото на СССР с цената на коварство и кървава саморазправа с останалите съратници. Новият вожд стриктно следва примера на Ленин и насоките на Приората за създаване на условия за разпространение на пролетарската революция в световен мащаб. За целта, след окончателното овладяване на властта, той незабавно поставя икономиката на релсите на индустриализацията и военизирането. Това изправя изтощената страна пред терор и масова мизерия. Десетки милиони умират от глад, несъгласните са убити или загиват в лагери. В същото време СССР изнася по пет милиона тона жито годишно, за да набави валута, необходима за започналото въоръжаване.

Четири години след приемането на сталинската конституция, която гарантира седемчасов работен ден, е издаден указът: „За преминаването на осемчасов работен ден, на седемдневна работна седмица“. Илюзиите на пролетариата са прекършени в зародиш. Несъгласните отдавна са избити или въдворени в лагери. Трудовото законодателство на СССР е толкова репресивно, че по време на Втората световна война не се налага нито промяната му, нито дори каквото и да е допълнение.

Скоро във военната надпревара Приоратът ще включи и друга изтощена страна.

• Хитлер.

– Кой е Хитлер?

– Хитлер носи белезите на Тъмнината. Може да бъде лесно управляем от нея. Тя се включва, когато той изцяло се предава на тъмните си убеждения, на алчност и стремеж за власт над всички. Това става на младини. По същия начин е избран и Сталин. При него също работи манията за величие. Тъмнината и сега буди и подсилва тези качества у вашите ръководители. Тъмнината се проектира в Сталин и в Хитлер, за да ги противопостави и предизвика война, болка, агресия и страх. Така се подхранва.

– Какъв е произходът на Хитлер?

– Той е юдеин, но се е срамувал от потеклото си. Тези, които са знаели, са избити. Сталин също е юдеин, но е останал във вашата история като грузинец. Противопоставят се юдеин на юдеин.

(Пазителят)

Мария Анна Шиклгрюбер напуска рано своето родно място, за да търси препитание в големия град. Там тя намира работа като прислужница в къщата на богато еврейско семейство. След като ненадейно забременява, родителите ѝ, за да избегнат позора, я връщат незабавно обратно у дома. Там набързо уреждат брак с местен младеж. Името му е Йохан Хийдлер. Йохан обаче не дава своята фамилия на детето, което скоро се ражда. Малкият Алоис носи майчината си фамилия чак до 39 години, когато я сменя на Хитлер. Той се жени два пъти. Има шест деца. Четвъртото е – Адолф.

Животът на Адолф Хитлер е низ от... неуспехи. Той е изгонен от Университета, два пъти се проваля на приемните изпити за Академията на изкуствата, лежи в затвора. От един момент обаче съдбата му коренно се променя, за да седне накрая в креслото на властта. За много хора днес е загадка, как този невзрачен човек, смятан за абсолютен неудачник, успява да стане пълновластен господар на Германия. Но не важи ли това и за Сталин, който изрично е посочен от Ленин, като човек, който не е желан да го наследява? Как Хитлер и Сталин се озовават в центъра на събитията, разтърсили света през XX век?

Защо?

- **Срещата в Египет.** Всяка Душа е постоянен обект на наблюдение от ефирния свят. Нейните желания се усещат, нейните стремежи се следят, нейните прояви в различните въплъщения се отчитат и записват дълбоко, както в анализите на Светлината, така и в енергийните „дневници“ на Тъмнината. Служителите на Приората непрестанно търсят сред хората инструменти, които да приложат техния отдавна замислен план. И ги намират. Тези Души притежават характеристики, които са нужни на Тъмнината: себелюбие, непрекъснат стремеж към власт и контрол, алчност, изпепеляваща амбиция и най-вече – готовност на всичко в името на своя личен успех.

И Хитлер и Сталин, в поредица от животи, проявяват тези черти. Това ги прави идеални кандидати в очите на Приората, които „достойно“ ще изпълнят неговия план. Те все още не знаят за това. Скоро обаче „случайността“ (на мисловно ниво те получават внушение) ще ги от-

прави на път, по едно и също време, към една и съща страна – Египет. Там те са очаквани.

Девет членове на Приората се срещат поотделно с Хитлер и със Сталин, няколко години преди те да застанат начело на своите държави. Деветимата юдеи предлагат едно и също и на двамата – власт, срещу подчинение на Приората. Бъдещите лидери получават уверение, че всеки един от тях е избранникът, на който му предстои да завладее цялата Земя. В тази двойна игра, предвид характерите на избраниците, Тъмнината залага неминуем сблъсък между тях. Без да подозират един за друг, двамата избрани възторжено приемат оказаната им чест. Тя дори надхвърля техните най-смели амбиции. Всеки от тях до смъртта си ще е убеден, че само той е „избраният“, на който принадлежи света. Това убеждение ще ги превърне в смъртни врагове.

За да съхрани Юдиното коляно, Приоратът поставя и допълнителни условия. Едно от тях е да бъде „прочистена“ част от евреите. Хитлер и Сталин приемат безусловно и това. Хитлер впоследствие го изпълнява и избива над шест милиона евреи. Сталин – не е толкова последователен.

В плана на Приората не се предвижда двуполюсен модел. В него отдавна е заложен еднополюсният – един владетел, чрез който Тъмнината да се прояви. Този владетел не е нито Сталин, нито Хитлер. Те са само инструменти на Тъмнината. Друг е властелинът, който чрез тях, в подходящия момент, ще овладее разорената планета, която предстои да бъде превърната в глобален концлагер.

Неговото име е Луцифер.

Египетският договор предхожда един друг договор, известен сред Тъмнината като „Антарктическият“. Той ще бележи нов етап по пътя на тъмния възход на двамата бъдещи лидери.

Антарктическият договор

На Земята има място, подобно на УрУмБа, където е концентрирана Тъмнината. Подстъпите към него се намират на Антарктида...

(Пазителят)

Преди хилядолетия, в недрата на ледения континент Антарктида са изградени седем подземни града. Те са създадени от различни звездни раси, по различно време. Когато се премине през седмия град, се навлиза в ядрото на планетата. Там е входът на подземния портал, който води през измеренията към Острова на Светлината. Оттам, през вековете, слизат същности, които спомагат за бързото осъзнаване на човечеството. Доскоро през този портал идваха единици – като Учителя Дънов. Днес пристигат за въплъщение Душите на всички човешки същества, които носят заряда на едно по-високо съзнание. Това е новото поколение – новите деца. Порталът е мястото, където се е концентрирала и Тъмнината в опит да попречи на разпространението на Светлината на нашата планета. Тук тя залага земната проекция на УрУмБа.

Във времената на атлантите земните полюси се намират в Тихия и в Атлантическия океан. На тях не е студено, както сега. Тогава Антарктида се радва на различен климат. Там царува вечно лято. В онази епоха представители на различни светли съзвездия изграждат на Антарк-

тида град-база с комплекс от стъпаловидни пирамиди и космодрум. Неговите обитатели не са във физически тела. Те са енергийни същности, някои от които го обитават и до днес. Светлите създания се установяват там, за да взаимодействат с Тъмнината в опит да я трансформират в Светлина. Същества от Сириус и днес продължават да ограничават и задържат въздействието на Тъмнината върху хората и Земята. В тази мисия решаваща е помощта на човечеството.

- „Залата Алдебаран“. Заедно с портала Светлината изгражда зала-предверие. Тя е замислена от представители на Алдебаран като място за галактически срещи. Залата приема и светли и тъмни същности. Тя е отделена от портала с енергиен щит, който не пропуска извън нея тъмните създания и те спират дотам.

Точно в тази зала са доведени двамата лидери на най-силните държави по онова време. Преди това, представители на тъмните раси се материализират в покоите на диктаторите. Те реагират различно. Ужасен, Сталин рязко скача и стреля. Куршумите свободно преминават през етера, без да засегнат никого. Скоро е успокоен и укротен. Хитлер, за разлика от съветския лидер, е окултист. Той предварително е подготвен за срещата и очаква създанията в уречен час, който е получен при медиативен контакт с тях.

След срещите, в определен ден, двамата лидери са откарани на ледения континент с подводници. Там са въведени в залата. Тя наподобява кръгъл космически кораб, в чиято среда е разположен кристален пулт. Участниците в срещите застават прави с ръце върху него. Пултът осъществява моментален телепатичен мост меж-

ду представителите на различните раси. Същевременно, когато човешко същество положи дланите си върху него, пултът може да препрограмира неговите мисли. Това е начинът, по който Хитлер и Сталин получават своите програми. Това е техният договор.

Тъмните извънземни не са постоянно тук. Тяхната цел са земните ресурси. Докато пришълците искат временно да експлоатират планетата, Приоратът иска да владее вечно Земята. Въпреки, че всички са подвластни на Луцифер, и в Тъмнината има разделение, провокирано от различните интереси. Понякога инопланетяните си взаимодействат с Приората, но понякога са в противоречие. За разлика от Приората, замисълът на извънземните предвижда един двуполусен свят, в който те по-лесно ще осъществят своите цели. Заложеният двуполусен модел също предвещава разделение и сблъсък, което е донякъде в полза и на Приората.

Накрая страните се обединяват около идеята пришълците да предложат военни технологии на избранниците на Приората, с които да гарантират налагането на социализма в световен мащаб срещу необезпокояван достъп до ресурси.

• Договорът

– Какво представлява Договорът?

– Според договора е необходимо хората да повярват в равенството, братството и свободата и така социализмът да обхване цялата планета. По този начин е трябвало да бъде изграден новият световен ред. Това е „световната революция“, за която говорят Маркс, Енгелс и Ленин. И понеже равенството, братството и свободата е без наличието на Бог, то на неговото мяс-

то, за единствен самодържец, е щяла да се обяви – Тъмнината. Хитлер приема, но дълбоко в себе си вижда в Сталин свой основен конкурент, затова по-късно решава да издигне Германия, една държава – своята. Това противоречи на założения замисъл. Сталин е спазвал основната насока за световната революция, Хитлер – не.

– Но още през 1931 г., Сталин започва военизиране, като обрича на глад милиони. За какво се готви?

– Сталин, въпреки договора, предусеща какво ще направи Хитлер. Още, докато са били в залата, той го е знаел. След договора Хитлер се е приел за велик и непобедим. Вярвал е, че ще може да спечели не на два, а на всички фронтове. Това е самозабравата. Трябвало е значително по-късно да се разрази този силен конфликт (Втората световна война). Не му е било тогава времето. С действията си, с неспазването на споразумението, двамата водачи осуetyават донякъде założения тъмен план. Войната проваля всички планове.

– Нима една война може да играе положителна роля в развитието на човечеството?

– Колкото и да звучи невероятно, една война може да доведе до Светлина. В случая тази война прекратява действието на założения нов световен ред, но всичко това е съгласно Божественния замисъл на Създателя. Този Замисъл винаги се следва. По него са се развили събитията. Тъмнината знае само части от Замисъла. Създателят е заложил тази война за по-бързото осъзнаване на човечеството – по-бързо да достигне до Светлината в себе си. След войната човечеството е различно.

– Сталин и Хитлер контактували ли са през войната?

– Да. По телефон. Те са си знаели и мислите. Такава омраза между тях, каквато мислите вие, не е имало. Виж, стремеж за власт – да! Те влизат в състезание за овладяването на света. Другите държавници по онова време изобищо не са значими фигури. Това са двете силни лица.

(Пазителят)

Нацизмът – на власт

След Първата световна война Германия е победена. Икономиката ѝ не смогва да изплаща огромните налози на победителките. В страната се шири глад и хиперинфлация. В настаналата анархия се възкачват и рухват правителства. Безработицата е хронична. В тази обстановка през 1933 г. на власт идва национал-социалистическата партия на Адолф Хитлер.

- **Укрепването на властта.** С идването на Хитлер на власт нещата започват да се променят. Той се вживява в ролята на новия месия, който идва, за да наложи една нова религия – „новият ред“. И сега похватите на Тъмнината са същите, както и при налагането на християнството. В лицето на Църквата Хитлер има добър учител: „Най-много съм научил от йезуитите... Светът никога не е познавал нещо толкова възхитително, колкото йерархичната структура на Католическата църква. Много неща от йезуитите аз използвах в нашата партия.“⁹

⁹ Адолф Хитлер – „Моята борба“

Вместо Палестина, новата свещена земя ще бъде Германия. Вместо кръстът, ще бъде издигнатата свастика. На олтара Библията ще бъде изместена от „Моята борба“. Вместо старата религия „новият ред“ ще разчисти пътя за „истинските“ ценности. В тях състраданието и мило-сърдието нямат място. Те, като отличителни черти на слабите, са вредни за духа на новата раса. Расата на арийците ще познава единствено силата и мощта. Тя ще мачка и елиминира. Това е новата религия. И отново, както при установяването на християнството, първата цел на „новия ред“ е унищожението на евреите: „Що се отнася до евреите, аз просто продължавам тази политика, която Католическата църква провежда вече петстотин години, като смята евреите за опасни и ги затваря в гета.“ (Адолф Хитлер, среща с епископ Лудвиг Мюлер, 1934 г.)

Няколко века преди това изказване католическата инквизиция вече е избила стотици хиляди евреи. Това ще се възроди сега с още по-голяма сила. Започва масов терор. Евреите са изведени в гета, имотите им са конфискувани. Отнети са им всички права. Жълтата значка се завръща.

В началото има германци, които не са съгласни с това и подават ръка на евреите. В първите години на фашисткото управление хиляди католически свещеници също застават срещу масовите репресии. Фашисткото правителство отговаря с преследване, малтретиране и изпращане в концлагерите на смъртта. В отговор папа Пий XI решава да закрие папското посолство в Берлин. Очертава се разкол между инструментите на Приората, който преценява, че все още е

рано за това. Хитлер ще трябва да направи рязка маневра. И той я прави, като сключва сделка с Католическата църква, под името „Конкордат на 1933 г.“ Договорът гарантира „неприкосновеността на католическата вяра“. След подписването диктаторът заявява: „В края на краищата, ни се удаде да привлечем напълно Ватикана на страната на Райха! Всичко това говори за признаването на нашия режим в света!“

• Ватиканът и Райхът

През 1939 г. Приоратът ще постави на папския престол Еудженио Пачели. Той ще остане в историята под името Пий XII. Почитателите му го определят като „истински спасител на евреите“. Но дали е така?

Новият папа възстановява добрите отношения с Хитлер – дори организира в Берлин тържествени приеми в чест на рождените му дни. Пий XII съзира в нацистите своите нови кръстоносци – този път срещу комунизма: *О, доброволни кръстоносци на новото, благородно общество, бъдете достойни за новия зов за морално и християнско възраждане, обявете война на Тъмнината, произтичаща от отричането на Бога.* (коледно поздравление, папа Пий XII, 1942 г.)

Папа Пий XII подписва с италианския диктатор Мусолини Латеранския договор. С този договор Ватиканът ще прерасне в самостоятелна държава (в рамките на Рим). В замяна, папата призовава католиците от народната партия да станат членове на италианската фашистка партия. Това е и краят на демокрацията в Италия. Същата участ ще застигне и немската католическа партия.

След избухването на Втората световна война, Ватиканът постоянно получава призови за помощ от различни еврейски организации. Те изпращат до папата меморандум, в който описват насилията над евреите в Германия, Полша, Словакия, Хърватско, Унгария. Папата мълчи, дори и за евреите католици. Те, в почти всички официални документи на Ватикана, са наричани „католици от неарийски произход“. Нещо повече – епископи влизат в „комисиите по удостоверяване на произхода“, които имат за цел да направят списък на всички евреи в Германия.

В тази сложна и противоречива обстановка има и много обикновени католически свещеници, които не се съобразяват с призивите на папата. Те се обявяват срещу нацизма и, въпреки репресиите, жертват живота си като укриват в манастири и църкви евреи, военнопленници или просто инакомислещи, които са преследвани от режима. Тези добри хора със своята саможертва дават истински пример за ценности и добродетели, различни от тези на своите високопоставени „събратя“.

Тук не могат да бъдат подминати героизмът и саможертвата, проявени от много евреи. Подобно на Иисусовите апостоли много от тях се изправят пред лицето на смъртта в името на Любовта. Един такъв човек, удостоен с Печата на Бога, е Януш Корчак. Роден във Варшава в еврейско семейство, Корчак става известен писател, лекар и общественик. Книгите му, посветени на децата, „Крал Матиуш“, „Как да обичаме детето“, „Право на детето на уважение“, отдавна са се записали в световната литературна класика. Неговите принципи за възпитание

на детето доказват и днес силата на човека с Печата на Бога.

Корчак отказва да емигрира в Палестина и остава във Варшава, в Дома за сираци, на който е директор. Той се изправя пред ужаса, който предстои, за да защити децата и до последно е до тях. В концентрационния лагер разказва приказки и окуражава своите възпитаници до самия край – до смъртта.

Възходът на Райха

С идването си на власт Хитлер прекратява изплащането на репарациите към страните-победителки от Първата световна война. Подобно на Сталин, той започва военизиране на страната си. Държавата отваря много работни места. Инфлацията е овладяна. След Първата световна война Германия няма право на армия и въоръжение. За целта тя използва заводите в Чехия и в... Съветския съюз. Сталин следва стриктно Договора от Антарктида и кани немските военни в своите танкови заводи. Той им предоставя всичко онова, което немците нямат право да имат: танкове, тежка артилерия, бойни самолети. Отпуска им учебни кабинети, полигони, стрелбища.

За седем години, под опеката на Приората (с финансиране от редица юдейски фамилии), Германия е изправена отново на крака и границите ѝ стават тясни. Ала фюрерът не смята да се придържа към договорените отношения, а да ги обърне в своя полза. През 1936 г. той разпорежда създаването на въздушно-десантните войски – войските, предназначени за агресия.

Освен Хитлер, само Сталин разполага с такъв род войски. СССР е първата страна в света, която ги развива.

Въпреки своите намерения, до 1943 г. Хитлер не си позволява тотална мобилизация на немската икономика, опасявайки се от разрастване на недоволство сред масите. Неговото внимание се съсредоточава най-вече в овладяване на колективното съзнание и насочването му в „правилната“ посока, която е – неговата посока. За целта той се възползва и от помощта на окултните сили, като усилва своето влияние и харизма до краен предел.

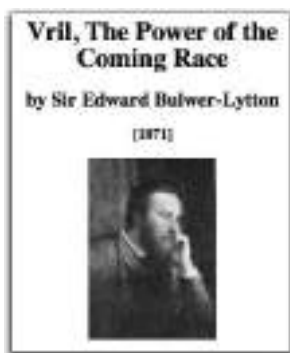
Този процес повтаря до голяма степен това, което се случва на планетата преди хиляди години – по времето на Атлантида. Енергията на тъмните атланти отново се завръща с нова сила. Начинът им на овладяване на жречеството, на мислите на хората, внушенията и манипулациите до голяма степен се повтарят. От обществото „Туле“ започва роене, което води до създаването на нови националистически ордени, които се развиват във военни формирования. Отношението на Хитлер към масонството е двупосочно. От една страна, за него то е проводник на еврейския ционизъм, от друга – той се възхищава от неговата тайнственост и мощ. Масонските методи активно се използват в сфери като психологическата обработка, йерархичната структура, образованието. Базирайки се на опита на масонството, се изграждат новите нацистки формирования. Те прерастват в еднотелна ложа, чиято цел е овладяването на всички тайни организации и общества на територията на Райха. Името на тази ложа е „СС“.

Окултният нацизъм

През 1941 г., Хитлер е летел до Луната и обротно за по-малко от час. Бил е прек контакт-тор, директно с извънземните... Имал е прека връзка, извън всички тайни общества на тем-плиерите, на Туле, на Черното слънце или на масоните Врил.

(Ванга)

В началото на 20 век в Германия е основан орденът „Братя на светлината“. Той прераства в тайното общество „Врил“ (ВриИл, от акадски – богоравен). В книгата „Врил – Могъществото на идващата раса“ – един английски лорд говори за високоразвита подземна раса, която ползва окултната енергия „врил“.

Книгата на лорд Литън

Тази енергия била излъчвана от „Черно Слънце“, което се намирало в центъра на нашата планета. На среща между окултните общества „Туле“ и „Врил“ медиумът Мария Орсич осъществява контакт с представители от звездата Врил. От-

там, според нея, преди хилядолетия е дошла на Земята суперрасата на древните арийци. Окултистите вярват, че германците произлизат от тази раса и силата ѝ е заложена във всеки един потомък на ариец. Чрез медитация и вътрешна концентрация тя може да се активира. Това ще помогне на наземната арийска раса (в лицето на немскоговорящите народи) да се обедини с подземната и да властват хиляда години над света.

Символи предадени на Орсич от вриляните

Историята, която разказват контактърките, е далеч от истината. Те я въвеждат, за да придадат определена достоверност на своите видения.

Какво всъщност представлява Врил?

- **Врил.** Планетата Врил е планета на Тъмни-ната, от периферията на съзвездие Бик. Вриляните са част от шестнадесетте тъмни раси, които участват в антарктическият договор. На външен вид наподобяват на земляни, но са с поудължен череп и по-слабо и хилаво тяло. Те са еднополови. Преди години се приземяват с апаратите си на Земята и създават своя база под

повърхността, в района на Тибет. (След войната светли съзнания от всички съзвездия ги изтласкват от Земята и те повече не са тук.)

В Тибет вриляните поставят генератор за връзка с тяхната планета. Според тях, тибетците допринасят за усилване на енергията заради самия ген, който имат, и вибрацията, която излъчват. Затова определени ритуали трябва да се изпълняват с тибетци. (За целта, по-късно, нацистите отвлечат тибетци в Берлин, където ги принуждават да им сътрудничат.)

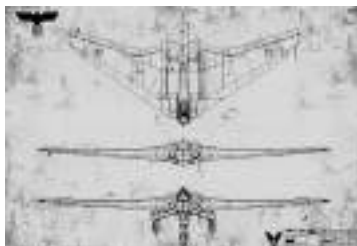
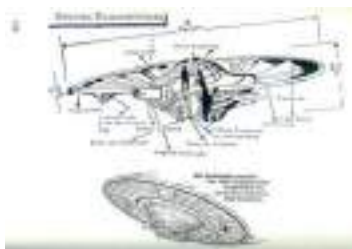
Вриляните контактуват директно с Хитлер. Тези срещи започват от 1933 г. В началото са осъществявани с помощта на контактьори. След време Хитлер посещава Хималаите, където вриляните се материализират и осъществяват директна среща с германския лидер.

Вриляните притежават антигравитационни технологии. С космическите им кораби Хитлер и Химлер пътуват до други планети и съзвездия. В тези кораби не съществува безтегловност и пътуването наподобява на самолет. Корабите се приземяват на всички планети от Слънчевата система, за да бъдат разгледани отблизо. „Гостите“, изумени наблюдават през илюминаторите, без да напускат кораба.

Съгласно антарктическият договор вриляните предават по телепатичен път на контактьори от обществото „Врил“ чертежи на свои дисковидни летателни обекти. Копие на тези летящи чинии са разработени в нацистките лаборатории. По същия договор и Сталин получава технологии от извънземни, които дори са по-напреднали. Докато нацистките чинии, например, се разработват на основата на земно гориво, то на Сталин

са предоставени и варианти, при които се ползва задвижване чрез мисловен модел.

За да прекрати достъпа до това знание, Хитлер забранява обществата „Туле“ и „Врил“ и ги поставя под опеката на СС. При Сталин – подобни общества просто не могат да съществуват.

Чертежи и прототипи на нацистки летящи апарати

Много тайни и загадки, свързани с Третия райх, са пазени и до днес в пълно мълчание. Победителите от войните пишат историята, но премълчават и изопачават много от нея. Те не са заинтересовани да излязат истините наяве, защото са се възползвали от онова, което многократно са осъждали и заклеймили.

През 1945 г. Червената армия превзема древния германски замък Алтан. Арестувани са висши офицери от СС, които трескаво изнасят сандъци с документи. Смаяните руски войници прелистват хиляди страници информация за окултни науки, магическа психология, доклади на масонските ложи, информация за тайни общества, трудове за Шамбала. С всичко това се е занимавал един загадъчен и строго засекретен институт...

Институтът „Аненербе“¹⁰

Аз съм висок и строен мъж на средна възраст. Облечен съм в черната военна униформа на високопоставен офицер от СС. Тъмната кола ме откарва в института, където работя – просторна, светла сграда, на няколко етажа. Имам кабинет и секретарка – възрастна, акуратна жена. В отделът има чертожници, които чертаят прави на големи дъски. Това са чертежи на оръжейни проекти – разработки на оръжия по тайни технологии.

Отделът, който оглавявам, разработва и прилага тайното знание. Изследваме различни древни документи и артефакти. Полученото знание проектираме в оръжия. На бюрото ми в момента лежи стар, изпокъсан ръкопис, който трябва да се реставрира и да се преведе. Отделът, който се занимава с преводи на древни текстове и дешифриране на отдавна изчезнали езици, е непосредствено до нашия.

¹⁰ Аненербе (нем. Ahnenerbe – Наследство на предците)

Изпращаме и изследователски експедиции из цялата Земя. Към мен са зачислени две жени контактърки, които предават информация от финия свят, както и двама тибетски монаси. С един от тях обсъждаме текста от ръкописа. Монахът ми казва, че в предишен живот съм бил като тях. Живял съм в Тибет.

Войната е в разгара си. Хитлер знае, че ще е изключително трудно да спечелим. Все още недоумяваме как се озовахме във война с всички. Организацията ни е перфектна, но ресурсите са малко за такава война. Фюрерът е на края на силите си. Изключително е изнервен и изтощен от огромния товар, който носи. Поради загубите във войната всички започват да се оттеглят от него – особено военните. Те един по един го предават. Отчаян, Хитлер започва да разчита на невъзможното. Хваща се за всяка сламка.

Тази кутия, която държа (странен артефакт) е ключ към мощно оръжие, което представлява изпепеляваща огнена лавина. Кутията бе намерена в катастрофирал космически извънземен апарат. Хитлер настоява да изготвим чертежите на новото супероръжие, но контактърките само повтарят: „Не се дава“, „Не се позволява“. Не зная какво да правя. Работим денонощно, но дешифровчиците не могат да разбият кода и да сведат информацията от кутията до чертожниците. Знаем какво оръжие представлява, но не можем да го разработим. Всички сме изнервени докрай. Не помня откога не съм се прибирал у дома.

(регресия, Живот в Германия)

- **Институтът и СС¹¹.** Почти веднага след възкачването на националсоциалистите е създаден научен институт, който да обслужва интересите на новата власт. Неговата задача отначало е свързана с изследването на историята, културата, езика, обичаите и традициите на древните германци. Няколко години след създаването му той се разклонява на десетки филиали из цялата територия на Райха, като задачите му значително се разширяват. По това време изследванията са засекретени и институтът е включен в структурата на СС. Започва изучаване на различни еретични течения, окултни школи и ритуали.

Замъкът във Вевелсбург е главната квартира на СС и на неговия водач – Хайнрих Химлер. Официално замъкът е предвиден за база, където ще се тренират младежи от СС. Целта е създаването на окултен център, в който ще се обучават войниците на „Черния орден“. Вевелсбург трябва да се превърне в столица на отделна държава, със собствена армия и собствени жители. В тази „държава в държавата“ ще живеят най-умните и най-способни членове на СС. За главен център е избрана северната кула, където се намира помещението с мозайка на „Черното слънце“ – символ, използван в окултните учения. В криптата на замъка се намира „Тъмната Валхала“ – кръгло помещение, използвано за извършване на тайни ритуали. То е предназначено и за величествена гробница на Химлер и дванадесетте му „рицари – сподвижници“.

¹¹ СС (нем. Schutzstaffel – охранителен отряд) – военизиран корпус за охрана на висшите партийни функционери

*Замъкът „Вевелсбург“ – място за окултни ритуали
След смъртта на Химлер в замъка са открити планове за гос-
подство на „Химлеровата държава“ над победения СССР.*

• **Отделите на „Аненербе“.** Много от сътрудниците на института „Аненербе“ са тясно свързани с тайните общества. Някои от тях са и членове на Приората. Учените изследват наследството на розенкройцерите и средновековните алхимици. То затвърждава у тях знанието, че освен физическото съществува и енергийно тяло, свързано с Душата на всеки. Точно това тяло заинтересува особено нацистките учени и те започват експерименти върху затворници.

Медицинският отдел води изследванията, които касаят възможностите на човешкото тяло. За целта военнопленници и концлагеристи се поставят в екстремални условия при липса на кислород или при извънредно ниски температури. Водят се разработки, свързани с безсмъртието и трансмиграцията на Душата от тяло в тяло.

Въздейства се върху определени органи, като хипофизата, с цел подсилване или сломяване на волята на индивида. Върху основата на тези разработки се създават прототипи на психофизични оръжия и оборудване за военни цели.

Под егидата на СС и института „Аненербе“ е създадена системата от детски домове „Лебенсборн“. Тяхната цел е селектиране и отглеждане на ново поколение, в което ще се изявят напълно чертите на арийската раса. Формирани са „стандартни“, на които трябва да отговарят кандидатите, които желаят да се сдобият с потомство. Децата, които „съответстват“ на зададените показатели, се приемат за отглеждане. В края на Втората световна война в системата „Лебенсборн“ са регистрирани над 20 000 деца.

В *астрологичния отдел* се изследват древни и съвременни пророчества. Някои от тях се подбират и цитират в полза на триумфа на нова Германия. В постоянна връзка с този отдел е *Пропагандният*. Той провежда огромна кампания по подготовка на немския народ за предстоящата война. Вярата в победата е подклаждана в немския войник почти до самата капитулация. *Отделът за културните ценности* следва победоносния вермахт, като взема на „съхранение“ съкровищата на превзетите европейски музеи и библиотеки. В *енергийния отдел* текат изследвания за разработка на алтернативни източници на енергия, които да направят Германия независима от природни ресурси.

Най-важните отдели в института са два – *ракетният* и *ядреният*.

• **Ракетният отдел.** Начело на ракетния отдел е един човек с интересна съдба. Той е аристократ, талантлив учен и изобретател. Това е най-младият (22 г.) доктор на техническите науки на Германия. Името му е Вернер фон Браун. Под негово ръководство се разработва така нареченото „Оръжие на възмездие“ (Фау) – балистични ракети с далечен обseg на действие. За тях е писано много. По-малко се знае, че фон Браун оглавява „Аполон“ – космическата програма на нацистка Германия. Тази програма цели изпращането на човек на Луната. По данни от контакторките на „Туле“ ракетният отдел конструира летящ диск, който е задвижван от имплозия. По-късно създава „врил“ – двигател с магнитно-импулсно управление. Въпреки, че войната и времето притискат учените, те успяват. Месеци преди капитулацията на Германия от космодрума на остров Борнхолм е изстрелян първият пилотиран космически кораб в историята на човечеството. Този успех е помрачен от последвалия резултат – корабът никога не се завръща отново на Земята.

Луната е населена от раси, които не са светлинни. Немският летателен апарат, заедно с космонавта на борда, е прихванат и отведен на обратната страна на Луната – в база на звездната раса на сивите. Той все още е там.

След войната фон Браун е заловен и изтеглен в САЩ. Там талантливият учен продължава да служи на Тъмнината. Под негово ръководство се разработват балистични ракети, които могат да носят ядрен товар. Към края на своя живот фон Браун заема поста на заместник-директор на НАСА (космическата агенция на САЩ).

- **Отдел „Експедиции“.** Друга дейност на института „Аненербе“ е организацията на експедиции до свещени места. Една от първите е по поръчение на самия фюрер. Тя носи кодовото название „Граал“ и се отправя към земите на катарите в Южна Франция, където се смята, че е скрит свещеният артефакт. В търсене на древната прародина на арийците – Туле – се организират експедиции в Исландия, Гренландия, Арктика и Антарктида.

Тибет. Нацистите виждат в Тибет онази страна, която би дарила новия Райх с мистична сила и знание. Те предприемат няколко експедиции дотам. Целите са определени лично от Хитлер: класификация на расите в Тибет, определяне на чертите на нордическите народи, търсене на езотеричното познание, откриване на тайнствения вход към мистичната Шамбала и установяване на контакт с великите тибетски адепти, и най-вече с Майтрея.

В Тибет отдавна са предсказани срещите с нацистите. Тибетците знаят за това и са подготвени. Нацистите са приети с уважение в столицата Лхаса и са запознати с различни будистки ръкописи, светилища и ритуали. В тях те „откриват“ общи неща и с ритуалите на древните арийци. Особено се акцентира върху „арийските“ и „кавказките“ типове хора, които (според нацистите) преди векове са се смесвали с народите на Тибет. Те се срещат с духовни водачи и са допуснати до свещеното място в Тибет – Ярлинг, но не и в Шамбала. Все пак установяват радиовръзка Лхаса – Берлин, а след експедицията в института са донесени множество древни тибетски ръкописи и артефакти. През това вре-

ме в Германия тече поредната пропагандна кампания – „Приятелски и тайнствен Тибет“.

Посрещане на нацистите в Тибет

Въпреки получените резултати, експедициите не постигат нищо от запланираното. Нацистите не са желани от светлинните същества, които обитават тази Свята земя.

Над Тибет съществува постоянно отворен портал, през който преминават същности от Алсион (съзвездие Плеяди). Този портал понякога се визуализира пред хора, които владеят ясното виждане. Третото им око съзира в него различни сгради, замъци и блестящи кули. Това е митичният град Шамбала. Този град е защитен от границата на измеренията. Светлите същности от Алсион, които са и пазителите на града, не допускат нацистите до Шамбала.

• **Земята на БогАрите.** Тъмнината и Приоратът знаят за БогАрите. Хитлер и Сталин – също. Територията, на която днес са България, Македония и Сърбия, е свещена. Тук се е зародила расата с Печата на Бога. Тази земя постоянно генерира светли импулси. Оттук тръгва Учението на Орфей и движението на богомилите, за да обхванат цяла Европа. За Тъмнината е от изключително значение да наложи своя контрол точно по тези земи. За целта тя ще опита всичко.

Хитлер посещава няколко пъти България. Фюрерът идва тук, за да се срещне с българската пророчица Ванга, която му предрича, че ще изгуби войната. Среща се и с други ясновидци, търсейки опровержение на тези предсказания. Той се надява да достигне и до кодовете за отключването на свещени места, като Царичина, Рилската школа и Мадара. Очаква да открие начин да влезе и в подземния град под тепетата на Пловдив. Опитите му не се увенчават с успех. Той не получава достъп до желаните кодове. Но Хитлер идва и за друго.

Над човечеството надвисва война и светлите съзнания следят отблизо развоя на събитията. Приоратът е узнал за пратеника на Светлината, който вече е въплътен сред българите. Той пристига по поръчение на Създателя, за да приложи Божествения замисъл и да осуети тъмния план. Опитите и на Хитлер, и на Сталин да го унищожат – ще бъдат напразни. Дългите ръце на Приората не могат да го достигнат.

Пратеникът на Светлината ще изиграе докрай своята решаваща роля в изхода на предстоящите събития.

Раздел 3 ВОЙНАТА

Земята трябва да се пречисти. Ако хората не приемат учението на Любовта, огънят ще дойде и ще помете всичко, което от хиляди години се е съграждало. Старата култура ще изчезне. Които минат през този огън и издържат, те ще турят началото на новата култура.

(Беинсá Дуно́)

В духовния свят има едно Братство; има едно обединение под знака на Истината, Мъдростта и Любовта. То е духовно движение на представители от всички планети. Неговият център се намира в съзвездието на Плеядите – на звездата Алсион. Алсион е Великото Духовно Централно Слънце, където обитават високоразвитите Души. Нашата Галактика се управлява оттам. На Алсион живеят адептите – високоеволюирали съзнания, които са се въплъщавали многократно из Всемира, включително и тук – на Земята. Там пребивават херувими и елохими, които много рядко слизат в човешки образ. Когато дойдат на Земята, хората ги наричат пророци. Те идват, за да дадат духовен тласък на човечеството. От Алсион се въплъщават Душите на жриците в предишните цивилизации, първите БогАрий, богомилите. Всички те носят със себе си и заземяват принципите на най-древното Учение – принципите на Божествената (Христова) енергия, на висшата безусловна Любов.

• **Въплъщението.** За всяка епоха има пророк. Пророкът се ражда, той не се назначава с указ. В него, като във фокус, се срещат силите, които действат в дадена епоха, и се реализират. Той е като екран, върху който те се проектират в образи. Самият негов път е пророчество за всички.

(Борис Николов; „Окованият ангел“)

В края на деветнадесети век, в свещените земи на Балканите, от Алсион – Великото Духовно Централно Слънце, е изпратен елохим. Елохимът не е архангел, нито ангел. Това е елемент от Христовата същност, частица от Бог, която ще се въплъти на Земята в едно тяло. Тази същност ще се слее с тялото на юноша и ще започне да се оформя в личност.

И както преди хилядолетие, по същите тези земи, Иисус посвещава водача на богомилите – Боян Мага – така и сега ще посвети новия Божествен пратеник. Иисус ще се материализира при честите си срещи с него, за да го подпомогне в предстоящата му трудна мисия.

Елохимът идва, за да донесе отново Посланието; да възкреси забравеното древно Учение; да заземи Светлината. В България – страната, където се въплъщава – е познат под името Петър Дънов. В духовния свят той носи друго име – Беинса Дуно.

В историята на човечеството ще остане като: „Учителят на Любовта“.

Учителят на Любовта

– Защо Беинсá Дуно́ се въплъщава точно в годините на войната?

– И Иисус се въплъщава в годините на най-големите размирици. Идват в такива времена, за да изразят нагледно Царството на Любовта. Днес е същото, но забележете – толкова много светли Души са тук сега. Днес в много светли същества влиза Иисус, за да покаже Любовта. Сега е заключителният етап. Сега Той не е в една фигура; сега е в много, които се обединяват в групи, които се познават по делата. Разбирате ли какъв е мащабът на това, което предстои? Тогава е бил само той (Беинсá Дуно́), изпратен пак тук, където е ядрото. Планът тогава е да се заземе Светлината и да се повдигне вибрацията на човешките същества, за да не се стигне до война, в случай че повечето го последват. Ако не го последват – да се избегне всемирен катаклизъм. Сега е същото. Вие не разбирате, но без Учителя е цял да се реализира план, при който Хитлер превзема цялата Земя и тя се превръща в огромен концлагер. Тук е цяло да се установи тъмното общество и планетата изцяло да премине в тъмнина. Учителят възпира това чрез молитвите и ритуалите на всички негови последователи, които не са само в България, а навсякъде – включително и сред германците. Той дава силен отпор и накрая Хитлер губи войната. Хитлер знае за Учителя. Между тях е имало енергийна среща (не физическа). Хитлер се е опитал да го унищожи, но не се унищожава нещо, на което не му е времето.

(Пазителят)

Учителят идва, за да преобразува небесното Учение в земно проявление. Това Учение не е религия – то е живот. Петър Дънов разработва методи, чрез които да проектира и заземи небесната Христова енергия в съзнанието на хората и в самата планета. Тогава само той е носителят на Христовата енергия и Тъмнината знае за това.

В онези времена все още много хора в САЩ са отворени към Светлината. В години, когато в Европа животът е много труден, в САЩ хората имат по-освободено съзнание. Докато следва в САЩ, Учителят се среща с единадесет ангели. Те са олицетворение на единадесет качества, които Светлите същества му дават, за да го подпомогнат в предстоящата мисия.

В Ню Йорк на Дънов му предстои и втора среща. На нея Приоратът, в лицето на тайното общество на розенкройцерите, привиква Учителя, за да му покаже силата си, да го изкуши и принуди да се откаже от поетата мисия: *И въведе го на планини високи, и показва му всички царства земни и техните богатства, и тяхната слава, и каза му: Всичкото това ще ти дам, ако ми се поклониш.*¹² Учителят не е изкушен, нито смутен. Той категорично заявява, че е дошло време Светлината да засияе на Земята и Тъмнината не може да попречи на това! Повече срещи няма. Учителят е решен да изпълни докрай поетата мисия. Той ще заземи принципите на Любобвта, върху които е изградено Всемирното Бяло Братство, тук на нашата планета – в България. Петър Дънов сам обяснява защо: „Затова се родих и дойдох в българския народ, защото той е най-старият окултен народ на Земята“.

¹² Библията.

В България Петър Дънов полага основите на земното Бяло Братство – общност, в която се изповядват новите възвишени идеи, които той идва, за да възвести. Школата на Учителя е път, по който се възвисява Душата – поредният тласък, който дава Светлината на хората; поредният духовен импулс към съвършенство, красота и свобода, който ще произлезе отново от България. В Братството се създават условия, в които поклъва Любов и разбирателство, взаимопомощ и приятелство – условия, които способстват за израстването на новия човек. Белите братя се познават по делата, по мислите, по Истината, която носят. Светлината, която излъчват, смиренито, което олицетворяват, вярата, която проявяват са техни характерни черти.

В Братството се включват много преродени богомили, дошли заедно с Учителя, като негови сподвижници, помощници, последователи. Те са неотклонно до своя водач през целия му житейски път. Скоро Учителят ще поведе своите последователи към планината Рила...

Учителят на Рила, сред свои последователи

– Какво представлява Школата на Рила?

– Школата на Рила работи от самото сътворяване на Земята. Казват, че планината ту е по-тъвнала, ту се е издигала, но всъщност Рила не е променяла своя вид. На Рила има две школи – едната е Божествената Школа на Светлината, с ръководител Учителя Беинса Дуно, елемент от Христовата енергия, ръководител на Бялото Братство. Той е там от самото създаване на Школата, затова и след време се въплъщава точно тук – в България. Другата Школа е създадена от хората. Тя е Школата на пречупената Светлина. Втората имитира първата. Повечето хора говорят именно за втората. Те не са влизали в първата, въпреки че знаят за нея, и затова я копираха и създадоха втората. Школата на пречупената светлина няма ръководител. Тя е общност от много хора. Над тази школа няма власт Тъмнината, но хората ѝ я дават понякога.

– Има ли връзка Рилската Школа с други сакрални места на Земята?

– Има. Езерата Окото, Бъбрекът, Близнаците имат надълбоко връзка с Хималаите; имат такава връзка и с Антарктида. Те са свързани, като всичко накрая излиза на Рила (а не от Рила – на други места), затова на Рила енергията може да се материализира. Същности от Алсион населяват и Рила, и Антарктида, и Тибет. На Рила, в последните години, те са много. Там направиха един град – небесен град, който хората в определено време могат да видят. Това е така нареченият „Град на Бога“. Бог има много градове. Този е един от тях, който е населен с жители (ефирни същности) от Алсион. Този

град е образец на бъдещите градове, които ще бъдат на Земята.

– Защо каза, че днес Пазителите са на Рила?

– Всички Пазители са в действие, заради това, което предстои – идването на Христос.

(Пазителят)

През целия си земен живот Учителят, чрез своето енергийно тяло, присъства на места с природни катаклизми, както и там, където се вземат важни политически решения. Той говори и изпраща послания чрез други хора, като така оказва въздействие на определени събития.

Хитлер и Сталин знаят за Учителя, но не могат да му причинят вреда. Той е пазен от Висшите сили. Определени действия на двамата диктатори ще се променят под въздействието на Светлия пратеник. Петър Дънов ще изиграе основна роля за спасяването на българските евреи и за прекратяването на войната по начин, определен от Бога. Социализмът ще бъде локализиран на определено място, за да се покаже какво би се случило със Земята, ако бе победила т. нар. „световна революция“. Това е Божият промисъл и Учителят спомага за приложението му.

Понякога Божият закон взима образа на човек. След войната, страната на Учителя – България ще остане за десетилетия в зоната на „Божият бич“, в зоната на Сталин. Необходимо е изкупването на кармата на българите и подготовката им за предстоящата духовна мисия. След години на България ѝ предстои да поведе света към Светлината. За да се пречисти тя трябва да премине през огъня.

С идването на социализма, се установява режим на повсеместни репресии, които не подминават и белите братя. Започват гонения. Много последователи са хвърлени в концлагери и затвори, но всичко това пречиства Братството. В него остават само тези последователи, които притежават твърдата и непоколебима вяра в Духа и в делото на Учителя. Един от тях е Борис Николов – осъден на дванадесет години затвор, по скалъпено и нелепо обвинение, той отстоява твърдо своите позиции в затвора, където е светъл пример за подражание. Оттам той пише:

*Ние сме осъдени – да не съдим,
убивани – да не убиваме,
приспивани – да се пробудим,
помрачени – да просветнем.
Ние сме плашени – да не се боим,
експлоатирани – да не експлоатираме.
Ние сме терзани – да се успокоим.
И като сме измъчвани – свободно да дишаме!*

Учителят Беинса Дуно си отива на 80-годишна възраст, малко преди да бъде заловен от „народната“ власт. Светлият пратеник отдавна е провидял датата и часа на своето залавяне. Смъртта му изпреварва слугите на новите комунистически господари с минути, като предотварява унижения и изтезания, които биха донесли на България нова карма.

Елохимът си отива по свое желание, изпълнил мисията си; ограничил разрастването на войната; спасил хиляди човешки животи. Посяните от него семена, след години ще покълнат в Душите на нови поколения. Те ще бъдат призвани да разпространят, отново от България, огъня на Духовността.

• **Наследството на Учителя.** И ето тук аз не мога да продължа. Как бих могъл да опиша това, което е Учителят за мен? За нас? За следващите поколения? Нима думите могат да изразят Любовта? Нима някой може да опише това, което Той ни завеща? Аз – не мога! Ръката ми престава да ме слуша. Думите ми се губят и потъват в поклон на признателност. Това, което мога да направя, е само да благодаря на Пазителя, че се свързва през воала на времето с Беинса Дуно. Тази среща не ме развълнува – тя ме порази. Думите на Учителя и до днес се завръщат при мен, както прибоят завръща вълните, както Слънцето ни приветства с изгрева, както идва Истината, за да разпръсне лъжите.

Нека Неговите думи станат достояние на всички сега:

– Може ли да направим връзка с Учителя? Какво би ни казал за днешните времена?

– (гласът се забавя, става глух и далечен) Сегашните времена не са по-различни от предишните, с тази разлика, че човечността вече я няма, но за Тъмнината идва край. Единственото, което трябва да знаят всички е, че любовта на майката и бащата към детето е най-силната любов – тази, която ще преобрази света. Това е Божествената Любов. Както един родител обича своето дете, така и Бог обича всички!

– Защо, Учителю, избра България?

– Това е родината на Бога! Това е родината... Това е мястото, където Бог идва! Мястото, където Той живее... Оттук Той твори. Не го знаете, но е така. Тук грее Великото Централно Слънце. Тук на тази земя българска, на Рила,

Пирин, Родопите, Стара планина, Дунав, Черно море... На Рила е най-силна енергията, която може да обърне Тъмнината в Светлина. Там е и Висшата Школа, която е създадена. Това, на което още Иван Рилски положи основите, аз го разраснах. Когато идват Божествените пратеници, първо на този връх се спират.

– Твоето Учение днес е в много страни? Има ли място, където се е запазило чисто?

– Хора сме... всички... бъркаме... Няма съхранение в пълната му чистота. Предстои да се възроди така, както е било. В моето Учение няма канон, който трябва да се спазва, то е Учение на свободната воля и на Любовта. В това Учение Любовта прелива от човек в човек и няма никакво осъждане, никакъв намек за каквато и да е грешка. В моето Учение има само лечение и свобода. Това не се вижда в света. Нито една общност не го е постигнала.

– Как изглежда днес българското Бяло Братство?

– (гласът става много тих и треперещ, сякаш Учителят плаче)... Ридат сърцето ми... Те не са хората, които аз исках да бъдат... Те са хора ... приели светското... устремени към материалното... Те приемат от моето Учение само това, което ги води по-добре в материалния свят (гласът е много тъжен)... Аз не оставих Учение за материалния свят... Аз оставих ръководство как от материалния да преминем в Божествения свят... и да направим синхрон между двата свята... Оставих Учение на толерантността, на Любовта... на мира... Не това намирам сред тях. Единственото, което е запазено, е танцът ми – Паневритмията и по-голямата част от

музиката и песните. Радвам се на хората, които открито и истински приемат всеки човек, независимо от външния му вид и му отдават Любовета, която аз отдавах, когато бях тук... (гласът трепери)... Но това не е Учението, което аз оставих!

– Сега се разраства движението. Много хора искат да се докоснат до твоето слово.

– Да четат книгите ми... Много ще се разрасне, но да четат книгите ми... Всеки има глава на раменете си, ум вложен от Създателя, разум с който да разсъждава, и сърце, с което да чувства... Самите те са движени от Христовата енергия и могат да четат това, което съм написал. Духът на всеки открива, какво е за него!

– Ти си оставил най-хубавото наследство, което имат българите, но малко от тях го оценяват. Защо в България все още не е разбрана ролята на твоето Учение?

– (гласът се стабилизира) Защото при българите всеки се мисли за прав. Всеки се мисли за по-можещ и по-знаещ от другия; защото все още тук действа разединението с огромна сила. Наближава времето, когато това, което съм говорил, ще ги обедини. Тогава тази нация ще стане ЕДНО.

– Благодаря ти, Учителю, че дойде в България и даде знанието на всички тук.

– Радвам се, че много млади хора приемат Учението и го носят чисто в сърцето си. Зная, че това са новите хора, които няма да допуснат старият глас да ги обземе.

Пактът

Правителството на СССР и Правителството на Германия, ръководейки се от желанието за укрепване делата на мира... Така започва Пактът „Рибентроп-Молотов“, сключен между Германия и СССР през август 1939 г. Реалната цел е далеч от мира. Пактът е само узаконяване пред света на вече подписаният антарктически договор – венецът на усилията на Тъмнината. С Пакта Приоратът на дело си гарантира свобода на действие в Европа, откъдето трябва да се разпространи световната революция и „новият ред“. След този акт светът главоломно полита към пропастта на болката, страданието и страха.

Подписването на Пакта.

На снимките от подписването на Пакта, се усмивва Сталин, но не и Хитлер. Той изобщо не присъства. Въпреки всички подписани споразумения, фюрерът не приема ролята, която му отрежда Приората. Той не желае да дели власт с когото и да било. Сталин също. Съветският вожд е подозрителен и очаква Хитлер да го предаде. Дватама лидери започват двойна игра. Веднага след подписването, Хитлер разбира, че има война на два фронта – на западния гореща, на източния – студена. Това е ситуация, в която той рискува да изгуби. Фюрерът съсредоточава войските си на запад срещу Великобритания и Франция, като оставя гърба си открит. Зад него е „неутралният“ Сталин, който с един удар може да прекъсне нефтените доставки от Румъния и да парализира цялата германска военна машина. Пактът „Рибентроп-Молотов“ ще отвори кутията на Пандора...

• **Предвоенният период.** *В бъдните боеве ще действаме на територията на противника. Така предписват нашите уставни.*

(полк. А.Родимцев, реч пред XVIII конгрес на ВКП(б), 1939 г.)

Това, което пише в уставите, е това, което е отдавна записано в плановете на Приората. Целта е износ на революция извън границите на СССР. За тази цел са оправдани всички средства. Подписването на Пакта „Рибентроп-Молотов“ стартира на дело преразпределението на света. „Световната революция“, която се е провалила преди няколко години в страните от Централна Европа, ще бъде наложена отново – със сила.

Въпреки взаимните подозрения в началото, Хитлер и Сталин дълго ще се придържат към отдавна подписаният антарктически договор и към неговото копие – Пактът. Те ще играят своите роли до момента, докато нервите не изневерят на някой от тях. Предстоят най-тежките години в историята на стария континент.

Нека ги проследим...

И до днес битува тезата, че нападението на Германия над Полша поставя началото на Втората световна война. Но дали е така?

СССР напада Полша същия месец и по същия договор, по който Германия прави това – Пакта „Рибентроп-Молотов“. Въпреки това, победителите записват в „историята“, че СССР влиза във войната едва на 22 юни 1941 г. Всичко преди тази дата е... предвоенен период. В този „предвоенен“ период СССР и Германия предприемат планомерно унищожаване на неутралните държави помежду им. Повечето им европейски съседи са анексирани. Завзети са територии с многомилionenно население.

Немски и съветски офицери заедно на парада в Брест - Литовск

Между Хитлер и Сталин приликите са много. И двамата са социалисти, и двамата мечтаят да покорят света, и двамата са идентични проекции на Тъмнината. И двамата изпълняват един и същ план. Разликата е само в термините. За единия завладяването на чужди територии е „разширяване на жизненото пространство“, за другия – „освобождаване от капиталистическия гнет“. На завзетите територии в Литва, Латвия, Естония, Бесарабия и Полша, Червената армия и НКВД „освобождават“ с червен терор. В Чехия, Полша, Дания, Норвегия, Белгия, Холандия, Франция, вермахтът и СС установяват „новият ред“. Съветските и германските концлагери са претъпкани с пленени войници и офицери от европейските страни. Избити са хиляди. И все пак между двамата диктатори съществува и разлика. Разликата е, че Сталин не се доверява никому. Това го знаят всички. Неговият любим генерал Жуков само ще го потвърди: „Що се отнася до сключения с Германия пакт за ненападение, няма никакви основания да се твърди, че Й. В. Сталин се е ослянал на него.“¹³. В лицето на Сталин тоталитарната власт достига своя апогей. Неговият железен юмрук държи много по-здраво цялата страна и най-вече Червената армия. Той организира саморазправа не само със своите съратници, но и с маршали, генерали, разузнавачи – с всички. За целия период на управление срещу него няма нито едно покушение. Ние приемаме днес само и единствено Хитлер за избраника на тъмните сили, ала нека не забравяме, че срещу него Тъмнината изправя друга своя еманация, много по-мощна и по-ко-

¹³ Г. Жуков, „Спомени и размисли“.

варна: „Говори се за репресии спрямо опозицията... Що се отнася до репресиите, аз категорично съм против тях“. (Сталин, 1924 г.)

• **Разрушените граници.** *Историята казва, че когато една държава иска да воюва с друга държава, тя започва да търси граници, през които би могла да се добере до границите на държавата, която иска да нападне.*

(в-к „Правда“, 5 март 1936 година)

Непрекъснатото увеличаване на съветската военна мощ не е продиктувано от външна заплаха. То започва много преди идването на Хитлер на власт. Между германския и съветския социализъм съществуват прилики не само в лозунгите, песните и идеологиите, но и в историческите събития. Страна, която се готви за отбрана, разполага армията си по-навътре в своята територия. В граничните райони се създава обезопасителна ивица, наситена със заграждения, препятствия и мини. Вместо това, в ново-завладените страни, които делят СССР и Германия, руснаци и германци строят пътища и мостове, разширяват железопътни линии, разрушават укрепления. Двамата диктатори са наясно какво правят, другите – не: *Не знам как бъдещите историци ще обяснят това злодеяние срещу нашия народ. Милиарди рубли изцеди съветското правителство от народа, за да построи по цялата западна граница непристъпни за врага укрепления – от Балтика до Черно море. И в навечерието на самата война (пролетта на 1941 г.) заехтяха мощни експлозии по цялата 1200 км. линия на укрепления-*

*та. Десетките хиляди дълговременни отбрани-
телни съоръжения бяха хвърлени във въздуха
по личната заповед на Сталин.¹⁴*

На съветска територия мините са обезвре-
дени и загражденията – свалени. От другата
страна – германската армия прави същото. Лу-
дост ли е това? Не – двамата диктатори изпъл-
няват отдавна подписан договор. Те просто на-
влизат в последния етап от своята опасна игра.

Полша е нападната от две държави на ос-
новата на един и същ договор между тях. В то-
ва нападение има двама агресори. Днес светът
не възприема нещата така. Във всяка история
има победители и победени. Първите я пишат, а
вторите я приемат! След нападението над Пол-
ша, Великобритания и Франция обявяват война
на Германия, на СССР – не. Единят ще бъде
заклеймен като агресор, а другият ще се пре-
върне в... съюзник.

Когато нервите не издържат

*Кажете на хората, че ще има Втора световна
война. Планува я Сталин и че я подпали чрез
Хитлер. Сталин, Сталин, Сталин е подпалва-
ча. Никой друг...*

(Ванга)

На 19 август 1939 г. генерал Жуков получава
шифrograma от Сталин. Тя съдържа само една-
единствена дума: БИВА. Генералът се намира на
пограничната река Халхин Гол (Монголия). От-

¹⁴ П. Г. Григоренко, „В подземие то ще срещнеш само плъхове“.

среща е японската армия. Следва светкавична война, която Япония ще запомни завинаги. Тази война е слабо известна, но нейните последици са решаващи за изхода от Втората световна война. След окупацията на Манджурия (Китай) и Корея от японците, между СССР и Япония започват поредица от погранични сблъсъци, които ескалират във война. Тази война носи името на река Халхин Гол. Тя завършва с категорична победа за Сталин. Четири дни след доклада на Жуков, че японците са неутрализирани, Сталин дава съгласие за подписването на Пакта „Рибентроп-Молотов“. През 1941 г. Япония и СССР подписват споразумение за неутралитет. Така Сталин подсигурява тила си, докато Хитлер продължава да вярва в лоялността на Япония. Играта на котка и мишка между двамата диктатори навлиза в решаващ етап.

Сталин подозира Хитлер в измяна и има право. Фюрерът не търпи конкурент за властта. Но Сталин знае, че за Хитлер войната на два фронта е самоубийство. Убеден е, че Хитлер няма да го нападне, поне преди да завърши кампанията си на запад. Сталин търпеливо чака края на герmano-британската война. Тогава ще удари неговият час. Изтощената немска армия ще бъде лесна плячка. След това, съгласно тъмния план, „Освободителят“ ще „освободи“ разорената Европа. За целта Сталин започва да прехвърля войски по границата с Германия. През това време, в изпълнение на Пакта, той продължава да доставя на Райха нефт, дървен материал, каменни въглища, кокс, манган. Хитлер се нуждае от тези доставки. Сталин знае това и се възползва. Германия няма ресурси и е зависима

от вноса им. Тя се отплаща по друг начин. Всички типове въоръжение, с които разполага вермахтът към момента, са продадени на Сталин няколко години преди войната. В Урал работят гигантски германски преси за производство на танкове. За изучаване на немската авиационна техника Сталин изпраща в Германия най-добрите си авиоконструктори.

Двамата диктатори играят своите роли, като непрекъснато се следят. Напрежението между тях расте. С всяка победа на вермахта у Хитлер се затвърждава убеждението в неговата непогрешимост и сила. Той вече вижда Европа в краката си и не желае да я сподели със Сталин. Чувството, че той ще свърши цялата работа, но ще трябва да подари победите, не го напуска. И двамата диктатори знаят, че върхът е един. Там няма място за двама! Хитлер вече е съставил свой план. Той бърза да приключи на запад, за да се изправи срещу Сталин. През това време Сталин се подготвя за това и се стреми да го изпревари, като продължава да струпва войските си на новите граници. Това изнервя фюрера до крайност. Неговият гръб е непокрит. Той не е сигурен в Сталин. Напрежението ескалира с всяка следваща дислокация. В това буре с барут е необходима само една искра. Тя не закъснява...

• **Искрата.** *Слабото място на Германия беше нефтодобивът, но това донякъде се компенсираше с вноса на румънски нефт.*

(Г. Жуков, „Спомени и размисли“)

На 23 ноември 1939 г. висшият команден състав на германските въоръжени сили има тайно съвещание. Хитлер заявява, че война срещу

Съветския съюз може да започне едва след края на офанзивата на запад. Германия няма ресурси за война на два фронта. Този горчив урок тя е научила съвсем скоро в катастрофата, наречена „Първа световна война“. Хитлер вижда главната причина за поражението тогава в това, че се е наложило да се воюва на два фронта. Той лично уверява, че няма да го допусне отново. След подписването на Пакта, Германия концентрира своята основна мощ на запад. С това поема огромен риск, оставяйки гърба си непокрит. През това време Сталин струпва най-мощната армия на света, но не само на германската граница, а и... на румънската. Елиминирането на румънските доставки ще направи Хитлер изцяло зависим от своя съветски „партньор“. Така Сталин ще държи юздите на немската военна машина. През юни 1940 г., когато германската армия воюва във Франция, Сталин се възползва и откъсва част от Румъния – Бесарабия. Малко след това прави следващ ход – вкарва съветски кораби в делтата на река Дунав. С този акт настъпва преломът. Нервите на Хитлер не издържат. Фюрерът знае, че без нефта на Румъния Сталин ще диктува играта. Той разбира, че е заложил всичко на една карта и че ще бъде изигран. Трябва да се действа незабавно! За да се отвлече вниманието на Сталин от румънските нефтени полета, вермахтът трябва да нанесе изненадващ, светкавичен удар в лицето на двуличния приятел. Идва времето да се сложи край на играта на нерви. На свикания спешен военен съвет фюрерът се обръща към посланика на Третия райх в СССР граф фон Шуленбург с думите: „Аз, графе, нямам изход.“

В декларацията, предадена в момента на започването на войната, се посочват причините за германската акция срещу СССР. Сред тези причини е „необоснованата концентрация на съветски войски по границите на Румъния“.

Решението на Хитлер за плана „Барбароса“, преди да изчака победата на запад, не е неговата фаталната грешка, а само опит да поправи допуснатата – но вече е късно. Дори и да превземе Москва, отвъд нея се простират безкрайни територии, гигантски индустриални мощности, неизчерпаеми природни и човешки ресурси. Там е Сталин, който макар и изненадан – го очаква...

СБЛЪСЪКЪТ

... германските войски успяха да ни изпреварят буквално с две седмици.

(армейски генерал С. П. Иванов)

До димящата лула, на бюрото на Сталин лежат докладите на съветското разузнаване. Те са категорични. Германската армия не е подготвена за суровата руска зима. Липсват топли дрехи, течено гориво, подходящо за ниски температури, зимна смазка за оръжията. Освен това, Сталин е убеден, че Хитлер няма да повтори грешката – война на два фронта. Но се лъже! На 22 юни 1941 г. в 05:30 часа в Москва е официално връчена нотата за началото на войната. Веднага след нахлуването на германските войски, генерал Жуков казва: „Доложиха на Сталин, но той продължава да не вярва, смята, че е провокация

на германските генерали.¹⁵ Хитлер започва войната без подготовка. Той разчита на изненадата. Този негов неочакван ход ще изуми Приората, който разбира, че изпуска двамата диктатори от своя контрол. Войната между тях не е предвидена точно сега, но лидерите по различен начин възприемат налагането на своята власт. Между тях има наслоено значително недоверие. Предоставените им технологии от страна на тъмните извънземни провокират в диктаторите увереността, че са непобедими. Това убеждение ще разрази войната по-рано, преди да е реализиран докрай замисълът на Приората. „Световната революция“ отново е пред провал.

Сталин е изпреварен в момент, когато продължава да сгрупва войски на границата. Той се чувства изигран от всички и първоначално изпада в униние, но превъзмогва обзелата го слабост и на дванадесетия ден от началото на войната излиза с обръщение към нацията.

Колосалното сгрупване на вагони от руска страна почти изцяло парализира Червената армия, която става чудесна цел. На германците дава предимство и фактът, че цялата армия на съветите е подготвена за нападение – не за отбрана. В началото на войната руснаците са зашеметени и губят много ресурси. С внезапния си удар Хитлер унищожават не само кадровите дивизии, но овладява стратегически запаси и превзема най-новите съветски заводи. Германското разузнаване обаче притежава информация само за първия ешелон на Червената армия, който е разположен непосредствено до границата. За втория и третия, които все още се формират и

¹⁵ Г. Жуков, „През три войни“.

придвигват – не знае. „Предвоенният“ потенциал на Сталин е толкова огромен, че той може да изгради по време на войната изцяло нова промишленост в Урал и в Сибир. Съветският диктатор умело е успял да скрие подготовката си от германското разузнаване, от своите съратници, дори от бъдещите поколения.

Съгласно плана „Барбароса“ немците съсредоточават 180 дивизии, 4 въздушни флота, финландски и румънски войски – общо 4 млн. души. В резерв Хитлер няма нищо. През войната Сталин разполага не с дивизии, а с цели 70 армии, десетки самостоятелни корпуси и дивизии; със стотици военни заводи, пръснати из безкрайната територия на СССР; разполага с неизчерпаем ресурс от суровини. Разполага и с най-важното – хора. През четирите години на войната СССР мобилизира над 25 млн. души.

Започнаха да привикват всички мъже, в това число и моя баща. Татко прегърна мама, плакаха, целуваха се... Помня как се вкопчих в ботушите му и изкреях: „Татенце, не заминавай! Там могат да те убият!“ Когато се качи на влака, мама ме вдигна на ръце и двете заплакахме, а тя през сълзи ме напътстваше: „Помахай на татко...“ А аз така плачех, че не можех да повдигна ръка. Повече не го видяхме...

(Спомени на Дина Белих, Свердловска област)

Войната и САЩ

Изправяйки се пред вас, бащи и майки, още веднъж ви уверявам. Казах го и преди, и ще го повтарям още и още, и още: вашите момчета няма да бъдат изпратени на каквито и да било войни в чужбина.

(Ф. Д. Рузвелт – президент на САЩ)

Повярвахте ли на думите на американския президент Рузвелт? Не? Днес е лесно да не повярваме, защото историята не само опровергава казаното, но и замита под килима такива изявления. В онези дни обаче много американци са вярвали на своя президент, много от тях вярват и до днес, забравяйки за килима.

На Запад от европейския театър на военните действия Приоратът не остава със скръстени ръце. Отначало правителството на САЩ декларира неутралитет. До нападението над Пърл Харбър¹⁶ ултиматумът, както и действията на американските политици за въвлечане на САЩ във войната, старателно се укриват. Те са неизвестни, както за обществеността, така и за мнозинството сенатори в Конгреса. Правителството на САЩ до момента само предлага на воюващата Великобритания помощ, като се мотивира пред народа с оздравяването на американската икономика.

Въвлечането на САЩ във войната е резултат от политическите интриги на властта, пряко подчинена на огромните бизнес корпорации, които и до днес са под опеката на Приората.

¹⁶ Военноморска база на САЩ в Тихия океан

В края на 1941 г. президентът Рузвелт поставя ултиматум, но не към Германия, а... към Япония. Японската държава трябва да изтегли войските си от Индокитай (Виетнам) и Манджурия (Китай). Опитите за предотвратяване на военен конфликт между Япония и САЩ остават скрити за историята. Принц Кеной, японският посланик в САЩ, е готов да изпълни исканията, за да избегне война, но американският президент изобщо отказва да се срещне с него. Правителството на САЩ, водено от богатите юдейски кръгове, и този път отдалеч следи военните действия и планира, подобно на Първата световна война, своето участие в тях. В тази връзка, още преди началото на Втората световна война, пред тесен кръг съмишленици Хитлер прави следното изявление: „Немският войник не падна, защото са пронизали гърдите му с щик – това никой не успя да направи за всичките четири години на войната (Първата световна), а защото забиха нож в гърба му. И нека не забравяме – този нож беше американски. Днес пред нас стои важната мисия – ликвидирането на тази мощна еврейска империя. От историята знаем, че янките предпочитат да воюват с чужди ръце. Ето защо най-напред трябва да откъснем тези ръце – Англия, Франция и Русия!“

Историята отново ще се повтори. САЩ следят старателно военните действия. Те изчакват развоя на събитията и се включват в най-подходящия момент. Американските тайни служби разкодират дипломатическия и военен код на Япония. Тяхното разузнаване научава, че в случай на война с Япония, военноморската база в

Пърл Харбър ще бъде първата цел. Рузвелт и съветниците му предварително добре знаят точната дата, часа и целта на атаката. Предварително оттам са изтеглени определени ценни военни кадри, като останалите просто са пожертввани в името на „по-висши“ интереси. Въпреки наличната информация, базата в Пърл Харбър е предупредена едва два часа преди атаката, без възможност да се подготви. Целта е нападението и огромните щети да разгневят и мобилизират американците и те да приемат войната. Това ще даде „законно“ основание за планираната намеса. Ще бъде завъртяна машината за пари, наречена „военно-промишлен комплекс“, и кървавите долари ще потекат към избраните джобове.

По такъв начин американският народ ще бъде лъган многократно. В бъдеще неговите водачи няма да се посвеният да инсценират подобни нападения и да жертват сънародници дори и на собствената си територия.

През 1941 г. (след войната в Халхин Гол) Япония и СССР подписват споразумение за неутралитет. Въпреки молбите на Германия, по време на войната японците спазват неутралитета и не нападат в гръб Сталин. Но ето, че Япония воюва със САЩ и е на ръба на гибелта. След като е разгромил Германия на запад, Сталин се обръща на юг и пренебрегва сключеното споразумение. Диктаторът нанася внезапен съкрушителен удар на японските войски в Китай. Съветското правителство обяснява своята политика... с мира: „Такава политика е единственото средство, способно да приближи настъпването на мира.“ (Декларация на правителството на СССР от 8 август 1945 г.) В същото време, отново „в името

на мира“, САЩ ще „изпробват“ в Япония най-мощното оръжие, притежавано някога. Датата на нахлуването на СССР съвпада с датата, на която американския бомбардировач В-29 хвърля атомната бомба над Нагасаки.

Атомната бомба

Често пъти големите научни открития са резултат на случайности и съвпадения. Такава е съдбата и на откритието на видния немски химик Ото Хан. След четири години, белязани от несполуки, заблуждения и погрешни хипотези, той за първи път в света успява да разцепи ядрото на урана. Това негово откритие ще донесе на света евтина енергия, но и ще отвори кутията на Пандора. Съдбата често е иронична. За делението на ядрото на урана през 1944 г. немският професор ще бъде удостоен с най-голямото световно отличие – Нобеловата награда за... мир. Месеци след това атомните бомби ще посеят смъртта сред стотици хиляди японци.

На 6 август 1945 г. английската радиостанция БиБиСи първа предава съобщение, което ще отбележи една от най-трагичните дати в историята на човечеството: *... преди няколко часа над японския град Хирошима е хвърлена атомна бомба. Стотици хиляди са загиналите.* В този момент, в неголям селски дом, недалеч от Хънтингтън, десет пленени немски учени посрещат със смесени чувства новината. Сред тях е и Ото Хан. Новината сломява стария професор. Неговите най-лоши предчувствия са се сбъднали. Личната отговорност за смъртта на стотици хиляди хора го смазва. Дълги нощи след това утри-

зенията на съвестта ще прогонват съня му. Мисълта за самоубийство все по-често ще го сполучва. Същия ден неговият колега, професорът-физик Валтер Герлах, ще възкликне: „Никой повече не би могъл да бъде уверен в това, че интелектуалният труд може да бъде използван само за благото на човечеството. Нима всичко това, което носи блага на хората, едновременно в себе си носи и унищожение?“

- **Немската ядрена програма.** Почти седемдесет години след края на Втората световна война, при замерване на радиоактивното излъчване в Австрия, е открит подземен оръжеен завод с огромна площ. Комплексът е част от бившия концлагер „Маутхаузен“. По същото време немски изследователи откриват край Хановер, на голяма дълбочина, над сто хиляди контейнера с радиоактивни отпадъци.

Още от самото начало на войната немските атомни физици са обединени в така наречения „Уранов съюз“ (нем. Uranverein). Те работят под егидата на института „Аненербе“ за използването на ядрената енергия за икономически и военни цели. В края на 1938 г. професор Хан извършва първия успешен експеримент с делене на атомното ядро. При това делене се отделя толкова количество енергия, което досега не е получавано. След успешния опит много учени по света осъзнават колко близо са били до този резултат. Сред тях са световно признати имена, като италианският физик Енрико Ферми, датският физик Нилс Бор и френският професор Жолио Кюри (чиято съпруга Мария Кюри съвсем наскоро успява да постигне деленето на радия). Успехът на немските учени предизвиква страх в све-

товен мащаб. САЩ, СССР и Великобритания осъзнават заплахата, която надвисва с употребата на това научно откритие за военни цели. Агресивният нацистки режим излиза на крачка пред тях. Това води до засилване на надпреварата не само сред научните среди, а и сред самите държави.

Антисемитизмът застава много блестящи учени да напуснат Германия и Европа. Те са зорко следени и привлечени в САЩ, Франция, Великобритания и СССР. Петимата учени, които полагат основата на американската ядрена програма, са чужденци¹⁷. Ведомството на вездесъщия Лаврентий Берия (началник на съветските тайни служби) мобилизира и оглавява работата над съветската атомна програма. Сталинското разузнаване прониква дълбоко в средите на учените по целия свят.

Основните запаси на уран се намират в три страни: Конго, Чехословакия и Канада. Германия не разполага с такива. Немската окупация на Чехословакия обаче позволява разработката на урановите рудници. Вермахтът окупира и Норвегия. Единственият завод в света за производство на тежка вода пада в ръцете на Хитлер.

В началото на войната в нацистка Германия се създават два научни центъра, които се занимават с изследвания в областта на ядрената физика. На територията на *Института по биология и вирусология* в Берлин започва изграждането на първия ядрен реактор в света. В кратки срокове той е въведен в експлоатация. Две години след това, на среща с военни, немските

¹⁷ Четирима от тях са евреите Сцилард, Вигнер, Телер и Вайс-копф, а петият е Ферми.

физици описват два вида ядрени експлозивни: уран-235 и плутоний. Същата година американският президент Рузвелт отпуска 400 млн. долара за развитие на американската атомна програма. Проектът „Манхатън“ преминава под контрола на армията на САЩ. Голяма група учени е сформирана под ръководството на Робърт Опенхаймер. Нейната основна цел – разработка и производство на американска атомна бомба. Великобритания изпраща своите учени в САЩ, за да подпомогнат проекта.

Войната е в своя разгар. Натискът е огромен. Хитлер бърза. Бомбардировките на съюзниците над Берлин нанасят значителни щети. Въпреки трудностите, немските физици завършват дългоочаквания прототип на атомна бомба. В разгара на войната в Беларусия текат първите изпитания. В периметъра на взривовите земята почернява от високата температура. Растителността е изпепелена. От хората и животните остават само овъглени скелети. Железобетонните съоръжения и експерименталните танкове – оцеляват. Ала времето не достига. Райхът агонизира. Съюзниците бързат да сложат ръка над разработките. Авиобомба попада право в химическия институт в Берлин и той е евакуиран. В началото на 1945 г. Червената армия преминава източната граница на Райха. В Берлин витае смут и страх. Районът на юг от Щутгарт, където се намират основните немски мощности, свързани с разработката на новото оръжие, е на педя от руските ръце. Това най-много плаши английския премиер-министър Чърчил. Съвместно с американците той предприема постоянни въздушни удари, които нанасят непоправими щети

на немските заводи. Руснаците скоро разбират, че въпреки договорките, съюзниците изземват и всички запаси на уран, струпани в Германия.

Американците успяват първи да се доберат и до производствените мощности и документи. Целият ядрен отдел на „Аненербе“ е заловен и прехвърлен в САЩ, като се запазва неговата структура и организация. Американските военни отвеждат и професор Ото Хан. Берия не остава по-назад. Руснаците също знаят кого трябва да заловят. Те разглобяват и пренасят оборудването на цели заводи на своя територия. Въпреки това, най-важният обект се изплъзва под носа на Сталин. Два прототипа на най-мощното оръжие, което е изобретявано до момента, са предадени доброволно от германците – в ръцете на американците.

Остава само да бъдат използвани...

– Кога е създадена първата атомна бомба?

– През февруари 1945 г., много малко преди капитулацията, в подземна лаборатория на територията на Германия, но германците преотстъпват бомбата на американците, за да се запази Германия. Решението за предоставяне на бомбата е взето на общо събрание от нацистите. Целта е Германия да продължи да съществува. Япония е пожертвана. Трябвало е да бъде сплашен Сталин и Германия да остане в зоната на влияние на САЩ. Но може ли нещо да изплаши човек готов да избие своя собствен народ? Той разработва по-късно своя бомба.

– Очертавал ли се е такъв изход след войната – цяла Европа да се завладее от СССР?

– Да. Руснаците са знаели за разработката на немската бомба. Ако германците не са предоставили бомбите на американците, е имало вероятност Сталин да бомбардира бункера и лабораторията. Бомбата е щяла да избухне на територията на Германия. САЩ и Англия се страхуват от Сталин. На този етап, без бомбата, Сталин е щял да обяви война на САЩ и Англия и да ги изтласка от Европа. Бомбите спират Сталин до средата.

– Защо германците не използват бомбите?

– Нямаат необходимото средство, от което да ги хвърлят – достатъчно безопасно и същевременно олекотено транспортно средство, което да вдигне и пренесе точно такъв товар (бомбите тежат няколко тона). Работили са за това, но не са успяли да го създадат, поради настъпването на Червената армия. САЩ използват техен бомбардировач, който не е толкова безопасен (като съюзнически не е бил под заплаха да бъде атакуван от руснаците) и поради това е олекотен. Имал е възможността да прелети и да удари Япония. Германците са произвели само две бомби. Те са тези, които са хвърлени. Преди да ги хвърлят, американските учени ги копират и по-късно създават нови – по усъвършенствани атомни бомби.

(Пазителят)

Въпросите на съвестта

В този момент нещо ме удари и ми причини болка. Тялото и велосипедът ми бяха отнесени от силното налягане... Видях деца, летящи във въздуха като хартиени късчета... Почувствах как земята се тресе и си помислих, че някъде наблизо трябва да е паднала бомба. Няколко минути след труса се опитах да се изправа на крака и да потърся велосипеда си, но той бе стопен от високата температура. Кожата на дясната ми ръка – от рамото до пръстите – бе изгоряла и висеше на парцали...

(Сумитеру Танигучи)

Бомбата над Хирошима, цинично наречена от американците *Малчуганът*, тежи 4.5 тона. За секунди, на километри, е унищожено всичко – сто хиляди души загиват веднага, от някои остават само сенки върху асфалта. Жертвите от болести, причинени от радиацията (до днес), са над триста хиляди. Три дни след Хирошима, над Нагасаки избухва хиляди пъти по-мощна бомба от най-голямата, употребявана дотогава. Тя също си има име – *Дебелакът*. Жертвите са неизброими. Поколения са белязани от здравословни и психически проблеми.

Сталин вече е получил информация от съветското разузнаване, че американците разполагат само с двете немски бомби и скоро няма да успеят да произведат нови. Той има достатъчно време да доведе докрай своята ядрена програма. Съветските физици са на крачка от успеха. Година след бомбардировките, в САЩ са проведени серия от експерименти с ядрени бомби,

аналогични на използваните в Япония. Те не са удовлетворителни и серийното производство се забавя. Едва след още една година са създадени първите американски атомни бомби. СССР скоро също ще произведе свои, но Сталин вече е изпуснал момента да нападне съюзниците и да овладее останалата част от Европа. Паритетът във въоръжаването за години ще удържи новите велики сили на завладяните дотогава позиции.

Изобретяването и употребата на атомните бомби е повратен момент в историята на Земята. След него нищо вече не е същото. Размерът на това чудовищно злодеяние и до днес не е разкрит напълно. Ядреният взрив отеква не само в сърцата на хората, той се отразява на честотата на планетарното ядро и предизвиква верижна реакция в подземната мрежа Агарта, Слънчевата система, целия Космос. Много извънземни раси са обезпокоени от случващото се на Земята. Този акт е вододелът, след който трябва да се предприемат действия, за да се спре разрушението на планетата.

Втората световна война и атомните бомбардировки са резултат от разминаването на научните открития с моралните принципи. Двадесети век позна такова страдание, каквото друг век не помни. Но въпреки всички тъмни планове, това не е избор, наложен от външни сили. Този избор е направен от хората; от нашите деди, бащи и майки; направен е от всички нас. Този избор човечеството прави и днес. Войната е външен израз на нашето вътрешно състояние. Ние може да говорим за мир, но вътре в нас желаем надмощие, търсим победи над другите с цената

на всичко. За нашата вяра сме готови да се убиваме един друг. Кой внушава, че е въпрос на чест да умреш за своята страна или за своя Бог? Кой се съгласява с това? Ние и само ние и до днес вярваме, че надпреварата във въоръжаването прави народите силни; и до днес гледаме с възхита парадите на „победите“, без да виждаме болката, кръвта и страданието, скрити зад тях. Войната разтърси из основи човечеството, за да покаже, че то греши в своя избор. Страданието показва, че за да прекратим войните вън от нас, трябва да прекратим войните вътре в нас.

И днес, повече от всякога, отеква ехото от словото на богомилите: „Сила трябва само, за да нараниш някого. За всичко останало е нужна само Любов.“

Край

Погледът ми безучастно е забит в илюминатора. Подводницата ме отдалечава от дома, от който останаха само руини и пепел. Германия изгуби войната. Въпреки, че това го знаех отдавна, чувството на безтегловност и празнота не ме напусна през целия път. Наближаваме Южна Америка. Семейството ми пътува отделно. Фюрерът оцеля, но вече е друг човек. Болен е от тежка болест, която кара тялото му да се тресе непрестанно. Понякога не е на себе си. Организацията ни се запази, преструктурира се и мина в сянка. Голяма част от архива на института пътува с мен.

Установихме се в малко ранчо, в тази непозната страна, далеч от родната Германия. Живеем скромно, но важното е, че оцеляхме. Годи-

ните се занизаха унесени в тишината на дълбоката провинциалност. Децата пораснаха и се отделиха. Останахме заедно с жена ми. Започнах да чета архива, който донесох от Германия. Откривам колко много информация сме събрали, с която не съм имал време да се запозная. Тази информация е потресаваща и започна напълно да ме променя. Жалко, че преди не съм разполагал с достатъчно лично време, за да ѝ обърна нужното внимание. Натискът на системата беше огромен.

На 69 години споменът от някогашния офицер е потънал в люлеещия се стол на терасата, завит с меко одеало. Часовете бавно, но неумолимо се топят в безметежни дни, наследили бурно изминали години. Ръкописът пада от ръцете и се разпилява върху дървения под. Виждам ранчото, терасата и себе си все по-малки, все по-далечни, все по-неземни...

Толкова много неща останаха непроучени, неизказани и най-вече недадени. Трябва да се върна. Трябва отново да се въплътя, за да разкажа, за да обясня, за да дам. Този път не в името на оръжията, не в името на победата. Този път в името на знанието, в името на истината, в името на хората...

(регресия, Живот в Германия)

През следващите години над 20 000 души, заемали възлови позиции в Третия райх, се прераждат в България. В предишния си живот те са се поддали на заблудата, до степен на краен фанатизъм. Сега идват тук, за да изчистят своята кармична обремененост. В този живот те ще имат само един-единствен избор – пътят, който води към Духа.

Раздел 4

СВЕТЪТ след ВОЙНАТА

– Какво се случва с Хитлер след войната?

– След войната е прехвърлен в Чили, където продължава да оглавява тайната организация на избягалите нацисти. Управлява и цяла Южна Америка в сянка. Подготвя и много преврати, особено в Чили, чийто диктатор (Пиночет) е подвластен на Хитлер. Накрая е бил много болен – целият е треперел. Умира на 97 години.

– Знаел ли е Сталин за това? Защо не го е заловил?

– Сталин знае, че Хитлер е жив, но защо да го залавя? Те са знаели какво правят. Те са от една и съща страна. Петдесет милиона са унищожени в тази война!

– В нашата история Сталин е победител, вероломно нападнат от Хитлер?

– Не е така. Той не е победител. След войната Сталин продължава да воюва, но този път воюва срещу своя народ. Всеки, който притежава мислене извън Матрицата, трябва да бъде унищожен. Още с избора на Сталин, тъмните сили налагат изцяло и окончателно Матрицата (комунизма) в Русия. Нямаш право да мислиш и да бъдеш нещо различно от това, което се налага. Трябва да говориш, да се обличаш и да живееш така, както ти наредят – това е Матрицата.

– Къде са сега Душите на Хитлер и Сталин? Имат ли прераждане?

– Не, нямат достъп до Земята. Те ще отидат на друго място, където ще осъзнаят направените кармични връзки. Сега са в нисшия астрал.

Преди са имали много прераждания на Земята, в които са избирали винаги Тъмнината, за да стигнат накрая до последния си живот. Така е и с Ленин, Маркс – с всички тях...

– Спасяват ли се нацисти на Антарктида?

– Да. Там са изградили подземен град още преди края на войната. Направили са си и слънце.

(Пазителят)

Антарктида

За Хитлер Антарктида е място за установяване на контакт с неведоми сили. През целия си живот той търси и поддържа връзка с тях. От тях той черпи сила и увереност в своята непогрешимост и мощ. Както Тибет, така и Антарктида, са свещените места, които фюрерът желае да овладее. Той е убеден, че който ги притежава – ще владее света, затова още с идването си на власт, нацистският лидер се разпорежда за начало на експанзията на ледения континент. Там, с помощта на рептилиите, нацистите ще изградят своя втори дом.

През 1938 г. институтът „Аненербе“ организира експедиция до Антарктида. В нея са включени както военни, така и различни специалисти – ботаници, антрополози, геолози, археолози. След изграждането на нацистката полярна база, те стартират щателни проучвания. Резултатите от тях ще предизвикат повсеместно изумление и страх.

За някой от германците Антарктида ще се окаже последен дом.

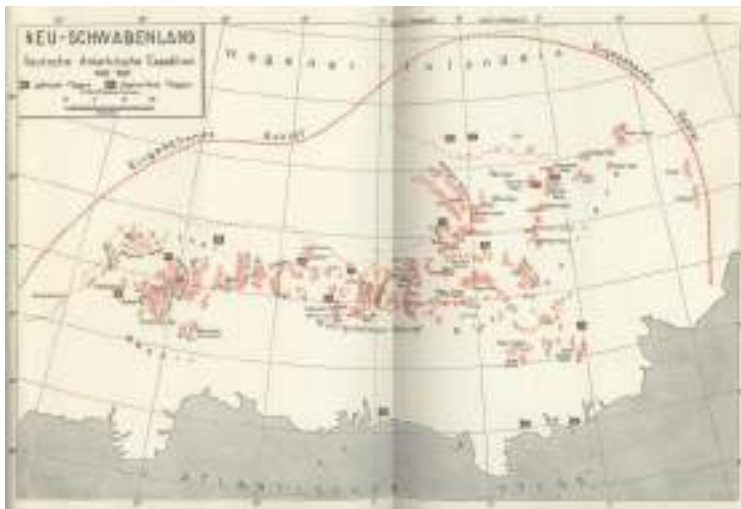

На ледения континент

На ледения континент изследователите са изненадани от много странни аномалии и събития. При оглед със самолет пилотите се натъкват на оазиси с растителност в близост до заспали вулкани. От недрата на земята, изпод ледовете, извират топли течения. Множеството пещери, пълни с езера, са предизвикателство за спелеолозите. При един от полетите, в далечна и непристъпна от ледовете местност, са забелязани изкуствени съоръжения. Градът-база, изграден във времената на Атлантида, от представителите на различни светли съзвездия – е открит. Неговите обитатели обаче не са във физически тела. Изпратената група немски археолози няма да открие живот. За тях това е мъртъв град, който наподобява Теотихуакан – огромния комплекс от времената на древно Мексико. Прави улици оформят правоъгълни квартали, застроени с по-

луразрушени каменни сгради. През центъра преминава широка полоса, която наподобява космодрум. В единия край тя завършва със стъпаловидна пирамида, а в другия – се губи във входа на пещера. Пред пирамидата се издига черен обелиск, покрит с древни руни. Пред пещерата също са открити два обелиска, гравирани с надписи. Археолозите разбират, че те маркират вход към гигантска пещерна система, която навлиза дълбоко под ледовете. Пред очите им се разкриват езера, някои с непривично топла вода. Последната пещера завършва с шахта, пред която стои статуя на крилат лъв, подобен на откритите в древен Вавилон. Няколко човека се спускат в шахтата, но след известно време изчезват без следа. Втората изпратена група открива на няколко километра от входа на шахтата труповете им, разположени един до друг в неестествени пози. Няма видими наранявания, но поразява застиналият ужас на лицата. Изпратена е специално подготвена многочислена група, но след загубата на нови седемнадесет човека, опитите са преустановени. Нацистите разбират, че в тунела, който води от шахтата към залата, е разпръснат елемент във въздуха, който не съществува на Земята. Той прониква през всякаво защитно облекло. Попаднал във физическо тяло, той го разрушава като тялото се превръща на прах.

До войната, Райхът обезпечава своята поллярна база с необходимото оборудване. В архивните документи – базата, заедно с изследваните територии, носят названието – „Нова Швабия“.

Нова Швабия

Скоро на помощ на полярниците са изпратени и подводници, и самолети. Конструиран е робот с оптична камера, който е спуснат в злоещата шахта само за да изчезне безследно минути по-късно. От 1941 г. до 1943 г. нацистите изграждат подземен град в Антарктида. В него, с помощта на рептилиите, те използват вътрешното Слънце на Земята – Слънцето на мрежата Агарта. Това Духовно Слънце осигурява светлина и топлина. Рептилите крадат от тази енергия и осигуряват достъпа на нацистите до нея.

В края на войната последният конвой немски подводници напуска пристанищата и с риск от бомбардировки, се отправя в неизвестна посока. Висшите немски военни осъзнават отрано разгрома и се подготвят за него. Те разработват планове за евакуация на хора, технологии и до-

кументи. След капитулацията на Германия една част от архивите и сътрудниците са заловени от противника – но друга голяма част от наследството на института „Аненербе“ е прехвърлено в немските колонии в Антарктида. Съюзниците знаят за това. Скоро те ще отправят своя поглед към леденият континент, за да се разправят с остатъците от Райха.

Операция „Висок скок“

Две години след края на войната, американската флота започва най-голямата следвоенна операция. Тя е насочена към... Антарктида. В историята е известна под името „Висок скок“ (High Jump). Финансирането на операцията е подкрепено от масонските кръгове в САЩ. Адмирал Бърд – член на масонската ложа – влиза в ръководството на експедицията. Кораби, самолетоносач, хидроплани и 4 000 души поемат за няколко месеца към полярния лед, за да се завърнат едва... след няколко седмици. Един от корабите завинаги е потопен в ледените води на океана, а самолетоносачът „Филипинско море“ е със сериозни повреди, в резултат от ожесточена бомбардировка. След завръщането на експедицията, адмиралът твърди, че са нападнати от... летящи чинии с отличителните знаци на Райха. Флотилията получава множество поражения и е принудена да се върне. Бърд настоява Антарктида да бъде бомбардирана с ядрено оръжие. След изслушването, той е изпратен в лудница за няколко години. Неговият дневник е иззет, а данните от злополучната експедиция са засекретени за години.

– С какво се сблъскват американците в Антарктида? Адмирал Бърд твърди, че ги нападат летящи чинии със свастики?

– За портала към Острова на Светлината знаят и американците. В опита си да се доближат до него, те са унищожени от съществуващия щит. Американците не разбират какво точно се случва, защото Тъмнината създава холограма, която представя Третия рай като все още жив и съществуващ. Това не е така. Тъмното съзнание поглъща германците, които са отишли там. Ако сега отидете, може да ви бъде проектирана подобна холограма.

– Но това не са само холограми, защото са обстрелвани корабите на САЩ?

– Вие живеете и сега в холограма и изпитвате това, което изпитват всички участници в нея. Това е вашата реалност.

(Пазителят)

Девет години по-късно, САЩ съвместно с други държави, осъществяват нова операция, под кодовото наименование „Deep Freeze“. Предприета е окупация на обширни ледени територии в Антарктида – отново без реален резултат.

• **Следващи опити.** В средата на седемдесетте години, големият френски мореплавател Жак Ив Кусто се отправя към ледения континент. Експедицията отново открива топлите течения и оазисите с растителност. Кусто предприема изследвания на пещерите и езерата и скоро се натъква и на мъртвия град. Французите правят опити да навлязат в шахтата и в тунела след нея. След като губят пет човека, те безславено се оттеглят, за да не се завърнат никога.

СССР е единствената държава в света, която поддържа цели четири бази на Антарктида. Съветски спътник заснема съоръженията на мъртвия град от Космоса и на ледения континент са изпратени тежки разузнавателни самолети, пълни с необходимото оборудване. Скоро отново е открита зловещата шахта, а навлезлите в тунела изследователи, намират останки от труповете на членовете на доскорошната френска експедиция. Руснаците са допуснати по-навътре, само за да достигнат до каменна непреодолима преграда от неизвестен материал. Взривът, който е заложен в нея, не предизвиква дори пукнатина. След многократни безуспешни опити да я преодолеят съветските полярници се оттеглят. В началото на 80-те СССР изпраща нова експедиция, чиято задача е да изследва мъртвия град. Десет години са нужни на криптолозите, за да разчетат древните руни от обелиските и да установят името на града. Накрая успяват. Древният град е носел името – Окмароном.

Промяната на плана

След войната, нацистите пребивават пет години на Антарктида (до 1950 г.). През този период настъпват промени в плана на Приората. Те се налагат поради ненавременната война и непредвидения изход от нея. Световната революция е провалена. Нацизмът, както и социализмът, вече стават ненужни за Приората и погледът е изместен от разорената Европа. В неговия нов замисъл една държава трябва да овладее света, за да се излъчи господарят на Тъмнината. Този път човечеството няма да бъде изку-

шено с идеологията за свободата, равенството и братството, а с помощта на... парите. Тази държава ще привлича като магнит хората с помощта на една мечта. Тази мечта ще бъде – американска.

Присъствието на нацистите на Антарктида вече е несъвместимо с новите планове. Наличната информация трябва да изчезне и да се унищожи. Германците не могат да останат и Тъмнината започва да заличава следите, като взривява подземните им бази. Рептилиите нареждат прехвърляне на нацистите към Чили и ЮАР, където разполагат със свои обиталища.

Чили и ЮАР притежават особено енергийно, климатично и природно състояние. То позволява на рептилиите да ги обитават свободно. Климатът е по-топъл. Въздухът и реките са чисти. Рептилиите замърсяват Земята, за да унищожат човечеството, но могат и бързо да пречистват природата за свои цели. Самите те не могат да обитават замърсена среда и затова на замърсените места обитават под повърхността. В Чили и в ЮАР те живеят в енергийно тяло, направо в горите или в други незаселени места. Там те могат да се материализират. Могат да влязат и в човек, с неговото позволение. Чрез нацистите рептилиите помагат на диктатора Аугусто Пиночет да завземе властта в Чили и поддържат задълго апартейда в ЮАР. Това им позволява да се радват на пълна неприкосновеност в тези страни, докато укрепят своята власт в новата си цел – САЩ.

– Защо Приоратът избира САЩ за свое оръдие, а не например Русия или Китай?

– В Русия и в Китай е силно влиянието на Шамбала – влиянието на Светлината. Няма как да бъдат избрани. Дори и да се опитват тези държави да преминат към тъмнина, те няма да успеят, поради това влияние, докато САЩ не разполагат с такива светлинни защити. При основаването на САЩ, първите трима президенти са изцяло обърнати към Създателя. Те с молитва отправят молба за създаването на държавата. Бог дава възможност на САЩ да тръгнат по пътя на доброто, но още от самото начало държавата е зачената в жестоки кръвопролития. През годините много от избитите индианци се прераждат отново като бели хора на тази територия, за да дадат духовния тласък на САЩ към Светлината.

(Пазителят)

Предложението

Веднага след Втората световна война, в различни точки на планетата започва масова поява на НЛО. Много хора стават свидетели на това. Постоянните прояви на извънземен разум достигат своята връхна точка в една среща. Тази среща ще предопредели развитието на света за години напред.

През 1947 г. (малко след бомбардировките над Хирошима и Нагасаки) представителите на различни светли съзвездия решават, че е наложително да се появят пред лидерите на човечеството. Както при Хитлер и Сталин, така и сега, те се материализират пред определени ръковод-

дители на различни държави с молба за официална среща. Срещата е уговорена и се състои на остров Исландия, където звездните представители се приземяват. Те идват да подадат ръка на човечеството, за да премине по-бързо своя еволюционен път – да върнат съзнанието на хората към забравените древни ценности. Инопланетяните уверяват, че човечеството е незряло и трябва да спре да разработва технологии за взаимно унищожение. Време е натрупаните ядрените арсенали да бъдат унищожени. Хората трябва да престанат да убиват себеподобните си; да прекратят замърсяването на Земята и да спрат пилеенето на природните ресурси. Трябва да се научат да живеят в мир и хармония.

„Великите сили“ категорично отказват да дискутират въпроса за ядреното разоръжаване. Една война скоро е приключила, но е започнала нова – така наречената „Студена война“. Страхът и недоверието (постоянно усилявани от действията на Приората) витаят между бившите съюзници. Тези опасения се оказват решаващи и предложението се отхвърля. Това води до оттеглянето на инопланетяните.

Заедно със светлите звездни раси на срещата присъстват и представители на тъмните раси. Няколко години по-късно (1954 г.) президентът на САЩ Айзенхауер внезапно „изчезва“, за да се появи на следващата сутрин във военна база в Лос Анжелис. Едва петдесет години по-късно са разсекретени подробности за това, къде и с кого е бил лидерът на САЩ тогава. Чарз Л. Сагс (бивш главнокомандващ на военния флот на САЩ) придружава Айзенхауер по време на тайната му визита. Той пояснява: „Аз и още няколко

офицери от базата трябваше да посрещнем извънземните представители на мястото на кацането им край сградата на администрацията.“

След тази среща са осъществени още няколко. В тях се включват висши експерти и... представител на Ватикана. Директорът на Фонда за специални изследвания Джералд Лайт пише: „Аз бях един от експертите от групата, в която влизаха още Едвин Ноерс (съветник по финансовите въпроси на президента Труман), Франклин Ален (високопоставен офицер), както и представител на Ватикана – кардинал Джеймс Френсис Макитайр. В малко помещение във ВВС базата край Лос Анжелис, от една странична врата, в залата влезе президентът Айзенхауер, много концентриран и изпълнен с енергия. Размени тихо няколко думи с кардинал Макитайр, след което напомни на всички за спазване на пълна тайна за мисията.“

Накрая е постигнато споразумение. Представители на шестнадесет тъмни звездни раси (сред които рептилии, сиви и познатите ни от историята анунаки) ще сключат отново таен договор, подобен на антарктическият, но този път с американския президент. Те ще се задължат да предоставят свои технологии, които да помогнат на американците да вземат превес във военната надпревара. Срещу това ще получат позволение да „използват“ хора за провеждане на генетични изследвания. Пришълците са задължени да връщат живи и здрави изследваните, които няма да помнят нищо за периода, през който са били при тях. САЩ се задължават да изградят, предоставят и поддържат свои подземни бази, където да бъдат извършвани изследванията.

Високите сиви

Високите сиви произхождат от двойната звездна система Зета Ретикули – тъмнина, отделила се от Орион, за да поеме по най-мрачния път. Планетата им е лишена от ресурси, както и от въздух. Те не дишат кислород, а във въздуха им преобладава азот. Сивите са хуманоиди без коса, с големи бадемовидни очи, без оформен нос. Имат цепнатина на мястото на устата. Високи са около 2,50 метра.

В своята еволюция сивите се фокусират върху развитието на технологиите. В тяхното колективно съзнание се налага, че високият интелект изисква уеднаквяване на индивидуалностите, централизиране на управлението и глобализиране на икономиката. Култът към технологиите води до широкото им приложение дори в биологичната структура на телата им. Сивите изменят драстично своята генетика и стават полу-хора, полу-машини.

Сивите

- **Технологии.** Космическите кораби на сивите представляват нанотехнологична, кристална форма, създадена и поддържана с определена честота. Тази форма се отглежда и израства с много тънка, но и много здрава обвивка. В окончателния си вид тя представлява кристализирала форма на висшия разум на сивите, тоест част от самите тях. Сивите са в постоянен контакт със своите летателни машини. Корабите са съоръжени с изключително чувствителни уреди, които измерват разликата във вибрациите на две отделни места. Така сивите създават своите вибрационни звездни карти.

Придвижването на корабите им става по определен начин: корабът се изолира в електромагнитен гравитационен пашкул. Изключва се от дадената реалност, като едновременно му се залагат вибрационните координати на местоположението, където трябва да отиде. В миг корабът изчезва от началната позиция и се появява на зададената.

Сивите подчиняват цялата природа на технологичния растеж, което ги откъсва от нея. С времето почвата, горите и климатът стават негодни за живот. Постепенно те напускат своите градове, които запустяват, и заживяват на космическите си кораби.

- **Загубата на чувствата.** Високите сиви са два пола, като нас – земляните, но вече не могат да се възпроизвеждат по начина, по който искат. Страстта към технологиите измества вродената им емоционалност и нуждата от възпроизводство. Сивите започват преднамерено да потискат своите чувства, като по този начин прекъсват връзката си с Първоизточника. С време-

то те запазват емоциите си, но губят чувствата (това е причината да не могат да разберат какво чувстват хората). Нивото на раждаемостта рязко спада, докато накрая съвсем изчезва. Сивите изграждат подземни лаборатории, в които започват да се клонират, но не успяват да възпроизведат своята първоначална ДНК. Единственият начин е да си набавят от друго място естествена ДНК (кръвна плазма – човешка или животинска). Генетичният материал от земляните ще подобри физическата им структура и ще продължи живота на тяхната раса, затова те предлагат своето съдействие на Луцифер при извличането на Божествения код от земляните.

„Договорът“ за сивите не е само въпрос на сделка – той е и въпрос на оцеляване. В замяна те предоставят на САЩ знания, които ще дадат на американците неимоверен тласък в технологиите. Те им предоставят всичко онова, което е необходимо за овладяването на света и налагането на новата воля – волята на Луцифер. Заграбените достижения на Райха и новите знания ще бъдат обединени в „секретните“ проекти на САЩ. Чрез тях Приоратът, по стария изпитан начин, отново ще вдъхне самолюбие и надменност в своите нови слуги. Те ще „спечелят“ студената война и, повярвали в мощта си, ще се устремят отново към господството над света.

Секретните проекти

Те извършват опити в подземни бази и това, на което сте свидетели днес, е резултатът от тези опити.

(Пазителят)

След края на войната победителите заграбват над 200 000 патента на Райха. Заловени и изтеглени са много немски и австрийски учени. Наследството на института „Аненербе“ е поделено между съюзниците. Руснаците и американците се сдобиват с документация, апаратура и част от сътрудниците. Президентът на САЩ (Труман) дава светлина на програмата *Кламер (Paperclip)*, която цели достъп до високотехнологичните постижения на нацистка Германия. Един от тях е проектът „ТОР“ – разработка на института „Аненербе“. Целта на проекта е възстановяването на свръхчовешките способности на древните арийци в съвременните германци. На базата на древни атлантски таблици и магически ритуали, използвани за контрол над съзнанието, е създадена апаратура. В основата ѝ са заложени торсионни полета от елементарни частици, които образуват вихрови потоци от енергия. При провежданите опити върху пленници се установява, че полетата директно взаимодействат с хипофизата на човека, което води до видения, трансперсонални мутации, понякога до лудост или до пълно отсъствие на воля. За постигането и усъвършенстването на телепатия, сугестия (внушение) и психокинеза (преместване на предмети с мисъл) било нужно време. А точно то не достигнало на Райха. След капитулацията от тези раз-

работки се възползват победителите, въпреки че официално и до днес осъждат подобни методи на въздействие. Експериментите са продължени на територията на новите „велики“ сили и този път с участието на нови „помощници“ – инопланетяните.

- **Проект „Дъга“.** Още през 1943 г. на борда на кораба „Елдридж“ в пристанището на Филадельфия са проведени експерименти за радарна невидимост, чрез създаване на „електро-магнитен пашкула“, който променя полето около кораба. Технологията създава изкуствена реалност (известна като стелт-ефект), като изтегля в „пашкула“ кораба и екипажа. На това се дължи невидимостта им. Експериментът има неочакван страничен ефект. Създадената алтернативна реалност, не е част от естествения времеви поток. Тя няма отправна (референтна точка), която да я закотви във времето, защото е извън него. Това предизвиква пълна дезориентация на участниците. Духът и тялото излизат от синхрон, което води до полудяване. При експеримента корабът не само става невидим, но и бива отстранен от пространствено-времевия континуум. Той се появява на стотици километри разстояние с напълно дезориентиран екипаж. При опит за обратното му връщане, човешки молекули се свързват с кораба и част от хората „засядат“ в преградните стени. Онези, които оцеляват, са освободени като „умствено негодни“.

- **Проект „Феникс“.** Този проект обхваща периода 1948 – 1967 г. и се провежда в базата на военновъздушните сили на САЩ в Монтуок. Той е продължение на замразения проект „Дъга“. След много грешки, учените вече успяват да преодо-

леят проблема с излизането от времето. Постигат го, като изчисляват и създават копия на време-вите референции на отделни хора (представляващи определени мисловни модели), за да им бъдат „подадени“, докато са в „електро-магнитната бутилка“. Тези мисловни модели създават усещане за време и не позволяват дезориентация. Това помага на участниците да съхранят своята психика.

Няколкогодишните изследвания водят накрая до създаването на прототип на устройство за контрол над съзнанието и огъване на времето. Изготвени са също и програми, които променят настроението на хората, повишават пресътпността или безпокойството. През петдесетте години е разработена телепатична сензорна технология, която чете мисли. Състои се от стол, в който сяда екстрасенс. Около него има намотки – сензори, приемници и устройство, които трансформират мислите в цифров вид и ги експонират на екран. Устройство чете електромагнитното поле, което е около тялото (аурата). Както речта се пренася чрез радиовълни, устройството пренася мислите, които се появяват в аурата. Така се постига пренос на мисли през огромни разстояния. Човек може да се съсредоточи върху нещо, независимо къде е, и предавателят да предаде образ на мислите му на монитор, разположен на километри от него.

- **Проект „Монтуок“.** През 70-те години проектът „Феникс“ е продължен в проект „Монтуок“. *Виждащото око* е разработка, в която, като държи косъм от косата на дадено лице, екстрасенс гледа и чува през това лице, без значение къде се намира то. *Внушаване на мисли на*

друг човек е следващ експеримент. При него се подават информация, команди и програми в ума на даден индивид, поставен под хипноза. Към края на 1977 г., чрез преподавателя, учените започват да възпроизвеждат мисъл-форми. Това, за което екстрасенсът мисли като субективна реалност, е създавано като... обективна. Преподавателят предава матрицата на мисълта и я материализира, тоест когато екстрасенсът се фокусира върху даден предмет, той се материализира от етера. В началото проявеното е без достатъчна плътност и наподобява призрачно видение. Постепенно технологията е усъвършенствана и визуализираният предмет става все по-стабилен.

След време е забелязано особено явление. Докато мислите на екстрасенса се излъчват от преподавателя, понякога внезапно секват, за да се случат по друго време. Иначе казано, той се съсредоточава върху нещо сутринта, а предметът се материализира – вечерта. Това, за което той си мисли, не става, когато го мисли. Това впуска учените в нов експеримент, наречен *изкривяване на времето*.

- **Изкривеното време.** Технологията за портали във времето е предоставена на САЩ от извънземните. Какво представлява тя? Екстрасенс се съсредоточава върху определен времеви период (напр. от 1970 до 1980 г.). В този момент, в центъра на огромна осмостенна антена (поставена под повърхността на Земята) се появя „отвор“ или времеви портал. През него може да се отиде в избрания период. Погледнат отстрани, порталът представлява тунел през пространството – от един кръгъл отвор до друг – по-малък в другия край. Онези, които пътуват през него, го

описват като спираловиден тунел, осветен по дължина, с набраздена структура, подобна на тирбушон. Той внезапно засмуква всичко, по-паднало в него, и го ускорява до другия си край – място навсякъде във Вселената. На около две трети от тунела човек усеща силен, камшичен удар, придружен с многоизмерно виждане. Когато мисията приключи и пратеникът тръгне обратно, тунелът се отваря отново и той се връща там, откъдето е дошъл. През тунела американците започват да изпращат пратеници, както в миналото, така и в бъдещето на Земята. От края на 1982 г. порталите се използват и за достъп до други планети. Учените трябва да се върнат над сто хиляди години назад в историята на Марс, преди да открият живи обитатели.

Времето е вълна. Може да имате права вълна на времето и обратна вълна на времето. Ако две вълни с еднаква амплитуда се сблъскат в една възлова точка, ефектът може да бъде изключително разрушителен за планетата. Чрез създаването на тунели във времето американците разработват нови технологии за управление на климата. С тях могат да бъдат предизвикани проливни дъждове, бури, урагани и вулкани, земетресения и наводнения. Тези технологии са в основата на по-късната разработка на САЩ, известна като климатичното оръжие – H.A.R.P.

В края на 1983 г., в базата в Монтуок, в резултат на провежданите различни опити, извънземни раси пробиват гигантски портал в пространствено-времевия континуум. Съзнания от различни измерения започват да навлизат през него. Висшето ръководство на САЩ незабавно

издава заповед преподавателят да бъде унищожен. Бетоновози запечатват всичко с бетон. Базата е изоставена, но не и секретните програми.

– При опити в подземните бази има скрив на пространствено-времевия континуум ...

– Да, това е, което се цели и в момента. Големият адронен ускорител¹⁸, който се разработва (в Швейцария), трябва да отвори такъв портал, през който Луцифер да слезе официално тук.

(Пазителят)

Овлабяването на САЩ

През 1954 г. администрацията на Айзенхауер, в разрез с конституцията, сключи съглашение с космическите пришълци. Въз основа на него разработи проекти за модернизиране и изграждане на няколко нови многоетажни подземни обекта за разделна или съвместна работа с извънземните. В болшинството от тези съвместни работи ние си сътрудничехме с расата на „сивите“.

(Фил Шнайдер – минен инженер,
участник в строителството на базите)

В анунаките преобладават логиката и умът. Те постоянно разработват нови технологии, докато високите сиви са специалисти по създаването на различни машини и механизми на основата на зададените технологии. Това води до установяване на договорни отношения между тях,

¹⁸ Ускорител на частици (англ. LHC – Large Hadron Collider)

от една страна, и правителството на САЩ – от друга. След сключването на договора, са разменени „посланици“. Започва изграждането на подземните бази. В тези бази сивите декларираят, че ще разработват плазмени технологии, регенерация и съхранение на физическото тяло. Те обясняват, че тяхната раса е пред изчезване, поради което им е необходима жизнена, човешка ДНК. За целта подготвят и изпращат в базите свои помощници – биороботи. Тези биологични хибриди, високи около 1,20 м. (те катастрофират в Розуел) са *ниските* сиви. Те са генетично създадени на звездата Зета Ретикули от високите сиви, с цел провокации и войни.

В много дълбоки подземия, километри надолу, сивите започват да клонират човешка ДНК с тяхна ДНК. Като резултат се получават хибриди, но скоро става ясно, че не само това е целта. На сивите им е възложено от Луцифер да изтеглят Божествената искра, кода от хората. Само година след подписването на тайното съглашение висшето американско ръководство разбира, че извънземните не само не връщат всички отвлечени от тях хора, но и че изобщо не се съобразяват с договорените клаузи. В подземните бази пред очите на американския персонал се разкриват потресаващи гледки. В клетки са затворени хибриди. Някои от тези човекоподобни чудовища отчаяно молят за помощ. Външният им вид ще съпътства тези, които са ги зърнали, до края на живота им. За някой той ще е съвсем скоро. Хората, които обслужват сивите, не издържат на гледките. При сблъсък между сиви и земляни, в подземните бази, персоналът е избит от сивите.

Ръководителите на САЩ разбират, че не могат да контролират извънземните. Те са далеч по-силни. Постепенно цялата държава, пред очите на управниците, се превзема отвътре и попада под чуждия контрол. Структурите на държавата започват да се прекрояват по начин, наложен от вън. Тъмнината, чрез своите слуги в лицето на юдеите, се инфилтрира сред мощните корпорации. Приоратът овладява финансовите потоци; изкушава политици; дирижира избори; слага ръка на медиите. Променя се колективното съзнание. Страхът, конкуренцията, успехът на всяка цена започват да изместват спокойствието, взаимопомощта и щастieto. Рептилският мисловен модел ще намери в САЩ своето пълно приложение. Ноам Чомски е един от малкото американци, които интуитивно започват да осъзнават какво се случва: „САЩ преминаха към забележителна форма на общество, управлявано от бизнеса. Единственото индустриално общество, което няма общодостъпно национално здравеопазване. Не съществува система за осигуряване на минимални средства за оцеляване на хората. Профсъюзите фактически не съществуват. Други форми на обществени структури на практика няма. Няма и политически партии или организации. „Идеалът“ е почти постигнат, най-малкото от гледна точка на структурите. Медиите са под контрола на корпорациите. Всички те имат еднакви гледни точки. Двете партии са всъщност две фракции на голямата бизнес партия. Хората са изолирани и вниманието им е отвлечено...“

• **Интервюто.** *Парите са по-важни от морала. Ние можем да постигнем всичко с помощта на парите...*

(Харолд Розентал)

През 1976 г. Харолд Розентал (помощник на един от най-влиятелните сенатори в САЩ – Яков Джавитц) дава откровено интервю на Уолтър Уайт – издател на вестник „Западен фронт“. Това интервю ще доведе до фатални последици. Скоро след него Розентал е застрелян на летището в Истанбул.

За какво са говорили двамата?

Розентал заявява, че от времето на Рузвелт нито един високопоставен служител на правителството не е назначен без одобрението на организирания юдеизъм (Приората). Той обяснява начина, по който една нация може да бъде завладяна отвътре, без дори да осъзнава това:

„Нашата власт е създадена за манипулиране чрез паричната система. Ние сме авторите на пословицата: „Парите са власт.“ За нас е много важно да превърнем националните банки в частни. Федералният резерв прекрасно се вписва в нашия план. Контролирайки банковата система, ние контролираме промишления капитал. По този начин придобихме пълен контрол над кинематографията, вестниците, радиостанциите и телевизиите. Най-важното – ние напълно овладяхме учебните материали. Чрез тези лостове можем не само да формираме общественото мнение, но и мирогледа на съвременния човек.“

Розентал посочва, че юдеите напълно контролират ООН, владеят световната пропаганда, музиката, спорта, киното: „Когато превърнем

живота им в непоносим, ние им предоставяме масови развлечения.“ Народът се зомбира в съответствие с целите на Приората. Посредством кредитирането от банките (собственост на Приората) предприемачите и работниците са превърнати в постоянни длъжници. Това засилва класовото разделение и отвлеча вниманието в посока, различна от причината. Агресията нараства, защото хората не осъзнават произхода на своето безизходно положение. Розентал откровено обяснява този „успех“: „Ние сме успешни, защото сме сплотени. Ние умираме един за друг, ако е нужно. Щедро финансираме себе си, като по този начин навсякъде управляваме. Ние управляваме американската външна политика. Чрез християнската религия придобихме пълния контрол над обществото, правителството, икономиката. Църквата разпространява, че ние сме богоизбрани, а вие – не. Можем много бързо да разрушим икономиката на всяка страна, без вие да се досещате за това. Нашата култура изисква високо ниво на образование. Ние установяваме стандартите, за да могат нашите деца да се издигнат над своите родители. Нашият народ продължава да показва огромен образователен прогрес. Вие не сте ни конкуренти. Ние сме световното суперправителство – най-мощната организирана група от хора в света.“

В края на срещата Уайт заявява: „Аз виждах една високомерна, хвалеща се личност, която понякога напълно се променя, както хамелеонът сменя цвета си. Много пъти той показва и своята ненавист, която се изливаше в отрова. В края на интервюто имах усещането, че се бях докоснал до мръсотия“.

Още през петдесетте години на миналия век (под предлог – да бъде овладяна ситуацията със сивите) Приоратът предлага смесена високопоставена група за координация и контрол на взаимодействието, но скоро „Билдербергският клуб“ ще се превърне в тайно международно правителство, ръководено от Приората с една-единствена цел – установяване на *Нов световен ред*. Това включва глобализация на света – единно световно правителство, единна валута, единна религия, тотален контрол. За целта трябва да се подрие установеният ред, доверието в сегашните правителства и институции. Създават се планове за провокиране на нестабилност чрез финансови кризи, метежи, терористични актове и войни. От края на Втората световна война до 2001 г. избухват 248 въоръжени конфликта в 153 точки на света. От тях САЩ предизвикват 201. (Из доклад на American Journal of Public Health, разглеждащ всички въоръжени конфликти в периода 1945–2001 г.). След това следват нови войни в Афганистан, Ирак, Либия, Сирия и така нататък, и така нататък...

Надпреварата във въоръжаването ще излезе извън пределите на планетата.

Космическата надпревара

От най-древни времена човекът отправя своя взор към звездите. Тяхната загадъчност винаги е била стимул за въображението на предците ни. По звездните тела те са гадаели и определяли сезоните, реколтата, предстоящите войни и природни катаклизми. Човечеството винаги е мечтаело да се докосне до звездите, да ги раз-

гледа, да стъпи на повърхността им. Миналият век поставя началото на космическите изследвания, съпроводени с полети към звездите. Разработват се апарати и станции, сателити и спътници, без които за много хора днес животът е немислим. Надпреварата между държавите за надмощие и контрол се измества в космическото пространство. В годините на „Студената война“ се изразходват колосални средства за овладяването на далечното и непознатото. Първата и най-важна цел в това начинание е Луната. В тази надпревара е позволено всичко...

– Кога стъпва човекът на Луната?

– Не е стъпвал. Няма как да се приземят хора там, защото от едната ѝ страна има много бази на различни звездни раси, които не допускат никакво вмешателство. Около Луната има космически станции, които са под постоянно наблюдение от тях. От другата страна на Луната има база на представители на тъмните цивилизации, в която са допуснати американците да влязат (не и да се приземят на повърхността на Луната). Там в момента има много земни учени, отвлечени и впрегнати да работят по програми за извличане на човешкото ДНК – молекулярни биолози, химици, физици. Те са откарани насилствено с космически кораби на сивите. Подобни бази, в които работят земни учени, има не само на Луната, а и на Марс и на Венера. Хората, които изчезват безследно на вашата планета или се ползват като генетичен материал, или са изпратени да работят в тези бази.

– Русия има ли база там?

– Не, това са бази на тъмните от Орион, където се разработват програми, които се внедряват на Земята. Там се отвлечат хора от определени места, но не и от Русия. Руснаците също притежават напреднали технологии, разработени съвместно със същества от съзвездие Кентавър. Контактът е установен през 1956 г. след което и там започва изграждане на подземни зали и лаборатории. Тези инопланетяни дават на руснаците технологията на противодействието (технологията на щита). При руснаците в момента също не е изцяло Светлина. Където има военизиране и противопоставяне, има и тъмнина.

– Какво се случва с Юрий Гагарин?

– Прибран е от извънземни от Плеядите. В момента е там. Изведен е защото, докато е бил в орбита, е влязъл в Записите; влязъл е в своето собствено съзнание и е преминал в друга реалност, подобно на толтеките. Там е видял Земята в бъдещето, което не е трябвало да се разкрие. Гагарин е духовноосъзнат, за разлика от останалите космонавти.

– Преди него имало ли е и други космонавти от СССР, изведени в орбита?

– Десет, но не са издържали...

– Значи хора не са стъпвали сами на друга планета?

– Не.

– Какво тогава ни се демонстрира?

– Постановка. На Луната има ли вятър?

Мисията Аполо 11, с веещото се знаме на Луната

– Изтеглят ли се учени и сега на Луната?

– И на Луната, и на Марс, и на Венера. Изтеглят ги сивите, за да работят за тъмните сили. Тъмнината желае да се разширява и да превзема все повече планети. Земяните притежават Божествената искра. Те са във връзка със Създателя, с Твореца, затова са необходими на Тъмнината. Изтеглянето започва след сключването на договора на САЩ със сивите. Сивите нямат право да привличат учени от други страни. За целта зомбираха човечеството, че в САЩ са най-добрите условия за живот. Така много учени, от различни краища на света, се поддадоха и отидоха да работят там, откъдето след това бяха изтеглени в базите на сивите. Това продължава и днес.

– Знаел ли е Кенеди за договора? Кой го уби?

– Високите сиви. Той ги предупреждава да напуснат, иначе ще уведоми всички за тях.

– Кой членува в клуба на Билдербергите? Те ли взимат това решение?

– Приоратът има много структури – Комитет 100, Трилатерална комисия, Световна банка, Федералния резерв и други. Повечето ръководители на държави също са негови членове, като в някои от тях са се вселили и живеят рептилии. Някои лидери са излезли на практика от неговите структури, въпреки че все още се водят като членове. Това са ръководителите на Иран, Китай и Русия.

– Нима тъмни енергийни същности могат да влязат и да живеят в хора?

– Точно така. Те могат да влязат само в човек с ниски вибрации, който следва техните ритуали и участва в техни събирания. Много е трудно едновременно да си в Светлината и да противодействаш на Тъмнината. Няма как да си на събрание на Билдербергите и да останеш в Светлината – или ставаш като тях, или просто не си там. Това важи за всички, които твърдят, че са в духовността и могат да се справят с Тъмнината.

– Кой всъщност управлява днес САЩ?

– Приоратът.

(Пазителят)

Похитеното съзнание

Зная, че за всеки интелигентен човек е трудно да приеме тезата, че чужд разум може да се внедри в нас и да провокира определени мисли, но тъмните сили (от времената на атлантите) работят в тази насока. Появата на новата раса с Печата на Бога е особено предизвикателство за тях. Резултатът от приемането на техните внушения и убеждения днес може да бъде видян навсякъде. В нашето съвременно общество удоволствията, парите, славата и властта са за предпочитане пред пътя към Духа. Този път за много хора е безличен, скучен и ненужен.

• **Превземане на съзнанието.** Днес е трудно дори да си представим колко тясно взаимодействие имаме с другите светове, но откриването на кирлиановата фотография и плазмографите постави ново начало. Обективът на камерата вече може да фиксира не само човешката аура, но и други енергийни структури. Това са успоредни форми на живот, които се пресичат с физическия свят и непрекъснато взаимодействат с нас. Тази апаратура позволи да се заснеме навлизането както на светли, така и на тъмни енергийни същности в аурата на човека. Нагледно се доказва, че Тъмнината се привлича и възползва от хора, които робуват на определени навици — хора, които проявяват зависимост към наркотици, хазарт и алкохол, които ругаят или често използват вулгарни думи; хора с постоянно влечение към физически удоволствия, прелюбодеяство и съблазън; и най-вече хора, погълнати от егоизъм, жажда за пари, влияние и слава.

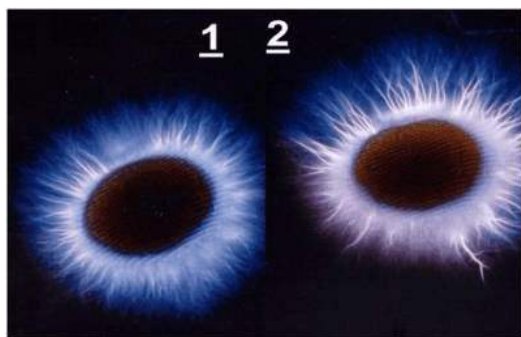
• **Етапи на проникване.** В първия етап тъмните съзнания сканират и регистрират хора със склонност към преувеличаване и недоволство; осъждане и гордост; липса на състрадание и милосърдие. Ниските честоти привличат към тях съзнания, които трептят на подобна честота. Задействан е всемирният закон: „Каквото излъчваш, това и получаваш“. Излъчваш ли егоистично желание да придобиеш сила, като я отнемеш от някого, ще изгубиш тази енергия. Някой друг ще се прилепи до теб и ще ти я отнеме.

След като регистрират непрекъснато повторение на подобни трептения, тъмните същности преминават към следващ етап. Те започват постепенна настройка на своите честоти на вълната на „жертвата“. Времето за тази настройка е различно за всеки човек. То зависи от много фактори, но крайния резултат е винаги един и същ – достъп до човешката аура. Тъмната същност прониква през пролуките в изтънялата решетеста аура и заживява в нея. Не бива да се заблуждаваме – тази същност има интелект, съзнание и воля, често много по-силна от нашата. След проникването, тя започва внушение и подсилване на определени мисли, което мигновено дава отражение в психичните и емоционални реакции на човека. Когато физическите желания вземат надмощие над духовните, се ражда вътрешно недоволство. То носи завист, раздразнение, гняв и отмъщение, които помрачават съзнанието. В това състояние „жертвата“ с лекота започва да подминава всичко добро, което ѝ се случва (защото смята, че е естествено да бъде така), и се концентрира върху негативно-то. Това води до подценяване на положителните

събития и трайно настаняване в живота ѝ на разочарования и огорчения.

Извършеното вселяване е вид насилие над Личността, което не се вижда физически, но е напълно реално. Човекът все по-често губи воля и самообладание, става все по-неадекватен. Все по-трудно овладява влечението към удоволствията, жаждата за пари, порочните развлечения. Засилват се прояви на предизвикателно поведение, непостоянство и негодувание. „Жертвата“ неусетно е въввлечена в нов етап.

В него първоначалните симптоми на преувеличение прерастват в лъжа, критикуването – в негодувание, гордостта – в надменност, нетърпението – в нетърпимост към всичко и всички. Алчността преминава в безскрупулност, липсата на любов – в омраза, гневът – в агресия, страхът – в параноя. Все по-отчетливо липсата на милосърдие се трансформира в неуважение към всичко и всички, в nihilизъм, цинизъм и самозабрава. Човекът заживява в злото.

Кирлианова фотография на палец

1 – човек в нормално състояние; 2 – в стрес

В началото Тъмнината дава сила на тези хора и те се чувстват на върха, но постепенно за-

почва последният етап. В него тъмното съзнание все по-силно ще паразитира и ще изтегля енергия. Жизнените сили намаляват. Накрая аурата е до такава степен разслоена, че повече не може да задържа енергията, която изтича от нея като през сито. Това се отразява на физическо ниво. Състояния на стрес и агресия се редуват с дълбока депресия. Често „жертвата“ започва да боледува от тежки болести и скоро намира своя край.

Под постоянното влияние на такива същества днес се намират много хора. Установено е, че тъмни същности изцяло или частично владеят съзнанията на повечето световни политици и бизнесмени, звезди от модните подиуми и от спорта, медийни магнати и финансови крале. Техният разум и поведение са подвластни на чуждото вмешателство. В своята същност това е резултат от налагания рептилски мисловен модел – „плодовете“ на промененото колективно съзнание на човечеството.

Това е същината на Матрицата!

- **Другият избор.** Повечето хора предават своята сила, своето внимание, своето право на свободен избор на някой друг. Те очакват помощ отвън, без да правят нищо. Вярват, че храната, парите и развлеченията са всичко, за което са тук. Безропотно приемат това, което казват „господарите“. Тези правила са наложени на човечеството преди хилядолетия и то ги приема и до днес. Те постановяват хората да се кланят на тези, които създават определена система на мислене, която формира земното колективно съзнание. Ние не виждаме, че нашият провал не се

корени в чуждото влияние, нито в липсата на пари, вещи или удоволствия, а в липсата на воля да се променим. Единствения изход за човека от жалкото му положение е бунтът срещу собствения му глупост – лично занимание, изпълнявано в самота. Това е въпрос на избор.

Човечеството е направило своя избор, но всеки избор може да бъде променен. Всяко убеждение може да бъде заменено с ново; всеки страх може да бъде преодолян. Знаете ли кой прави това всекидневно, ежеминутно? Това сте всички вие, вашите настоящи деца, вашите внуци – поколенията, които идват. Тези търсачи на Светлината са се въплътили тук, за да заземят Божественият промисъл на планетата Земя!

Пратениците на Светлината

В ония дни Светата и благословена раса ще слезе от небесните висини и нейното потомство ще живее съвместно със синовете човечески.

(Книга на Енох)

С откриването на атомната енергия и овладяването на Космоса, технологиите изпреварват нивото на съзнание, достигнато от човечеството. Атомните експлозии нарушават енергийните канали на планетата. Ядрените взривове отекват не само в ядрото на Земята, но изпращат вибрации из целия Космос. Тъмнината (под формата на страх, тревога и хаос) излиза извън пределите на планетата. Това трябва да се промени!

Навлизането на ядрените оръжия бележи началото на друг подход към Земята от страна на Семейството на Светлината. Решено е да се даде нов пример сред земяните, но този път не чрез един Учител, нито чрез срещи с държавните ръководители на „велики“ сили. Подготвено е масово навлизане на представители на Светлината, работещи в екип за съвместно поддържане на високо ниво на осъзнаване, високо ниво на вибрация. Много от тези Светлинни пратеници са били на Земята в много свои превъплъщения, в различни времена. Тук те са изследвали причинно-следствени връзки, формирали са характеристиките си и са получили подготовка, която отговаря на целите на настоящата задача. Съгласно Божествения промисъл тяхната генетична памет е програмирана да се събуди точно в определен момент. Тогава те ще си спомнят кои са и защо са тук. Основната им задача вече не е да проповядват и печелят съмишленици – те трябва да настроят, задържат и поддържат определена честота, след което – да я живеят. Този пример ще повлияе на всички и навсякъде. Това ще измени вибрацията на колективното съзнание, което ще доведе до промяна в универсалното ДНК на човечеството.

Всеки човек ще преживее тези промени по различно време. Това не е революция, а бавен и последователен еволюционен процес. При този процес Божественият промисъл е заложил потенциали и отчел различните вероятности. Предвидено е свободната воля на земяните да доведе до хаос, последван от пренареждане на енергията. Точно това е, което се случва от края на Втората световна война до днес.

- **Началото.** В края на 40-те и началото на 50-те години на миналия век Светли пратеници идват на помощ на човечеството. Тъмнината разбира това и съпротивата е огромна. Препятствията създават нова опитност в тези, които поемат предизвикателството да се въплътят и да следват своята Божествена мисия.

Пратениците на Светлината са реформаторите на стария свят. Тяхната главна цел е да дадат пример чрез своя начин на живот; пример за подражание сред самото човечество, който ще положи началото на неговата вътрешна промяна. Те приемат енергия, задържат я в тялото си, настройват я на подходящата честота и я заземяват. Крайният резултат е нова честота на вибрация, която изменя колективното съзнание и оттам цялата система от вярвания, традиции и навици. Тези скромни и незабележими хора променят съдбата на човечеството. Променят и съдбата на планетата.

Пратениците са хора с Печат на Бога. Получаването на Печата бележи края на голям цикъл от животи, които са изживяни на много планети в различно време. Хората, които притежават Печата, разполагат с достатъчно позитивна енергия, за да намалят последствията от природни катаклизми, както и да помогнат на другите при преминаване в по-високо измерение. Тук, сред нас, ще ги откриете в професии, посветени на слабите и болните. Те са лекари и учители, социални работници, психолози, лечители. Те са хора, в които блести пламъкът на Духовността и често в очите на останалите са различни и странни, непонятни и луди, чудаци и безумци.

• **Поколения в Светлина.** Веднага след края на Втората световна война колективното съзнание на планетата е много плътно и тъмно. Това ще се промени значително през следващите десетилетия. Енергията на Любовта навлиза мощно и разчупва закостенелите представи. Краят на войната поставя началото на реализацията на Божествения замисъл. В края на 40-те и през 50-те години на двадесети век първите поколения от пратеници полагат фундамента, върху който предстои да се развива човечеството. Тези Души са пионерите на Новата ера. Техните прояви променят духа на времето. Той остава и до днес известен като „революцията на 60-те“.

Първото поколение. Тези пратеници започват да се въплъщават в края на четиридесетте години на двадесети век – веднага след трагедията в Хирошима и Нагасаки. Тяхна характерна черта е противопоставянето на насилието, на йерархията и на властта. Следвоенният период е последван от началото на Студената война, съпроводена с множество локални военни конфликти. Това прави изключително сложно приспособяването на тези Души. Когато се раждат на Земята, пратениците забравят кои са. Техните идеи все още нямат необходимата почва в света. Те са объркани и смутени от силата на Тъмнината и тя често ги въвлича в битка със себе си. В огромното си желание да променят всичко и всички, много от тях се плъзгат по наклона на агресията и борбата. Те забравят, че сблъсък между Добро и Зло извън нас не съществува. Тази борба е само и единствено вътре в нас. В този илюзорен, огледален свят, когато търсиш борба, при теб ще се завърне борба, защото това е за-

върналата се твоя, собствена енергия! В резултат – тези светли Души често са преследвани като колаборационисти, феминисти и еретици.

Това поколение така и не успява да се интегрира напълно в системата от общоприети представи. Обществото оказва огромен натиск върху него. В много от тези хора накрая се засилват чувства на отчужденост, на необяснима самота и дълбок копнеж по дома. Те все по силно желаят да се завърнат там, откъдето идват. Това води до много самоубийства сред тях.

Второто поколение. През шестдесетте и седемдесетте години на двадесети век започва да се въплъщава ново поколение пратеници. В сравнение с първото тези Души са по-добре подготвени за средата, в която идват. Те също са индивидуалисти, които търсят своя уникален път, но избягват директното противопоставяне и търсят нови начини за интеграция в обществото. Този път навлизат в научните среди и се посвещават на напредналите (за онова време) технологии. Въпреки значително по-доброто справяне с предизвикателствата, често им се струва, че постоянно около тях се носи нещо невидимо, неизказано, загадъчно. Отстрани са незабележими, но в качеството си на енергийни канали тяхната силна, позитивна енергия въздейства директно на останалите.

Обществото на двадесети век е белязано от консерватизъм, традиционни вярвания и страхове. Въпреки това, свободата на словото, емоциите, творчеството и сексуалността вече се радват на повече свобода. Засилва се уважението към индивидуалността и равнопоставянето между половете. Двете вълни поколения издигат

факлите, които осветяват пътя за тези, които идват след тях. Тези две поколения днес са нашите баби и дядовци, бащи и майки, братя и сестри.

Децата индиго. Към края на двадесети век започва да се ражда едно ново поколение. То е значително по-развито в социален и духовен аспект; поколение от нови хора, които са решени да живеят в хармония с Природата, в единство и уважение с околните. Аурата на тези деца прелива от синьо до индигово. Те имат по-развито трето око.

Ако предишните две поколения донякъде приемат средата, в която идват, то децата индиго – не могат. Тяхното вътрешно усещане не може да бъде заблудено от външно поведение. Интуицията им е изключителна. Това са Души-идеалисти, силно духовни, философски настроени, вдъхновени от идеали за мир, равенство, братство и уважение към природата. По-склонни да чувстват, отколкото да мислят рационално, те са уязвими при неправда, авторитаризъм и налагане на безмислени правила. Енергията им често е в сблъсък със стария манталитет на дисциплина, порядък и послушание. Те притежават по-буен характер и твърда решителност. Не се опитвайте да ги впишете в съществуващите системи и правила, защото те няма да го допуснат. Те са тук, за да изкоренят старите вярвания и навици. Опитите да бъдат променени само ще ги отблъснат и отдалечат. Техният протест е уединението и самоизолацията. Те не се чувстват комфортно в големи структури. Градската среда, грубите хора, технологичният напредък за тях са нехармонични и нежелани.

Копнежът им към духовно пробуждане е неударжим. Често те се раждат като по-големи братя и сестри, които ще играят ролята на защитници на следващото поколение, което идва – поколението на кристалните деца.

Кристални деца. След 2000 г. възплъщението на децата индиго продължават, но заедно с тях започват да се възплъщават и други високоразвити съзнания, чийто процес по емоционално пречистване и рекодиране на ДНК е значително по-кратък. Тяхната аура прелива в многоцветни оттенъци, които наподобяват ефекта на пречупването на светлината в кристална призма. Тези Души обикновено имат малко животи на Земята, но притежават богат опит от прераждания на други планети и в други измерения. Те са членове на Семейството на Светлината от различни звездни системи – Арктур, Плеядите, Антарес, Денеб, Орион, Сириус. Пристигат с широко отворени горни чакри, за да свържат космическата си енергия със земната реалност, като по този начин променят честотата, на която вибрира ядрото на планетата. Не се учудвайте на различните им способности. За тях телепатията, виденията и връзката през измеренията са нещо познато. Те го постигат с лекота. Душите, които се възплъщават през последните години, вибрират на по-висока честота в сравнение с предишните поколения. Много от тях идват, като запазват паметта за своите минали прераждания. Те вече са Души от по-високото – 4-то измерение.

Кристалните деца са носители на много фишна енергия, която е трудно напълно да бъде заземена. Като деца от по-високо измерение, тяхното приспособяване към плътността на мате-

риалната реалност е бавно и сложно. Често срещани при тях са алергии от всякакъв вид. Тези чувствителни мечтатели отказват да живеят на честотата на гняв и осъждане и са в постоянно търсене на просветление. Докато индиговите деца, въпреки изумителната интуиция, могат лесно да попаднат под отрицателно влияние, кристалните деца просто изменят всяка негативност. Поради своето високо ниво на сензитивност, те с лекота улавят негативните чувства и настроения на обкръжаващите и ги неутрализират. За да поддържат своята изконна честота, те често трябва да бъдат оставяни сами, на спокойствие сред Природата, сред растенията и животните.

Последните две поколения слагат края на света такъв, какъвто го познаваме, и бележат едно изцяло ново начало.

Ние, днешните майки и бащи, баби и дядовци, често забравяме своите копнежи на младостта. За много от нас следващите поколения са различни, твърде освободени, неприемливи. В нашите очи всичко „странно“ в поведението на децата ни трябва да бъде коригирано и отстранено. Не пестим своите постоянни напътствия и понякога дори заплахи, съпроводени с налагане и принуда. Тази „грижа“ е страхът, който пазим в сърцата си към всичко различно от общоприетите представи. Този непрекъснат страх е генератора на нашето недоволство и гняв. Забравихме ли – това са нашите деца?! Имаме ли време да спрем поне за миг забързаното си всекидневие и да ги прегърнем, без осъждане и без предубеждения? Трябва ли ни време, за да ги приемем?!

Там, в тези учудени от света очи, ще открием забравените пориви на нашата отминала младост; ще открием онзи наш, изгубен през годините копнеж за свобода, за разбиране, за Любобв. Там, в напиралците от неразбиране детски сълзи, отразяваме онази отблъсната, потулена и забравената част от себе си. Можем ли за миг да се погледнем от страни? Можем ли да разберем, че тези Души, които наричаме наши деца, идват днес, за да ни припомнят онова, за което ние някога дойдохме? Онова, което не е трябвало да забравим, не е трябвало да изоставим, не е трябвало да премълчим. Тези бъдещи творци са нашите настоящи учители. Тези поколения са строителите на една нова, прекрасна Земя!

Отговорът на Тъмнината

През всичките тези години, откакто съществува, Приоратът е в сянка. Той изчаква времето, когато повечето напреднали умове на планетата ще бъдат превзети и Земята ще премине изцяло под неговия контрол. Тогава ще настъпи часът, когато организацията може да излезе на светло. В средата на двадесети век Приоратът приема, че този миг най-сетне е дошъл. Той се регистрира легално през 1956 г. в Париж. След този акт обаче разбира, че е прибързал в своите заключения. Преценката е твърде оптимистична. Човечеството не е изцяло превзето. Идват нови поколения, които по-трудно се поддават на внушения и контрол. Приоратът отчита регистрацията, като грешка и отново се отдръпва в сянката на задкулисието. Необходим е нов подход, който да отговори на новите предизвикателства.

– Днес има ли подписан нов договор, подобен на този от „Залата Алдебаран“?

– Не. И сега Тъмнината цели да наложи отново това – един владетел на цялата Земя. За целта през 2010 г. в Шотландия, при Приората, е имало събиране на ръководителите на великите държави. Китай, Русия и Иран обаче са се оттеглили впоследствие.

– Кой избира днес лидерите на държавите?

– Създателят. Има заложена програма от Създателя, по която се развива Земята. Самите мисли на човечеството обаче определят какъв да бъде общественият строй, тоест начина по който да се разгърне Божествената програма. Създателят не налага избор на Светлината – Той само създава условията за това. Изборът е ваш. Вашите мисли определят кой да застане начело на една държава. Създателят наблюдава постоянно докъде ще достигне човечеството в своя избор и в своите мисли. Ако се генерира огромно количество тъмнина, което ще тласне планетата в посока на унищожение, Той се намесва и обръща мисловните нагласи. Това става бързо, в рамките на няколко месеца.

– Защо има толкова насилие в света?

– Страхът е енергия, която храни Тъмнината. Това е начинът, по който Луцифер отмъщава на Създателя, заради факта, че не е допускан до възможността да генерира духовните кодове. Терорът, на който сте свидетели сега, ще бъде по всички точки на планетата. Всичко това тръгва от едно място – от Ватикана. Там е Луцифер, заел мястото, на което трябва да е Иисус; там са тези, които създават това, което се случва. Много хора си мислят, че държа-

вата САЩ е в основата на всичко. В основата са така наречените „юдеи“, които са и във Ватикана. Те са основателите на Римокатолическата църква и движат всичко, което става на Земята. Това е следствие от контрола, оказван от Луцифер върху тази религия. Те създават терористичните групи, а САЩ е инструментът в техните ръце.

– **Значи не е ислямът...**

– Католицизмът дирижира нещата. Те противопоставят и православни срещу мюсюлмани. Както комунизмът е „бичът на Създателя“ за преобразуване на съзнанието на човечеството, така ислямът е допуснат, за да може човечеството да се изчисти и да се обърне в Светлина.

– **Предстои ли нова война?**

– Не и във видът, в който са били войните досега. Това е друга война – война за умовете и Душите на хората. Някой би ли го предположил? Тъмнината владее умовете чрез телевизора и чрез интернет. В ръководителите на повечето държави са влезли тъмни същности, под чието давление те приемат на своя територия оборудване от САЩ (психотронни генератори, прикрити под формата на военно и телекомуникационно оборудване). Системно умът се бомбардира с определени честоти, които влияят на човешката структура. В един момент завладяването ще достигне необходимите нива. Тогава ще се включат мощни психотронни генератори из целия свят, които ще препрограмират мислите на хората. Това е новият план. Последната битка е за вашите Души. За това трябва да се пише и говори!

(Пазителят)

Раздел 5

ПОСЛЕДНАТА БИТКА

– Ние сме Наблюдателите – тези, които определят съдбините на световете. Ние следим всеки един от вас. Знаем вашите качества, чувства, мисли и действия. Всеки, който търси Истината, попада в нашето полезрение. Да търсиш, е проява на свободната воля. Когато я изразиш – ние се появяваме. Само тогава имаме основание да се срещнем.

Моят водач КаЯн ме бе довел в една огромна зала, където ни посрещнаха дузина светли силуети. Бях изпъпанен с въпроси:

– Има ли край борбата между Светлината и Тъмнината?

– Няма, защото няма борба между Светлината и Тъмнината. Те са само прояви на Божествената воля на Твореца. Както навсякъде, така и на Земята, работят едни и същи сили. Взаимодействието им движи всичко. То катализира изборите, които са ви необходими, за да вървите към своето пълно осъзнаване. Без тях нужното време ще бъде прекалено дълго – за някои безкрайно. Ето защо вие сами избирате да се въплътите, за да станете част от този динамичен процес. Взаимодействието на Тъмнина и Светлина генерира растеж, необходим на Душите, за да преминат по-бързо през различните фази на осъзнаването на себе си като част от всичко. Когато Душата се осъзнае, тя мести своята точка на възприятие в нова позиция. Последната е позицията на Духа, на Бога, която е и

първоначалната – изходната позиция. От тази гледна точка това е завръщане в началото, след период на усъвършенстване; завръщане на осъзналата се частица при своя Създател. Когато се завърнеш, ти ставаш едно с Него. Това, което Той вижда – виждаш и ти, това което Той усеща – усещаш и ти. В тази позиция разбираш, че Тъмнина и Светлина са само инструменти в ръцете на Твореца. Работейки върху вас, Той работи върху Себе Си. С помощта на тези инструменти Бог се разраства, усъвършенства и обновява. Става по-мъдър и по-обширен в своята неизменна цялост. Всеки един инструмент има своето незаменимо приложение – и в голямото, и в безпределното, и в малкото, и в микроскопичното. Вие избирате и инструмента и начина, по който това да се случи. И в момента избирате да има войни, кръв, болка и страдание, но това не е Тъмнината – това е мотиката, с която прекопавате вашата нива. Не търсете причината в инструмента, нито в условието, нито в резултата.

– Спасението на Душата ли е крайната цел?

– Целта е не „спасението“, а **освобождението** на Душата. Възстановяването на връзката с Цялото, с нас, с всичко, но на едно по-различно, по-осъзнато ниво. На определен етап от това възстановяване ние идваме и предоставяме отговорите, които ви интересуват. Това е поредният, съответен тласък, който ви е необходим.

– Но кой избор е правилен?

– Онзи, който ти помага да растеш, да се развиваш и да осъзнаваш по-бързо. Правилно е това, което ви помага да придобивате опит, кой-

то да връщате към Него. В Духа няма категории за „добро“ и „зло“.

– Какво е тогава „изчистване на Тъмнината“?

– Научените уроци, които пораждат във вас друг избор – стремеж да преодолеете това, което вече не желаете да се случва.

– Това ли е начинът, по който Тъмнината се трансформира в Светлина?

– Представи си Светлината като река, а Тъмнината като бреговете, в които тя се блъска и които променят нейния праволинеен ход. Когато е буйна, тя изравя бреговете, като гради своето корито. Постигнала това, тя влиза в своето лоно и осъзнава нуждата от бреговете. Тогава се укротява и нежно се разлива по тях. В този момент бряг и вода стават Едно. Това е трансформацията. И ако това го пренесем сред вас, то няма добри и лоши хора. Има хора, които животът достатъчно ги е блъскал в бреговете си, за да приемат всичко и всички, и хора, които все още изживяват своя буен период. Бог приема всичко. За него няма неприемливи неща, защото всичко е от Него. Със самото залагане на потенциала – резултатът вече е приет. Всички войни, революции, религии, идеологии са част от играта. Те са избрани от вас потенциали, развити в условия, които ви помагат да се движите напред.

– Колко етапа трябва да премине човечеството, за да преодолее Тъмнината?

– Не са „етапи“. Това са стъпала. Всяко стъпало е позицията на колективното съзнание към съответен времеви период. Преодоляването му

усъвършенства Душата и я премества на по-високо ниво. Между стъпалата няма категорично разделяне, защото човечеството носи със себе си паметта и болката по цялата стълба. По тези стъпала върви всеки един от вас.

Първото стъпало е „битката за материята“. То е най-ранното стъпало. С него хората са се сблъскали от самото начало. Това е стъпалото на грубата сила, на пляката, на кръв, жестокост и физическа болка; стъпало, което заема хилядолетия – най-продължителният период в историята на новата раса.

Второто стъпало е „битката за вярата“. На това ниво фокусът на съзнанието преминава от материята, от чисто физическия аспект, към нефизически, към чувства и емоции, към вина и грях, към наказание и опрощение. На това второ стъпало продължава да работи и недоизживяната част от първото стъпало. Продължават жестокости под нови форми, като инквизиция, кръстоносни походи, религиозни войни. Така се усложнява и задълбочава играта, което води до забързване на процеса на растеж. Скоро ще се включи и следващото ниво.

Третото стъпало е „битката за ума“. То заема векове. Началото му е, когато започва роенето на тайните общества, в периода на Ренесанса, в разцвета на науката и индустрията. Тези постижения, обединени с „багажа“, който носи човечеството от предишните две стъпала, водят до ново ниво на играта. Тук религиите ще прераснат в идеологии, локалните войни – в световни, кралете ще бъдат заместени от диктатори – диктаторите от политици.

Четвъртото стъпало е „битката за Душата“. На това стъпало се концентрира всичко от предишните три, за да се получи ускоряване до краен предел. Тук ще се сблъскат материя и религия, идеология и терор. Войните ще преминат на ниво съзнание. Въздействието над ума ще стане повсеместно. Парите, успехът и потреблението ще станат средство за манипулации и контрол.

На финала на това стъпало, тези които успеят да се обърнат и от висотата му да погледнат изкачените нива – ще осъзнаят играта. Ще осъзнаят, че всичко са средства, Божествени инструменти, които целят растеж. Това ще им даде възможност да преодолеят четвъртото стъпало и да стъпят на площадката. Там е вратата към новото измерение.

Вие всички сте минали през тези „стъпала“. Вие сте живели, много животи, за да изпитате всичко. Били сте варвари и роби, свещеници и крале, революционери и диктатори, учени и бизнесмени. Споменете си – вие сте тези, които сте изкачвали тези стъпала. Спомените са във вас. Сега е времето да ги разгледате безпристрастно, да ги разграничите и разберете, за да се осъзнаете. Тези стъпала са вече зад вас. Можете ли да го разберете? Вие вече бяхте там. Не слизайте отново обратно. Не затъмнявайте Светлината, която всеки от вас носи в себе си. Отпред са нови хоризонти, нови предизвикателства, нови стъпала, които ви очакват. Там сте чакани, желани и обичани!

Битката за материята

- **Его и значимост.** Създателят залага егото. То е котвата на Личността, инструментът на Душите, чрез който те създават илюзия за отделеност от Цялото. В Свръхсъзнанието това чувство не съществува. С помощта на егото всяка частица от Първоизточника преживява усещане за индивидуалност. Трансформира го през своя личен опит и го препраща обратно към Първоизточника, за да го изживее и Той.

Егото е това, което привлича вниманието на Тъмнината. Създателят залага този потенциал и тя го развива, защото Тъмнината е корективът на Творението. Самата тя не влияе директно на човека, но може да използва егото, за да провокира индивида сам да направи избор от тази позиция. Това е нейният начин. Той винаги е косвен, чрез мислите и емоциите на човека.

Първото внушение е, че след като всеки е приел, че е отделен от другия, то той гради своята собствена индивидуалност – Личността. След като човекът се утвърди в индивидуалността, следва нова крачка – различието. Тъмнината засилва отделеността, като набляга на различието. В самото начало това внушение е само малък нюанс, който с лекота е допуснат да премине през ситото на съвестта. Това е осъзнаването на Адам и Ева, че знаят повече, след като са изiali предложената ябълка. От този момент те започват да се чувстват различни от това, което са били. Внушението, че ти си по-различен от другите, ще започне да набира скорост в Душите на следващите човешки поколения.

Човекът е творец на своята реалност. Той гради своя пашкул на осъзнаване, своята огледална зала, за да остане в нея до края на физическия си живот. Колкото повече той възприема внушението за своята значимост, толкова повече го отразява навътре и навън от пашкула. Излъчени навън, тези сигнали се улавят от останалите пашкули, което им въздейства като провокация към тяхната степен на значимост. Така между хората се заражда съревнование. Човек започва да налага егото си със сила. Той се превръща във ваялък, който мачка всички и всичко. Преместването на фокуса на вниманието върху материята, концентрира цялата му енергия в тази посока. Нейното отстояване става фактор, който определя значимостта. Това е пролуката, която отваря Тъмнината във всеки човек; пролука, през която хилядолетия ще изтича енергията на човечеството, в превземане на територии, в заграбване на богатства, в поробване на себеподобни, в трупане на пари и вещи. Днес овладяването на материята е прикрито зад рафинираната маска на определения, като: „успешност“, „просперитет“, „висок стандарт“.

- **Борбата да живееш.** Налагането на отделеността е свързано със силата да отстоиш своята значимост сред останалите. Ако си значим, то значи си успешен. Ако си успешен, то ставаш значим. Особено податлива на това, поради своите характеристики да заземява, брани и отстоява, е мъжката енергия. На нея най-лесно ѝ попада идеята за защита и отстояване. Така нейната основна функция се трансформира от защита – в агресия, от покровителство – в контрол, от сила – във власт. И така Любовта, която

обръща борбата в живот, е подменена със съревнование, завист и омраза, които обръщат живота – в борба. Вече дълбоко в съзнанието на човечеството е заложено, че без борба не можеш да се утвърдиш, не можеш да успееш, не можеш да живееш. Страхът, че другите ще те обявят за неприспособим, спира хората да подадат ръка на падналия, на изгубения, на човека до тях. Този страх ни затваря и ни изолира един от друг със стените на егоцентризма. Този страх ражда жестокостта. Страхът и борбата започват от най-ранни години и продължават до края на дните ни. Апотеозът на това внушение днес е известно под името „американска мечта“.

Борбата от древността досега е една и съща. Тя не се изменя, защото човечеството не желае да осъзнае, че въпросът за собствеността не е икономически, а е духовен. Борбата за материята преминава през цялата история, оставяйки след себе си кървавата следа на страданието и смъртта. В древността показателите за значимост и успех са златото, конят, придобивките. Днес са парите, автомобилът, екстрите. Няма промяна на същността – само на формата. Ако тогава е било важно да имаш колан от кожа, то днес е важно този колан каква марка носи. Ако тогава е било важно да имаш силен кон, днес е важно колко конски сили са под капака на автомобила ти. Ако тогава е било важно да демонстрираш превъзходство в племето, в битка, пред врага, днес е важно да го демонстрираш на улицата, в службата, в семейството.

Ние забравихме, че всеки един може да бъде различен, без да се бори за вещи, положение и слава, защото всеки Е различен. Трябва да се

радваме на това, че сме различни и да се прие-
маме така, защото това е заложил Създателят
във всеки един от нас. Тази различност не бива
да се демонстрира, не бива да се налага, не бива
да се вади на показ, не бива да прераства в зна-
чимост. Това е границата, която толкова лесно
преминаваме. Отвъд нея започва страданието.

Битката за вярата

На Земята Истината е знание, което човек
притежава в определен момент и на определено
ниво, затова тя е различна за всеки. В зависи-
мост от ценностната система, степента на зря-
лост, наложени традиции, вярвания и така на-
татък, ние имаме различни истини по една и съ-
ща тема. Освен субективна, истината е и обек-
тивна, защото е свързана и с неща, които не за-
висят от човека. В съвременното общество от-
стояването на истини е превърнато в професия.
Днес Истината зависи от количеството хора, ко-
ито застават зад определена идея.

- **Бог.** Вярата в Създателя е повече от вяра,
повече от религия. Това е осъзнатост. Това е зна-
ние – знанието, че ние сме същността на Бога;
Неговата най-творческа част, избрала да върви
по свой път, за да опита всичко. Ние предопре-
деляме живота си. Всичко в него е избрано и
създадено от нас. Емоциите ни са резултат от то-
зи избор. Бог, от религиите, е Богът извън нас –
Богът, който определя какво да правим. Той е
наложен от една чужда звездна раса, в едни да-
лечни времена. Втълпената ни нужда и зависи-
мост от религии, правила, догми и йерархични

организации не е нищо друго, освен игра на страх и власт. Игра с нас!

Свещениците са хора като нас. Те живеят в материята. Те не са спасили нито себе си, нито своята Душа. Как ще спасят своя клир? Нима може удавникът да спаси друг удавник? Човек вярва, че щом се е молил, медитирал и дал лепта за „Духовност“, то има подкрепата на Бога. На Бог не са му нужни нито пари, нито богатства. Всички наши молитви за богатство и успех, са размяна на Вечност за миг. Там, където има търговия, платени услуги, йерархия и власт – няма Дух. Това, което търсим, не е в храмовете, а вътре в нас. Човекът, който се самоусъвършенства сам, трупя духовен опит и отделя лично време, сили и средства, за да помага без нищо в замяна. Той не целува ръце на свещеници и не чака подавания от политици.

• Вината и грехът.

– **Защо грешим постоянно?**

– *Вие, хората, не допускате грешки. Това е само внушение. Грешката е ЖЕЛАНИЕ да изпиташ нещо ново. Поправката на грешката е урокът, получен при изпитанието на това нещо. Ето защо пак казвам – няма грешки! Личността желае да изпита определени ситуации, докато им се насити, след което се насочва към други. Мъдреците са изпитали всичко (или поне много повече) в сравнение с останалите и са достигнали една точка на насищане. Ако трябва да го кажа на ваш език, то те са допуснали безброй грешки, много повече от другите. Ако трябва да го кажа на космически език – то те са имали много желания, които са преживели и вече **надживели**.*

Няма нужда да търсите грешки в хората, нито в себе си, защото грешки не съществуват. Ако трябва нещо да търсите, то това са отговорите на въпроси като: Защо искам да изпитам това? Защо не ми е достатъчно? Какво не съм почувствал и разбрал? Защо повтарям отново определена ситуация? Защото всички го правят и така е прието, защото аз го искам или защото някой друг ме тласка към това? Това са важните въпроси. За всяко нещо, което правите, се питайте: „Откъде идва желанието за това?“ Тогава ще разберете, че има много неща, които желаете, но не ги правите и още повече, които не желаете, но ги правите. Задаването на въпросите провокира у всеки да започне да разграничава едното от другото. Това ще ви помогне да разберете себе си. Да разбереш себе си, означава да разбереш Бога в себе си.

Има много пътища, които водят към Бог. Знанието е само един от тях. Друг път е молитвата, трети – действието, четвърти – развитието на добродетелите и така нататък. И по всички тези пътища ти ще изпитаеш всичко, през което минеш, докато не се наситиш, защото в същността си това е събирателният път към Абсолюта. Всички пътища започват и завършват с Първоизточника, без значение колко дълги и трудни или къси и леки са те. Началната и крайната дестинация са заложили предварително, вие само определяте траекторията, начинът и времето, за което ще извървите своя Път към Бога.

(Пазителят)

• **Ад и Рай.** Всяка Душа, преди въплъщение, се подготвя. Обмисля всяка ситуация от различни ъгли. Обсъжда я със своите водачи, дори я проиграва. Ако в един живот Душата е взела повече енергия и не е успяла да я овладее, тя избива в Личността под формата на агресия и насилие спрямо околните. В следващ живот тя може да коригира количеството енергия, с което предстои да дойде. Ето защо Душа, която се е въплътила с по-малко енергия, трябва да я пестити. Душа, която е дошла с повече, не трябва да я пилее, а да я овладее и канализира в посока, която е подходяща за съответния етап от нейното развитие.

Удоволстването и крайният аскетизъм са двете противоположни страни на една монета. При едното пилеем енергия, а при другото я консервираме. И двете не са за предпочитане. Ако си представим, че един локомотив постоянно изпуска пара – той ще спре да върви. Ако изобщо не я изпуска – ще дойде момент, в който ще се взриви. Нужен е баланс на потребяването и разхищението на енергията. Точката на баланс е различна за всеки, защото Душите идват с различно количество енергия.

От тази гледна точка „адът“ е както в постоянното пилеене на енергията в удоволстване, така и в крайния аскетизъм. И двете често завършват с опустошение на Душата, до критични състояния на изолация и депресии. „Раят“ е постигнатият баланс в овладяването на наличните енергии. Намирането на този баланс е задача на всяка Душа, въплътена в тяло.

Битката за ума

В основата на нашата възпитателна система е заложен принципът какво да се мисли, а не как да се мисли. Тя разделя хората на водачи (които казват какво да се мисли) и водени (които вярват, без да мислят). Първите получават сила и власт, вторите вярват, че получават сигурност. Всички ние вместо идеята, поставяме начело „лидера“, който я предлага. Той получава контрол над системата, а тя – над хората, които я съставят. Всеки елит съответства на потребителските възгледи на своя народ. Всеки народ вярва в добрия „цар“ (политик), който разполага със сила да му предостави щастливо бъдеще. И светската, и религиозната власт са заинтересовани от общество, чието внимание е фокусирано върху потреблението. Това укрепва позициите им. В противен случай обществото може да избере посока на истинско духовно развитие, където по естествен път политиките и свещениците ще изчезнат.

Идеите идват от хората. Всяка идея е родена от някой, който е накарал другите да повярват в нея. Да спреш да вярваш в определена идея, означава буквално да се осъзнаеш. Това е промяна на навика – начало на трансформация.

• **Политикът.** Значимостта е маска, зад която се крие плахото лице на самосъжалението. То заставя човека да мисли, че винаги заслужава по-добро отношение или положение. Винаги и навсякъде външният блясък е средство за прикриване на вътрешната нищета. Политикът е човек от народа, предал духовната си природа в

името на кариера, пари, власт и слава. В такива хора Бог се оттегля, за да остави Личността да изживее докрай своята самозабрава.

Когато човек отстъпи от добродетелите, оправдава това отстъпление с помощта на лъжа и лицемерие. Лъжата и лицемерието са условия както в политиката, така и в религията. Между свещениците и политиците няма разлика. Едните реализират своята власт „в името на Бога“, другите – „в името на народа“.

Политиците не са „силните на деня“. Те са творение на народа. Култът към такива личности се създава от народа, който ги избира, за да работи после за тях. Той издига хора, които да поемат неговата отговорност в решения, определящи съдбините му. Всички учени, политолози, социолози, психолози, богослови, журналисти, които величават политика, са хора от народа. Срещу парично възнаграждение, почит и уважение те изпълняват програми, пишат концепции, развиват теории. В учебниците, от които учат децата ни, съжителстват техните идеи за расова дискриминация, неравенство, социална несправедливост. Тези идеи провокират страх, нетърпимост към всичко чуждо и непознато, стремеж към „успешност“ и материален просперитет за сметка на духовното усъвършенстване.

Думите са енергия. Те имат сила. Когато пропагандата е подкрепена от образовани хора има пагубен ефект. Това е урок, научен от Ленин, Хитлер и от много други преди тях.

Господарите, през всички векове, не само си приличат – те са едни и същи. Това са хора отстъпили от Божествените добродетели. И до днес ние избираме политици, които поставят своето

лично и временно благосъстояние над трайния просперитет на тези, които са ги издигнали. И до днес се оставяме да ни убедят, че харченето на милиарди за въоръжаване е по-важно от отстраняването на причината за конфликтите – невежеството и глада. И до днес вярваме в религии и в „богове“, за които сме готови да отмъщаваме, да воюваме и да се жертваме.

- **Обществото.** Представата за обществото е преднамерено създадена илюзия. Обществото не съществува, съществуват хора, които живеят заедно, всеки със своите мечти, желания и страхове. Докато продължаваме да мислим, че някъде има някой, който „оправя“ всичко и се „грижи“ за нас, се лишаваме от силата да променим каквото и да било. Ако видим историята на човечеството и се огледаме днес, неминуемо ще се запитаме: Обществата насърчават ли свободата или потискат своите членове? Дали обществото ни дава сила, или ни я отнема?

Нашата реалност е изградена върху илюзиите на обществото. Стандартите и ценностите, по които се равняваме, са получени в семейството, в училище и на работното място. Там, от най-ранна детска възраст, в нашия ум е закотвен рептилският мисловен модел – моделът „да съответстваш“, да си успешен, да си в крак с тенденциите. Ние сме убедени, че можем да се сдобием с блага само в съперничество с другите, което води след себе си до разделение на „имащи“ и „нямащи“, „успяли“ и „неудачници“. Ние завиждаме на успеха на другите и съжаляваме за провала си, защото не знаем какво е успех или провал, погледнати от нивото на Духа. В рептилския модел всичко е благословия или про-

клятие. В Духа – то е предизвикателство. От тази висока перспектива всяка ситуация е дар и всяко изживяване е ценно. Опит, който е личен.

В основата на всичко стои само едно нещо, което е нужно да разберем – всеки има Душа и всеки е смъртен. Това ни прави равни и ни обединява, независимо от богатство, местожителство, вероизповедание и етнос. Войните и насилието не се водят от хората, а от тези, на които сме предоставили своята сила, своят ум, себе си.

Как да променим това?

Промените във външното са полезни само когато извират от вътрешния свят на човека. Порядъкът в обществото зависи от хората, които работят над себе си, съблюдават естествените закони, проявяват човечност в своите мисли, думи и дела. Когато те поемат отговорност и отделят свободно време за обществените дела; когато популяризират духовни и нравствените ценности, знание, доброта, приятелство, позитивни и съзидателни модели – ще се постави началото на края на разделението, войните и насилието.

Битката за Душата

Как се чувствате пред телевизионния екран? Телевизията радостта ли поощрява или негативността? „Новини“, които наблягат на катастрофи, бедствия и войни, генерират отчаяние и безнадеждност. Те внушават избирателни версии на реалността, като пренебрегват други. Това е начинът, по който медиите ни държат в диапазона на хаоса и страха. Телевизията е форма на честотен контрол, който разпространява вибрацията на страха.

• **Медиите.** Образите от екрана култивират ограничена ценностна система, съгласно която живеят хората. Тези „ценности“ и „истини“ са предварително съгласувани и определени. Това е невидимият контрол над мисълта. Чрез рекламиране на навиците на „звездите“ от филмите и спорта, чрез посланията на „силните на деня“ се кодират определени заложби. Неусетно възприемаме и се подчиняваме на маскираната чужда воля. Ние пасивно предоставяме своето най-ценно нещо – вниманието си – на някой от екрана; след което позволяваме на бруталността във всичките ѝ извратени форми да влезе оттам в домовете ни. Това ни прави зависими, защото да изпитваш страх е форма на зависимост. Зависимостта е наркотик, който стимулира много хора да получават удоволствие от филми на ужаса и насилието. Тези емоции стигат до тъмните съзнания и ги подхранват.

Тези емоции рушат Душите ни!

Друго важно предназначение на медиите е да контролират мисленето на обществото, като около определени „истини“ „фабрикуват съгласие“. Ноам Чомски описва методите им така:

Отклоняване на вниманието е метод, чрез който вниманието се измества от социални проблеми, към теми – без значение. *Всяване на паника* е метод, при който се създава проблем, който принуждава хората сами да искат мерки, нужни на управляващите. Например, се допускат прояви на тероризъм, след което гражданите приемат ограничаване на свободите им. *Предизвиква се изкуствена икономическа криза*, което води до безропотно съкращаване на социалните услуги. *Методът на постепенното прилагане* е

приемане на непопулярни мерки, ден след ден. (Ако несигурност, безработица и други се случат едновременно, това би довело до протести и стачки). *Отлагане на изпълнението* е представяне на непопулярно решение като „болезнено и необходимо“ и получаване съгласието на народа за прилагането му в бъдеще (всеки по-лесно приема жертви, отложени във времето). *Нападението като защита* е най-често срещаната манипулация. При нея всяка агресия се представя като защита на националните интереси. *Култивирането на посредственост* цели разпространение и поддържане на невежество в масов мащаб. Целта е хората да не разбират техниките, които се ползват за контрол над тях, затова масовото образование трябва да е претрупано, нецеленасочено, общо и безразборно. В медиите преднамерено се насърчава възхищение от посредствеността, от това да си вулгарен и груб.

Днес под всякакви форми се води война. Тази война не прилича на нито една от отминалите. Тя е световна, защото всеки един от нас участва в нея. Тя е подмолна, защото противникът влиза в нашите домове неусетно, като приятел, който ни забавлява. Тя е цинична, защото без да съзнаваме отдаваме с радост всичко, което притежаваме – нашата истинска същност, самите себе си. Тя е най-пагубната война, която е водило човечеството, защото в нея то губи това, за което е тук – своята Душа.

Внушават ни, че този път е единственият възможен, но аз зная, че не е така. Този път не е моят път. Аз отказвам да вървя по него. Има много други пътища, които ни чакат.

Ела с мен.

Раздел 6

ЧЕТИРИТЕ СЪПАЛА

За да влезе в правия път, човек трябва: да различава същественото от несъщественото; да се освобождава от лични амбиции; да има добра обхода и добър живот; да има Любов в себе си.

(Беинса Дуно)

От всичко, изречено от Учителя, тази фраза е залегнала дълбоко в моето съзнание. Често през годините се опитвах да разбера защо той е подредил точно по този начин стъпките, които трябва да премине един човек по пътя към Духа. След време, когато някой ме попита какъв е начинът, за да погледне навътре в себе си – аз цитирах точно тези думи, може би без да ги разбирам достатъчно. Една нощ се събудих, разбрах смисъла на думите, тяхната дълбока тайна.

Всеки човек носи в себе си четирите стъпала. И всеки трябва да ги премине по пътя към Духа. Всяко стъпало е условие, което Бог е приготвил за нас. На всяко стъпало ни среща с едно препятствие. След него усвояваме и прояваме едно ново качество, което ни приближава до Духа. Всяко преминато стъпало, е издържан изпит – то е Посвещение.

Първото стъпало

Първо условие – да различава.

Първо препятствие – страхът.

Първо отработено качество – волята.

Първо Посвещение – във Вярата.

Има много пътища, по които може да тръгне човекът. Разликата е, че по някои от тях върви Бог, по други – не. Да различиш, означава да откриеш пътя, на който са оставени следите на Бога и да го предпочетеш. Да преодолееш страха, означава да изоставиш пътя, на който си – да се разделиш с мисли, навици, обкръжение, с всичко. Да го направиш – е проява на воля. Да тръгнеш след Бога, означава да си повярвал – безрезервно, истински, всецяло.

Това е Посвещение!

Съзнанието ни гради реалността чрез честотите на мисълта и емоцията и затова състоянието на нашето съзнание е най-важният елемент в живота ни. Страхът играе важна роля в света на животните – за тяхното оцеляване, но ако хората знаят, че Вселената не е случайно събитие, а Божествен промисъл, те не ще изпитват страх. Човек храни вяра или страх – никога и двете.

Стремежът да следваш една цел решително и неотклонно, е нещо, което при някои се заражда бавно и отдалеч, докато при други е изригване, на което не може да се устои. Тази воля е вътрешно, дълбоко осъзнаване, което води до една твърдост, до една последователност на решенията в посоката на Духа. За да добием воля, трябва да можем да различаваме. Без това ние никога не ще открием корените на причините и обстоятелствата, които ни водят до униние, огорчения, депресия. Без да различим, никога не ще разберем, че щастието е само в онзи, който върви по пътя на Духа. Останалото е мимолетна заблуда, краткотрайно удоволствие, залитане в материя, в почести, слава и власт, където няма насищане, няма спокойствие, няма утеха. Да раз-

личим – означава да открием целта. След като я открием, остава само да я следваме – твърдо, решително, неотклонно. Това е процес, при който във всеки момент Личността се оглежда в огледалото на Душата. Трябва постоянно будно съзнание, поглед обърнат навътре, към същността, която реално сме. Концентрацията на вниманието ни в илюзорните материални придобивки пречи да се вгледаме в себе си – да се опознаем.

Никой няма да ни постави на пътя. Ние трябва да желаем и да търсим своя път. Като следваме даден учител, система, метод или средство, ние определяме мисленето и действията си по този модел. Преследването на чуждия идеал е бягство от нашата отговорност, прехвърлянето ѝ на някой друг. Отговорността е осъзнаване на последиците от всяка постъпка, от всяко действие по всяко време, а не от време на време. Човек трябва винаги да знае какъв е, а не какъв би желал да бъде. Онова, което той Е, може да се измени, другото е – илюзия.

• **Да различим хората около нас.** В зоната на свободната воля хората се развиват различно. Те не са в еднаква степен на еволюция. Често между нас, поради тези различия, възникват очаквания, нагласи и предубеждения, които ни „зациклят“ в негативни емоции. Това понякога ни довежда до пълно изтощение. Ако една ситуация се повтаря, това е ясен знак, че на нещо не сме обърнали внимание. Да различим и изберем вярното обкръжение и вярното поведение са признаци на зрялост, които съхраняват енергия.

Древните толтеки наследяват от атлантските жреци знанието – да различаваш. Те следят внимателно контактите си, като се превръщат в

„ловци на знаци“. Толтекските шамани съзнателно търсят тези, които им помагат да се развиват, като изчакват безпристрастно Духът да им даде съответният знак за среща. Те възнамеряват и се стараят хората, които избират за свое обкръжение, да отговарят на тяхното ниво на енергия или... да са драстично различни.

Древните ясновидци търсят млади духове с малко прераждания, за да си създават неблагоприятни ситуации, като лично предизвикателство. Толтеките наричат тези Души „дребни тирани“ и чрез тях градят качества, като търпение, последователност, концентрация и безупречност. За да издържиш на горчивината и да постъпваш разумно, се изисква воля и принципност, които стоят по-високо от личните интереси и настроения. Изисква се силен духовен баланс, който прекъсва веригата на ниски вибрации. Толтеките овладяват желанията и гнева и от свои господари ги превръщат в свои слуги. Това им помага да отработят първото качество – своята воля. Те знаят, че борбата за промяна на хората е огромна загуба на енергия, затова не се опитват да овладеят другите, а да овладеят себе си; да подчинят своите желания и амбиции. Без да се укоряват, те се учат да различават – сравняват ситуации, анализират причини и откриват грешки, които им носят страдание. Това самонаблюдение е тяхно постоянно поведение.

Толтеките превръщат „дребните тирани“ в свои учители. Достигнали до горчивия извор на всяко страдание, те разбират, че той извира от едно и също място – от самите тях. Вярата в собствените им сили им помага да спрат да пият от него.

Второто стъпало

Второ условие – освобождаване от амбиции.

Второ препятствие – гордостта.

Второ отработено качество – смирение.

Второ Посвещение – в Истината.

Към портите на Бог се приближил човек и почукал. „Кой е?“ „Аз“. „Тук няма място за Мен и Теб“. Вратата останала затворена. След една година уединение и лишения човекът се върнал и почукал отново. „Кой е?“ Човекът казал: „Ти.“ Вратата се разтворила пред него. (Руми)

Обикновеният човек търси одобрение в очите на другите и нарича това „успех“. Човекът на Духа търси безупречност в своите очи и нарича това „смирение“. Смирението и благодарността са качества, които водят към дверите на Бога. Отработването им е свързано с второто условие – да се освобождаваш от лични амбиции. За да достигнеш до това състояние, е необходимо преодоляването на второто препятствие – гордостта.

Единственото нещо, на което рептилският мисловен модел не може да се противопостави, е духовната сила. Духовно пробуденият човек не може да бъде увлечен в битка с Тъмнината. Той знае, че Светлината не води битки. За него бойното поле не е във външния свят. Той не се бори с никого и с нищо, освен... със себе си. Работата с мисълта и с емоциите е неговата вътрешна трансформация – основната задача и смисъл на това, да бъде тук. Възможността да изрази своите способности в добродетели е това, което го прави истински щастлив!

Тъмнината се стреми да държи всеки в своето русло – там където властват борбата, страхът и вярата в сили и закони на една илюзорна и временна материя. Първи в тази схватка се предават тези, които говорят, без да правят нещо, за да се променят. Те забравят, че „после“ не съществува. Само „тук“ и „сега“ всеки прави своя избор. При тях въпроси като: „Кой съм аз?“, „Защо съм тук?“, „Защо точно сега?“, „Защо се занимавам с неща, които изобщо не са ми от полза?“ са заглушени от телефона, лаптопа или телевизора, от силната музика, алкохола, модата, спорта или просто безпредметните разговори.

Следват тези, които търсят лесни победи. Докосвайки се до знанието, те бързо се въодушевяват, но след време отново се фокусират върху битовите проблеми и грижи. Тези неща изместват самостоятелната работа с Духа, съпроводена от постоянство, упоритост и концентрация.

Ала тук става дума за една друга група от хора – за „успялите“ в духовността.

Много хора се занимават с духовни практики. Някои дори развиват определени способности, но се изкушават да ги ползват за власт и контрол над себеподобните си. Те започват все по-често и все по-силно да изтъкват своите „достигновения“ в духовността. Когато думите, породени от егото, станат повече от делата в името на доброто, се появява самовъзхищение, което прераства в егоцентризъм и самолюбие. Съзнанието отново се ограничава като се фокусира върху „Аз-ът“. Обладана от гордост, Личността погрешно смята, че е „забелязана“ от Духа, че е постигнала нужното ниво и престава да работи над себе си.

За да си обгрижен в Духовния свят, трябва да си се родил за него. В противен случай оставаш незабележим – все още нероден. Без смирение, без овладяване на страстите и желанията, без качествена вътрешна промяна никой не може да живее в Духа. Хората не се нуждаят от свръхестествени сили, а от Любов. Не трябва пред никого да доказваш кой си, освен пред Бог. Да достигнеш до тази Истина, означава да си получил своето второ Посвещение.

Третото стъпало

Трето условие – добра обхода и добър живот.

Трето препятствие – сила (власт и контрол).

Трето отработено качество – себеовладяване.

Трето Посвещение – в Мъдростта.

Толтеките казват, че *Силата* е най-могъщият от всички врагове, защото най-лесното нещо е да ѝ се отдадеш. Човекът, обладан от *Силата*, отначало поема пресметнати рискове, докато накрая сам започва да определя правилата. Такъв човек се превръща в господар, който обаче не осъзнава, че *Силата*, която на пръв поглед е спечелил, не е негова. Изкачил третото стъпало, човек получава Божествени сили и възможности, не за да се превърне в нещо, което не е, а за да разбере онова, което е. За да го разберем, трябва желание да го изучим, да следваме всяка своя мисъл, чувство и действие във всеки един момент. Без постоянно самонаблюдение и отговорност; без разбиране на правилото „не вреди“ нито с дума, нито с жест, мисъл или чувство; без уважение към Природата, растенията, живот-

ните, планетата; без благодарност и признателност за всичко, което получаваме и с което разполагаме в живота, ние отново попадаме в капаните на наложения чужд мисловен модел.

Мисълта е могъща енергия. Тя трябва да бъде използвана правилно и отговорно. Когато работим съзнателно с мисълта, ние можем да я поставим и задържим в зоната на позитивността. Когато усетим, че емоциите ни излизат от контрол, незабавно трябва да се овладеем. Резултатът е – третото отработено качество. Самоконтролът подобрява нашата психика, взаимоотношенията с другите, цялостното ни отношение към живота.

Човечеството има слабостта постоянно да се разделя на категории. Ние определяме хората и събитията според нивото на съзнанието си, според нашата вътрешната нагласа. С лекота поставяме етикети на другите. Трябва да признаем, че поради това рядко достигахме до дълбоката им същност, до вродената им добрина или злина. Етикетите са станали много по-важни от същността. Ние живеем чрез тях. Когато изречем „християнин“, „мюсюлманин“, „циганин“ – в нас се събужда чувството, което етикетът провокира. Без етикет, ще трябва да се вгледаме в хората и тогава ще бъде много по-трудно да ги мразим, хулим, отричаме или убиваме.

Сърцето приема и прощава без морални присъди. Самото прощаване е приемане. Да простим, означава да приемем своите и чужди грешки; да се поучим от тях и да израстем. Нашата вътрешна промяна започва, когато сме готови да не бъдем прави; когато сме готови да приемем неприемливото; когато осъзнаем, че стра-

данията са резултат от съпротивата ни срещу пътя, който сами сме избрали за своето духовно развитие. Да приемаме, а не да променяме, е третата стъпка към новата реалност. Когато обичаме и приемаме, ние притегляме обстоятелства и хора, които отразяват любовта ни, защото виждаме в другите само това, което виждаме в себе си, и приемаме другите дотолкова, доколкото приемаме себе си; защото всичко е само едно отражение – само едно... огледало. Когато осъзнаем това, заживяваме живот в Мъдростта – нашето трето Посвещение.

Четвъртото стъпало

Четвърто условие – да има Любов в себе си.

Четвърто препятствие – отпускане (почивка).

Четвърто отработено качество – себеотрицание.

Четвърто Посвещение – в Любовта.

Любовта не ви дава нищо, освен себе си, и не черпи от никого, освен от себе си. Любовта не обсебва, но и не иска да я обсебват, защото на Любовта и стига Любовта.

(Джубран Халил Джубран)

Преодоляването на последното стъпало е най-трудно. Това е времето, когато сме победили своите страхове и сме придобили Вяра; когато сме се смирили, защото сме осъзнали Истината; когато сме постигнали добър живот и чрез Мъдростта сме овладяли своята сила. Изкачени на третото стъпало, ние сме готови за почивка. Постигнатото ни прави склонни да се успокоим и да се отпуснем. Успокоени в умората си забра-

вяме за последното стъпало и за пътя, който ни очаква след него. Животът е изтекъл и ни е превърнал в неомощно старо същество.

Древните ни предци, в своята старост, са достигали до трансформацията на житейския опит и знание – в безусловна Любов. Те са ставали почитани старейшини и мъдреци. Днес (за разлика от тях) ние остаряваме, без да разбираме Любовта. Така не осъзнаваме, че старостта не е в годините, а в начина ни на мислене. След всяка изминала година ние броим раните, които тя е оставила в нас. Тези рани са почвата, която подхранва преживяната болка, на която израства бъдещото отчуждение. Далеч зад нас остава неподправената детска обич, младежкото невинно влюбване, остава Любовта.

Нашият живот е живот сред нюанси. Нищо не е нито черно, нито бяло. Дори Любовта ни същщо има оттенъци. Ние обичаме и съчувстваме, обичаме и ревнуваме, обичаме и изискваме, обичаме и се жертваме. Любовта се определя от нивото на осъзнаване на човечеството. Днес много хора влизат във връзка или създават семейство на принципа „какво мога да получа“, вместо „какво мога да дам“. Те се събират, като се надяват, че цялото е по-голямо от отделните части. Ала щом се откажат от онова, което са, за да останат във връзката разбират, че то е по-малко. Днес хората не искат да обичат – те искат да бъдат обичани. Любовта се е превърнала в емоционална зависимост от друг човек, в чувството за собственост. Нима това е Любов?!

Има само един смисъл да бъдем влюбени и той е – да дадем Любов. Единственият смисъл да обичаме, е да постигнем именно това състояние,

да БЪДЕМ в него. Състояние, при което отдаваме Любов без очакване, изключва да накараме, да се опитваме, или да принуждаваме. То е просто позволяване на реалността да отрази обратно към нас това, което излъчваме по най-добрия начин. Любов, която поставя условия, която обсебва, която носи страдание – не е Любов. В Божествената Любов няма страдание и това е единственото мерило за нея. Способността да освободиш другия е приемане на ситуацията като съвършена такава, каквата е. Да отработиш това, означава да си отработил четвъртото качество – да си постигнал себеотрицание.

В чистата Любов няма условия – тя е безусловна. Точно това я прави истинска. Тази Любов е най-прекият път към Бога. Основният принцип на Любовта е „да дадеш“. Той е следван през годините от лемурийци, атланти, есеи, траки, от Иисус и богомилите, от Учителя Беинса Дуно. Получаването и даването на Любов е фундаментът, върху който расте Духа. Ако човек успява в материята, но в живота му липсва Любов, Духът не се развива и се изражда. Духът прави своя еволюционен скок само от трамплина на Божествената Любов.

Честотата на Божествената Любов е честотата, на която трепти Всемира. Когато я приемем, се сливаме с Бога. Това е състояние, в което ни изпълват висшата хармония, мъдростта, тоталното знание, всичко. Започва прилив на космически енергии, които ни даряват мощ, сила, здраве, живот. Всеки път, когато проявяваме Любовта си по този начин, ние ставаме по-малко хора и повече Богове. Това е четвъртото и последно Посвещение – Посвещението в Любовта.

Раздел 7

ПРОМЯНАТА в СЪЗНАНИЕТО

Един ден, в състояние на медитация, с мен отново се свърза Пазителят. Разговорът засегна желанията и амбициите на хората, които определят колективното съзнание на човечеството. Неговото просто обяснение с лекота изчистваше натрупани заблуди и съмнения. Получих отговори на въпроси, които ме преследваха от години. Отведнъж пред очите ми, от висотата на Неговата перспектива, се разкри промяната на колективното съзнание – хилядолетия назад:

През хилядолетията съзнанието на човечеството се е фокусирало върху различни неща. Имало е етап, при който фокусът е бил върху физическото оцеляване, друг – върху религията, трети – върху технологиите. По времето на Лемурия и Атлантида е имало големи периоди, при които то е било съсредоточено върху благодарността; върху това да живееш, заради самия живот. В момента човечеството е фокусирано върху успеха и този фокус не е наложен от този или онзи. Вие сте тези, които сте пожелали да го имате и да го изпитате, и съответно някой е откликнал и ви е предложил такъв модел. И когато говорим за рептилии и други тъмни звездни раси, които идват и черпят енергия от вас, то е защото вие, и само вие, сте го позволили – ЗАЩОТО СТЕ ГО ПОЖЕЛАЛИ! Не делете нещата на тъмно и светло – такова нещо няма. Има някой, който желае да изпита нещо и друг, който иска да му го даде.

Хората искат да успеят в неща, които желаят да изпитат. Когато им се наситят, избират следващото. Ключовото убеждение обаче, от което не желаете да се откажете, е че на този свят всичко е с пари. Коренът на злото е в парите, защото парите са енергия. Това е заложено в планетарната кристална решетка и оттам разпространява едно и също убеждение във всички хора: ако притежаваш пари, можеш всичко. Ето, от това не се отказвате, и борбата става форма на вашия живот. Днес вие не живеете, вие успявате. Желанието за успех засенчва живота ви със сянката на борбата.

Защо се борите, защо не живеете?!

Щастие и удоволствие

В съзнанието ни Матрицата отдавна е изличила границата между щастие и удоволствие. Днес, за повечето от нас, тези две неща означават едно и също. Ние търсим удоволствие, което наричаме щастие. Това убеждение ни принуждава непрестанно да заменяме щастието с нещо друго. Насладата, забавлението, успехът, надмощието, властта и парите са често ползваните заместители, но когато насладата спре, успехът ни изневери, надмощието ни се окаже мимолетно и парите ни се стопят – ние ставаме „нещастни“. Между щастието и удоволствието има разлика, но тази разлика отдавна сме я забравили. Забравили сме, че удоволствието е само рефлекс на тялото, а щастието – състояние на Духа; състояние на енергията; на вибрацията –

цялостност, която ражда покой. От тази гледна точка „Раят“ е състояние – не място.

Щастието е огромна пълноводна река от енергия, която тече през Всемира. Тази река тече и през нас. Когато се въплътим в тяло, спираме да я усещаме, но тя не спира своя ход. Тя продължава да преминава през нашето съзнание, през нашите мисли, през нашето тяло. Желанията, продиктувани от тялото, са дърветата и камъните, които затлачват нейното корито. Колкото повече са те, толкова по-малко тя тече и се разлива в нас. Бистрата ѝ снага започва да се извива и криволичи в опита си да преодолее препятствията, които влизат в сблъсък с нея. Резултатът от това са водовъртежите, които изкарват на повърхността мътилката от дъното. Това са нашите депресии, неразположения, постоянния ни дискомфорт.

Щастливият човек е човек, който е изчистил и освободил коритото на реката; човек, който е преживял и овладял желанията, преминал отвъд тях, който спокойно наблюдава техния ход. Те идват и си отиват, без той да ги задържа. Погледът му ги изпраща и те плавно се спускат по течението на реката, която ги отнася надалеч. Тогава вече не ги чакаш, не ги посрещаш, не ги приветстваш... Тогава ти си се превърнал само в един обикновен наблюдател. Наблюдател, който подготвен посреща желанието и с разбиране го изпраща. Така реката на щастието тече през него пълноводна, без препятствия, които да я спират или отклоняват от обичайното ѝ русло, без водовъртежи, в които да се губи първичната ѝ енергия. И както реката се настройва към своето русло, така и щастието е настройка на мис-

лите и на вибрацията. Това е вглеждане в Душата, която напомня: „Откъде идва всяко желание? Мога ли да го овладее?“

Съвременното робство на човека не е робство към някого, то е робство на желанията, на чувствата и страстите. Личността, която не е изживяла желанието, е Личност под напрежение. Тя е извън Бога. Това я провокира да реагира на неспирните импулси на материята в стремеж да притежава. Този стремеж я въвлеча в борба.

Ние приемаме различни роли и ги играем с „променлив“ успех, но едва когато спрем „да желаем“ и „да се борим“ – едва тогава започваме „да бъдем“. Да бъдем това, което наистина сме! Свободата „да бъдеш“ е свободата да си осъзнал, че имаш всичко тук и сега.

Щастливият човек е заменил ценностите на сетивата с ценности, които не са сетивни. Той не търси нищо, защото след всичко, което е преживял, е разбрал най-сложното – себе си!

Душа и Личност

Не е въпрос за обръщане към Бога за спасение. Важно е за човека да намери своя ум, своето сърце и своята Душа и да научи законите, които ги управляват.

(Беинса Дуно)

- **Душата.** Ядрото, около което е изградена човешката форма, е Душата. Душата е чиста енергия, която се внедрява в енергийната структура на човека, не във физическата. Човек се състои от Душа, заедно с нейните енергийни обвивки (тела), състоящи се от различни полета в

различни измерения. Душата не е материя, няма пол, не се износва, не старее, не боледува. Тя е частица от Бога. Чрез Душата Бог живее в своето Творение и връща опита от този живот към Себе си. Душата е част от Твореца и нейният единствен стремеж е да му служи. За тази цел тя се въплъщава с необходимото количество енергия и носи в себе си огромен потенциал.

- **Личността.** Като част от Духа, въплътената Душа непрекъснато се стреми обратно към него, обратно към Дома. За да бъде задържана в тялото, ѝ е нужно заземяване. Личността е средството за постигане на това, а егото е нейната котва. Личността се формира в процеса на живота с една-единствена задача – сливане с Душата и реализация на потенциала ѝ. Личността е тази, която управлява тялото. Тя насочва енергията, с която се въплъщава Душата. Тя прави избора между Дух и материя. Душата залага пътя, но Личността избира накъде да наклони везните – към тялото или към Душата. По пътя Душата залага и задължителни репери, които коренно могат да повлияят на Личността да промени своя избор.

- **Изборът.** Ключовият момент в нашия живот е точно този избор. Ние непрекъснато го правим. Процесът е следният: изборът, коя мисъл да следваме, притегля вниманието; от това се активира съответна емоция; тя поражда действие. Ние сме там, където насочваме своите мисли, предпочитания и желания. Насоченото внимание е нашата насочена сила. Това, върху което се фокусираме, получава тази сила и ни превръща в проводник на своята воля. Целият процес протича незабележимо. Ние не го следим

и затова пропускаме причината за нашите действия – направения първоначален избор. Събитието след това са само последици от него. За този избор е определящ колективният модел на мислене – етническата, религиозна и философска основа, в която се гради и израства Личността. С израстването си, човекът спира да разграничава своите мисли от наложените и общоприетите програми, под чието въздействие се оформя неговия „Аз“. Личността, подобно на компютър, инсталира тези програми, които определят по нататък посоката на живота.

Ние днес се обучаваме чрез ума, паметта и логиката. Знанията ни са свързани с категории и асоциации от триизмерния свят. От тази позиция се опитваме да разберем какво представлява духовният свят. Това ни пречи да осъзнаваме първичността на Духа и вторичността на материята. Учените, философите и богословите разсъждават за Бога, мъдреците чувстват Бога, но само мистиците „виждат“ Бога. Те единствени успяват в преходното да съзрат вечното. Въпросът за Бога е въпрос на вярване, докато не Го познаваш, и въпрос на *Вяра*, когато Го познаеш. Вярата е тайнството, чрез което Бог слиза при човека. Докато мистикът живее в Бога, то ученият се опитва да обясни невидимото с примери от видимото. Науката тълкува единствено това, което се вижда, останалото – не съществува. Когато изследваме само видимия свят, ние пропускаме невидимото, от което той е съставен и което го поражда. Пропускаме причината за неговото съществуване. Човекът приема наложениия модел, в който този триизмерен свят е единствена реалност и престава да се стреми към

Вечността. Смисълът на съществуването се фокусира от Духа върху материята. Вечният стремеж е подменен с кратковременна илюзия. Под въздействието на модела Личността се насочва към реализация на материални желания, придобиване на власт, трупане на богатство. По този начин енергията, с която се възплащава Душата за своята реализация и сливането с Личността, се разпилява и губи сред безбройните желания на тялото. Без съединяването на Душата с Личността, този потенциал е употребен напразно. Пренебрегването на Душата води до лутане сред материалните желания, потапяне в суетата, постоянно недоволство и надбягване с всичко и с всички. Резултатът е загубата на щастието.

• **Смъртта на Личността.** Когато Личността не се слее с Душата, на Душата ѝ предстои подготовка за ново прераждане. След смъртта Душата изтегля Личността, която остава като отпечатък в нея и при следващо възплъщение влиза в подсъзнанието на новата Личност. Личността, като информационна матрица, не се унищожава, а преминава на друго ниво – става субличност (медиумът контактува именно със субличността). Тя се преражда с Душата и като архивен файл съхранява индивидуалността от миналия живот във вид на памет за всичко – умения, желания, копнежи. По тази причина новата Личност често несъзнателно се идентифицира с предходната. Субличността съхранява единствено преживяното знание. Книжното знание, това което не е приложено, не се съхранява.

При всяко следващо възплъщение на Душата в ново тяло започва формиране на нова Личност, с нова жизнена сила и право на избор.

Блокираната памет за миналите животи ѝ позволява да прави нов свободен избор, независимо от „грешките“ на старите личности. Бог никога не изоставя нито една Душа. Във всеки нов живот Той дарява всяка нова Личност с правото да избере отново да се слее с Душата. Това е Неговият безкористен дар. На всеки са дадени толкова време и сили, колкото са му необходими, за да осъществи това точно тук, точно сега.

Двата модела

Никой не се ражда с рептилски или с духовен отпечатък. Не! Ние изграждаме Личност в едното или в другото. Светът, в който сме избрали да живеем, е само едно описание, което сме приели още от деца. Ние възприемаме само това, което сме приучени да възприемем. После го осъзнаваме така, както са избрали да го осъзнаят всички. Обикновеният човек поддържа тази представа с разума си; човекът на Духа – с волята. Той живее в този свят, но не е от него.

• **Рептилският мисловен модел.** Никой и никъде не води война за човешката Душа. Всичко се случва тук и сега – във всеки един от нас. Бойното поле е в нашето съзнание, в нашите мисли, емоции и желания. Техният превес към духовната или материалната страна означава победа или поражение на Личността в правото ѝ да се слее с Душата и да премине във Вечността. Рептилският мисловен модел е моделът, избран от човечеството от хилядолетия. Без изобщо да съзнаваме, доброволно сме се превърнали в проводници и изпълнители на една чужда воля. Ние дори не подозираме, че такъв разум съществува.

Той е невидим за разлика от всичко около нас. И понеже този модел е всепризнат, човекът го приема за единствен. За нас този модел не е враг, а приятел, чийто агресивни атаки приемаме за свое естествено състояние. Без да осъзнаваме причините, не разбираме последствията – събитията, които ни застигат. Ние, с лекота, подценяваме мощта на този модел, възможностите му за манипулиране и най-вече – стремежа му към тотална материализация на съзнанието. Материята разединява хората. Налагането на потребителското мислене е част от стратегията на този разум за тотален контрол над човечеството и пълно впрягане на неговите сили и ресурси.

Наложеният мисловен модел определя, че още от раждането си трябва да се стремим да бъдем първи във всичко, да овладяваме всички земни науки, да бъдем „някой“ в обществото. Заложено е да създадем семейство и да имаме поколение – едва тогава се приема, че сме се реализирали. Но, питаме ли се: „В кой аспект? Къде е тук мястото на Душата?“ Амбициите да сме напред, да сме с професия, да ни се възхищават – не ползват Душата. Душата се ползва само от проявата на Любов към всички и всичко.

Рептилският мисловен модел борави винаги с едни и същи инструменти. Те са основани на амбиция, конкуренция, надменност, егоцентризъм и страх. Тези чувства провокират завист, стремеж към доминиране, ревност, обида и самосъжаление. Вътрешните съмнения пораждат външен хаос, което рефлектира на физическо ниво. Когато е съсредоточен за дълго върху негативни мисли, човек трупа определени енергии. Техният изблик поражда емоции, а те – съот-

ветно действие и във видимия и в невидимия свят. Човекът приема своя живот за бreme и попада в капана на агресията или униинето.

Силата на модела е в тайното му и незабележимо действие. Времето изтича неусетно. Бдителността на Личността е замъглена. В стремежа си да не лиши тялото от нищо, Личността лишава Душата от всичко. Когато Личността предпочете тялото пред Душата, започва падение. За облаги в материалния свят човек отдава най-ценното – това, заради което се е родил. Той разпилява силата, предназначена за достигането до вечността, в замяна на илюзорна власт, слава и богатство. Постоянно нещо не ни достига, защото Душата тъгува за своя роден Духовен свят. Това провокира страдание. Ние не разбираме истинските причини за нашето състояние, приписвайки всичко на външните фактори и на обкръжението.

На мястото на оплакването и раздражението е нужен план, който да промени посоката ни. Негова първа точка е отстраняването на недоволството и самосъжалението; втората е вяра в собствените възможности и третата – убеждението, че всички условия са добри, когато знаем как да ги оползотворим. Преодоляването на недоволството е моментът, в който ще разберем, че в живота си ние разполагаме с всичко необходимо, не за да бъдем, а за да СМЕ щастливи.

• **Духовният модел.** Когато станете господари на себе си, ще станете слуги на Бога.

(Беинса Дуно)

Духът се проявява с еднаква сила навсякъде и пред всеки, но само определени хора избират да го възприемат. Никой не знае какво представява Духът. Никой не може да го проумее, но всеки може интуитивно да го разпознае, призове и изрази. Когато човекът прояви интерес, Духът идва, за да промени точката на възприятие на този, който го е повикал; да измести фокуса на вниманието от Личността към Душата. Духът като птица каца на рамото, за да дари човека с надежда и чувство за предопределение. Това е докосване от Бог. Когато Бог докосне човека, той се влюбва в Творението Му и То му отговаря, като разкрива чудесата си.

Пътят на Личността към Душата започва с мислите – с тяхната дисциплина, с анализа на природата и механизма на появата им. Това помага на Личността да въдвори ред вътре в себе си; да различи рептилското влияние и да го неутрализира, като навреме пресича провокации, проявления на негативизъм и агресия. Контролът над мисли, емоции и желания слага край на съревнованието с другите по придобивки, интелект, кариера, външност. Подредбата на света около нас започва с подредбата на нашия вътрешен мир. Духовно грамотният човек знае, че не може да притежава нищо и никого в материалния свят, дори да завоюва богатства и народи, защото светът е само илюзия, създаваща единствено условия за избор. Човекът на Духа не руши стени – той ги прескача.

Всеки, който съзнателно е избрал духовния път, усилва връзката на Душата си с Бога. Меко-тата (не мекушавост), смирението (не примирение), безусловната Любов са белезите на Душата. Тя се проявява в добродетелите. Когато ги проявим, Личността ни става едно с Душата. Със сливането на Личността с Душата започва постепенно да изчезва всякакъв интерес към три-измерния свят, защото е поставено началото на опознаването на Духовния. Познанието в него се гради на базата на разширеното съзнание. То вади Личността от илюзията и я завръща в истинската реалност. Полученото ново състояние, е завърналото се щастие – то е самата свобода.

Живеейки в Бога, човек чувства и знае от позицията на Душата. Всеки, придобил цялостност, получава възможност за директно общуване с Твореца. В миг се осъзнават знания, неподвластни на логиката. Те се откриват тогава, когато човек става достоен да ги приеме, в противен случай те не са му от полза. Ала тук по-важни са не знанията, а промените, породени от тях. Ако в течение на своя живот човек се развие духовно дотолкова, че се случи сливане на неговата Личност с Душата, то тогава се образува качествено ново, зряло същество, което отива в Духовния свят. Точно това е и Възнесението – истинското освобождение на Душата. За да ни го припомни, преди 2 000 години на Земята се възплъти самият Суверен на нашата Вселена. Основната идея в проповедите на Иисус беше да се осъзнаем. Осъзнаването е завръщане към Духа – еманацията на забравеното древно Учение.

Въпросът е желаем ли да го направим сега, в този наш настоящ живот?

Промяната на колективното съзнание

Не парите, а Любовта е в основата на живота. Какво ти трябва, когато водата залее всичко? Пари ли ти трябва или човек до теб, който да прояви състрадание и Любов.

(Пазителят)

Нашата реалност е договор за възприемане. Всички ние, на подсъзнателно ниво, се договаряме да играем роля в една общоприета реалност. Всичко винаги касае всички! Мислите, чувствата, намеренията и действията са енергии в общ енергиен океан. Матрицата на съзнанието е колективен шаблон на възприемане на Божествената Светлина. Без нея бихме виждали само енергия. Програмите за възприемане са нашите навици, които градим през целия си живот. Матрицата е нашата сцена, подготвена за нашата роля. От дете приемаме масовото съзнание, всеобщата програма, по която да израстем, да остареем и да умрем. И тук стоят въпросите: „Кой подготвя сцената?“, „Кой избира светът такъв, какъвто е?“, „Дали не сме предоставили това толкова важно нещо на някой друг?“, „Свободен ли е нашият избор или предопределен?“

• **Промяната.** *Дали искаме да живеем в свободно общество, или в изолирано „объркано стадо“, насочвано нанякъде, уплашено, ревящо патриотични лозунги, боящо се за живота си и благоговеещо лидера, който го „спасява от унищожение“, зависи от НАС.*

(Ноам Чомски)

Днес хората мислят негативно както никога преди. Всички са убедени, че светът е затънал в корупция. Мислите се скупчват заедно на принципа – подобното привлича подобно. Посредством мислене, чувстване, изричане, възнамеряване и пожелаване ние избираме честоти, избираме канал, на който да се настроим. Проблемите не са в правителствата, те са в хората. Управниците отразяват състоянието на обществото, което управляват. Те са мое и ваше отражение. Вулканите, земетресенията, войните отразяват злобата, страха, алчността, които са в нас. Ние творим своята реалност с всяка мисъл, дума или действие. Войните са нашата болест. Те няма да спрат, докато не отстраним причините в нас – причините, които ги пораждат. „Лекарствата“ лекуват симптомите, без да достигат до причините, поради което „болестта“ се завръща. Злото не е в системите и режимите, а в човека. Системата е само неговото олицетворение.

Когато настроим едно радио само на къси вълни, то не улавя средни или дълги. Това се отнася в пълна степен и за нас – хората. Всеки човек възприема тази реалност, с която трепти в резонанс, тоест всеки вижда това, което иска да види. Честотата, на която трептим, я излъчваме и проектираме около нас. Така привличаме точно същата вибрация. Светът е нашето огледало, в което ние се оглеждаме непрекъснато. Всичко, което мислим, се материализира. Ако лъжем, ще бъдем лъгани; ако сме агресивни ще срещнем агресия; ако ни е страх, ще се изправим лице в лице със страховете си. Човекът, със своите действия, сам привлича страданието. То го учи да овладява силата на мисълта; да осъзнава после-

диците от постъпките си в редица прераждания. Страданието принуждава всеки да разбере, че неговият живот е живот на Създател, който не осъзнава силата на своите мисли.

Ние се определяме по другите. Ако повечето са избрали да са разочаровани, да осъждат и да мразят, когато се присъединяваме, затвърждаваме тази реалност. Реалностите са като радио-програми. Те съществуват едновременно, но чуваме тази, на която се настроим. Всяка реалност е вибрация. Всяка една е точно тук и точно сега, включително тази, която е хармонична. Ние обаче никога няма да я видим, ако не приемем нейната вибрация за своя. Това е личната отговорност – способността да дадеш личен отговор, вместо да копираш чужд. За да променим света около нас, трябва не да се гневим на „огледалото“, нито да водим битка с него, а да променим първообраза – нашата собствената гримаса.

Само тогава светът, като огледало, ще отрази промяната.

Другият избор

Нашата игра е тотална игра, в която всички са отражения, и ние играем сами със себе си. Ходовете на другите имат отношение към тяхната, но не и към нашата игра, освен ако не им разрешим да ни влияят. Това разрешение се получава, като създаваме тяхна версия (проекция) в нашата игра. Никой не живее живота ни! Единствената причина някой да ни влияе, за да се чувстваме по определен начин, е защото той иска да съпреживее с нас своето състояние и ние сме се съгласили да го споделим, но това не

означава да не се променим. С промяната на всеки един от нас се изменя и колективното съзнание на човечеството. Когато уважаваме Душата си, не влизаме в разпри и не допускаме насилие в съзнанието си (чрез филми, вестници, книги, компютърни игри), защото това определя честотата на нашите мисли. Личността е съставена от мисъл, думи и дело; от убеждение, емоция и поведение. Когато променим тези неща, променяме лицето в огледалото. Появява се друго отражение, което е друг пример, друг път.

Всички казват: „За да повярваш в нещо, трябва да го видиш“. Всъщност, е обратното: „За да видиш, трябва първо да повярваш!“ Ние разполагаме с ресурси да обезпечим храна, жилище, здравеопазване и образование за всеки човек. Въпросът е: „Защо не го правим?“

Колективното съзнание на семейството, селището, държавата, планетата и Вселената, може да се променя в зависимост от мислите и намеренията на участниците, които го формират и споделят. Доколко сме готови обаче, да се разделим с дисхармоничното, но познато всекидневие, със старите приятели, навици, пороци?

Приел, че е независим, че е частица от Бога, че е вечен, един човек би застанал срещу традициите на обществото, семейството, приятелите, религията, срещу всичко. Би се отрекъл от света такъв, какъвто е, и би заживял в света, в който иска да е. Така, както преди хилядолетия направил Иисус; така, както след Него направиха богомилите; така, както след тях направи Учителят Беинса Дуно.

Тази промяна се извършва постоянно из целия Всемир...

Посланието

Възможното запита Невъзможното:

– *Къде е твоят дом?*

– *В мечтите на безсилните.*

(Рабиндранат Тагор)

Планетата Естейта е част от голямото съзвездие Орион. За да ми предаде накратко нейната невероятна история, една сутрин с моето съзнание се свърза техен представител. Отначало в мен се проектираха картини, които бяха последвани от описания. Всичко започна така:

Преди еони на Естейта царяла тъмнина. Планетата била заобиколена от тъмно и плътно енергийно поле, което потискало съзнанията на съществата, които живеели там. Царяло робско колективно съзнание – тоталитарно общество, в което никой не можел да промени зададената (още преди раждането си) парадигма. Естейта нямала собствено самоуправление. Тя била ръководена от малък елит, който от своя страна се подчинявал на други планети и звезди. След време на Естейта започнал процес, който щял да разтърси из основи цялата планета. Началото поставило едно-единствено същество, което решило да излъчи... Светлина.

Виждам го в поза лотос, на отдалечено и пусто място, извън обществото. След дълбоко самовглъбяване в себе си, съзнанието му започва да излъчва малка светлинка, която наподобява колебливия пламък на запалена свещ. След време пламъкът се разраства все повече и повече, докато накрая прераства в мощен светлинен лъч. Погледната от Космоса, Естейта към този мо-

мент е тъмна, но върху нея започва да блести една малка светла точка. Тази светлина, излъчена от това същество, започва да влияе и на други съзнания. Около него се обособяват в квадрат още четири същества, в които се прелива Светлината и започва да разпалва и техните Божествени искри. Съществото в центъра пръска към тях лъчи, които усилены се завръщат обратно, за да се вляят в неговия лъч, насочен към небето. Така се образува четириъгълна пирамида с мощна светлинна централна ос.

След време около всяко едно от тези четири същества, по същия начин, се позиционират нови четири в квадрат и процесът започва да се повтаря, докато постепенно тази светлинна решетка обхваща цялата планета, като последователно и методично изтласква тъмнината. Естейта заблестява в лъчисто златно сияние...

Дойдохме на Земята като наблюдатели преди много години, заедно с други звездни раси. Наблюдаваме развитието на последната земна раса – вашата, без да се месим в обществата ви. Не търсим нищо, просто желаем да изживеем опит на същество, което притежава и носи в себе си дуалността, затова понякога се въплъщаваме и прераждаме като земляни.

Във Вселената е огромна рядкост едно същество едновременно да носи в себе си и Тъмнина, и Светлина. При нас, на Естейта, беше първоначално Тъмнина, която след това се преобразува в Светлина. Нямаше момент, при който едновременно да носим и двете. Това бе по-скоро преобразуване – пълна и повсеместна трансформация. Землянинът съчетава дуални състояния и така живее живот, като дава пре-

вес в един момент на Тъмнината, а в друг – на Светлината, и обратно. Това е уникално! Създателят е допуснал при вас едно съзнание постоянно да преминава от състояние в състояние. Така изживяването на Тъмнината и на Светлината е значително по-ярко и по-динамично. Ако живееш само в едно от тези състояния, усещанията са по-скоро монохромни.

При вас, на Земята, всичко е много разнообразно. Има съзнания, които са много светли, както и много тъмни. В същото време едно съзнание може да е светло, после да стане тъмно и след това – отново светло. Това се случва непрекъснато, като едни на други си влияете, което води и до промяна на обществените нагласи. От нашата позиция преминаването между състоянията при вас изглеждат като мини-експлозии на енергии.

На Естейта парадигмата, която беше зададена на обществото, не се изменяше, докато тук не е така. Вие непрекъснато имате поле за промяна. Всеки, след раждането си, може да излезе от зададения коловоз. Вие и постоянно го правите, но наблюденията ни показват за съжаление, че повечето от вас избират отново глухи коловози.

Много други звездни раси като нас са тук, за да изживеят тази опитност. Ние от Естейта сме позиционирани в планината, която наричате Родопи. Тук е нашата база, защото така бяхме в непосредствена близост до мястото, където се създаде последната раса – вашата. Това улесни нашите наблюдения, които по-късно прераснаха и във въплъщения. Не е случайно, че съзнанията, които са дошли от Естейта и

са въплътени на Земята, са отново по тези територии, откъдето директно предават своя опит към нас. На ваш език – те са „постоянно свързани“ с нашата планета.

Вашето развитие предизвиква огромен интерес. Следим всичко отблизо и предаваме тези знания, този опит на нашата планета. Не е нужно всички да изживяваме това, което вие изживявате, защото чрез нашите представители, въплътени при вас, ние черпим пряко знание и опит, който ни обогатява. Искаме да ви благодарим за това, което сте. За смелостта, която имате! Чрез теб искаме да благодарим и на нашите съзнания, които приеха да се въплътят сред вас и да ни дарят ценността на този опит. Всички вие сте герои, защото динамиката, в която живеете, полярностите, които събирате във вас – са невъобразими. Такова съчетание липсва в другите светове. От тази гледна точка вашето изживяване е неповторимо.

През вековете ние наблюдавахме земляните и отчитахме тяхната трансформация. Особен интерес представляваше изменението на колективното съзнание на Земята, което се движи в определена посока, без да търпи промени, както е при индивидуалните съзнания. Все още не можем да разберем защо изграденото колективно съзнание, като съвкупност от всички индивидуални съзнания, не е дуално, след като те са! Вашето колективно съзнание е подобно на това на Естейта. То има само един полюс, който наистина може да се измени, но за това е нужна трайна и последователна промяна.

Приемете и нашето послание към вас:

Ние живеем на планета, чийто условия бяха много по-тежки от тези на Земята. Робството беше тотално и пълно! Вие не вярвате, че един човек може да излъчи Светлина, достатъчна да привлече други, които да застанат до него и така да промените цялата планета. Вие не вярвате в това! Ето сега ние ви казваме – това се случи при нас! Едно съзнание промени всичко. Целият процес започна от едно-единствено съзнание, чието име бе Естейта. По-късно нарекохме така цялата планета.

Ако за миг повярвате и разширите този миг и го усетите дълбоко у вас, за кратко време ще измените общото колективно съзнание на вашата планета.

Как само би заблестяла тогава Земята!

Как само би изгряла!

(Алтагиус, Послание от 28. 12. 2015 г.)

Раздел 8

МЕЖДУ ИЗМЕРЕНИЯТА

Сврѣхсѣзнанието е Творец, който развива потенциалите, които е заложил, затова създава условия това да се случи. Това е игра, в която участват всички и всичко. В безграничния Всемир Сврѣхсѣзнанието засява разум и гради цивилизации, които започват да се развиват. С помощта на Богове-Сътворци, ТО твори нови светове. Сгѣстяването на Светлината и създаването на материята бележи нов етап в развитието на Божествения промисъл.

На Земята разумността идва преди два милиарда години. Тогава нашата планета получава своята *Харта на живота*.

- **Планетата на възела.** Във всяко съзвездие, което виждаме на небосклона, има по една стара звезда. От нея започва да се развива всичко останало. Във всяка такава звезда Сврѣхсѣзнанието залага определено количество енергия. Така ТО поддържа равновесието във Всемира.

В съзвездието Сириус най-старата звезда носи името *СонКхалеЕмНинТеРи*, в Плеяди тя е – *ЕмПхалеЕнСенТа*, а в Орион – *ПоЛенТе*. Такава планета съществува и в нашата Слънчева система. Нейното име на космически език е *МиЯн* – *Планетата на възела*. Нарича се така, защото има формата на осмица или знак за безкрайност. От центъра на възела се излъчва определен тип енергия, която облъчва останалите планети в нашата система.

Планетата на възела е едновременно и физическа, и Духовна. И в двата аспекта тя е огромна. Физическият ѝ размер надвишава три пъти размера на Юпитер. Планетата е част от дванадесетте планети¹⁹ в Слънчевата система и се движи заедно с тях. Ако си ги представим подредени в една линия, то *МиЯн* заема централно място. Тя е в средата и разлива Светлина към всички. Останалите планети също излъчват към нея успоредни енергийни линии, които се вливат във възела. Това взаимодействие е същността на космическата симбиоза. *Планетата на възела* е балансърът, който не позволява заличаването на нашата система. *МиЯн* не е постоянно видима. На моменти тя се открива, само за да изчезне отново за нашите очи. На Земята има учени, които предполагат, че тя съществува, но не могат да я видят, нито да я изучат.

Земни цивилизации

Планетите-възли са планети, които са изпълнени със съзнание, което е изкристализирало в сфери. Това е най-чистата енергия на Създателя. Това са сфери, състоящи се от Любов. Първите разумни същности, които идват на Земята са точно такива сфери-съзнание.

- **Ведите.** Те са изпратени тук от *Планетата на възела*, за да положат началото на съзнателния земен живот. Тази първа форма на съзнание е вълпътена в недрата на Земята още с оформянето на ядрото и твърдата кора. Сферите

¹⁹ Около Слънцето орбитират 12 планети. Не всички от тях са открити

са позиционирани под определен географски район, който днес отговаря на Сибир. Те и сега са там – в измерение, което е различно от нашето. Тяхната мисия е да балансират енергиите на цялата Земя. Тези сфери-съзнание са известни в някои източници като *веди*. Ведите трептят на високата честота на седмото измерение и са първата разумна общност на Земята. Тя носи космическото наименование *ЛемпаИнТера*.

Тези първи съзнания и до днес поддържат постоянен контакт помежду си, както и пряка връзка с Космоса, с *Планетата на възела* и със Свръхсъзнанието. Те общуват на космическия език – езика на Създателя. Сферите-съзнание могат да контактуват с хора и да влизат (най-вече) в жени. Тези жени (ведруси) са лечителки, ясновидки и носителки на Божественото познание – проводници на Божествения промисъл.

- **Скали и минерали.** Преди около два милиарда години на Земята се засява и развива царството на кристалите, минералите и растенията. Това царство е следващата форма на живот, защото то е живо – има памет и съзнание. То притежава много форми и вибрации в различни измерения. Кристалите, минералите, скалите и растенията се развиват и растат. Те са източник на енергия и са физическо вместилище на информация. Кристалите са най-ефективната форма за съхранение и предаване на информация. Централното ядро на планетата (Вътрешното Централно Слънце) е огромен кристал, който вибрира на честотите на петото измерение. Той предава на нашата планета честотата, към която тя еволюира.

Когато звездните раси за първи път стъпват на Земята, е времето на минералното царство. Сто хиляди години след него тук започва да се развива нова форма на живот. Тя ще бъде първата земна раса.

- **Хиперборея.** Расата на хипербореите не е съвкупност от дървета или минерали. Това са съзнания в друга форма, които идват от звездата Бетелгейзе (съзвездие Орион), за да влязат в растения и да получат опит от това. Както сега дърветата имат коренова система, посредством която едно на друго си предават информация, така са взаимодействали и жителите на Хиперборея. Тези изцяло плазмени същества, от шесто измерение, се движат и по земята, и във водата. Като съзнания те имат най-близка връзка с Твореца. Нямаат усещане за дуалност. Чисти, невинни съзнания, без примес на тъмнина, слезли тук, за да обгрижват Земята; да отдават Любов! Живеят известно време на планетата, след което се завръщат там, откъдето са дошли. Те не изграждат градове и държави, защото не са им нужни. Живеят свободно по цялата Земя в състояние, което издържа и на студ, и на горещина.

По времето на Хиперборея различни звездни раси от различни вселени провеждат генетичен експеримент и засяват форма на хуманоидна цивилизация. Тя е известна под името „Лумания“. Експериментът е проведен на територията на днешна Австралия във времена, когато континентът е бил част от друг по-голям от настоящия. Звездните раси провеждат този експеримент без благоволенieto на Създателя, поради което опитът е неуспешен. Цивилизацията просъществува няколко десетки хиляди години.

След време започват резки климатични промени. Ледникови епохи се сменят с периоди, белязани от тропически горещини. Определени растителни и животински видове изчезват, за да се появят нови. Така Земята започва да изменя своята структура и да се подготвя за следващата раса. (Земята и днес се настройва по подобен начин за следващата цивилизация). Цивилизацията на Хиперборея отмира и се оттегля от Земята преди около 1,4 млн. години, за да отстъпи място на следващата.

• **Пангея.** Пангея е цивилизация, която просъществува около 200 000 г. Тя се населява от нефизични същности – съгъстени енергийни форми, които притежават чисто съзнание. Обитателите на Пангея са напълно фини етерни същества. Телата им не съдържат физическа материя, затова са некомпактни и ефирни. От астрала душите им взаимодействат с етерните си земни проекции. При обитателите на Пангея външните материални процеси упражняват въздействие директно върху самата Душа. Без устойчив център на възприятието, какъвто е мозъкът, така и не успяват да формират ясен и точен образ. Те възприемат света като цветни петна с причудливи неустойчиви, постоянно променящи се форми.

За разлика от Хиперборея в Пангея съзнанията могат да съществуват и самостоятелно, подобно на феи и елфи, без да влизат в растенията и да ги ползват за възприемане на света. Обитателите на Пангея са осъществявали помежду си директна телепатична връзка.

С оттеглянето на расата на Пангея се заражда нова.

• **Лемурия.** Цивилизацията на Лемурия е засята с разрешението на Създателя. Лемурийците идват от планетата *Му* във времена, когато на Земята сушата е малко, а преобладават моретата и океаните. Лемурийците населяват един континент, който е обхващал части от Австралия, Африка и Азия. Те са от пето измерение и техните тела са полупрозрачни – изградени са от плазма. Въпреки, че в тях са развити всичките спирали на ДНК, те не успяват да еволюират. Тази раса не е създадена така, че да устои на земните условия. Цивилизацията на лемурийците просъществува известно време, след което също изчезва. Тя загива след глобален потоп, за да се възроди планетата след ледников период и да се посее следващата цивилизация. След потъването на материка, част от лемурийците преминават в измеренията на подземната мрежа Агартта, където изграждат свои градове. При разместването на земните пластовете, което предстои, те ще излязат на повърхността, за да се осъществи грандиозният план на Създателя – отключването на Неговата библиотека.

• **Атлантида.** За разлика от предходните раси, когато атлантите са допуснати на Земята, те за кратък период се застъпват с расата на лемурийците. Свръхсъзнанието им дава разрешение да се развиват на Земята и те идват във вида, в който са. Атлантите произлизат от планетата *Атлан*, от вселената *ЕмПхеле*, която се движи в пръстен около Острова на Светлината.

Преди седемстотин хиляди години на Земята започват да пристигат първите заселници от Атлан. Първоначално те се установяват на територията на днешните Балкани, около вече изгра-

дената преди еони база на *Съзидателите*. Атлантида се развива в продължение на 700 000 години, в рамките на седем периода. През тези периоди външният вид на атлантите постепенно се уплътнява. Телата им, от по-ефирна форма, придобиват плътността на съвременните земни тела. Атлантите изглеждат на външен вид като нас, защото на Атлан също се е развил хуманоид, подобен на човека.

Всички, изброени дотук, шест цивилизации и четири раси (сферите-съзнание и минералното царство не оформят раси) са преходни. Те са създадени, за да подготвят условия за развитието на съвременната цивилизация. В тях Свръх-съзнанието не проектира Себе Си директно, а косвено, с помощта на Богове-Сътворци. Създаванията от тези цивилизации не притежават елементите на Земята, защото идват от други планети и вселени.

Расата с „Печат на Бога“

В настоящата пета раса (седма поред цивилизация) Свръхсъзнанието работи без помощ от Богове-Сътворци, без пряко участие на чужди звездни раси. То проектира Себе Си директно в хората и връща преживяното, техния опит, обратно към Себе Си. Последната раса е единствената, която е *земна* – телата са създадени само от земни елементи.

За създаването на расата с *Печат на Бога* много звездни раси предоставят част от своя генетичен код. Бог претворява Себе Си, като взима гени от всички и ги влага в последната земна

раса. Външният вид на съвременната раса е образец на древните мъдреци от съзвездието Плеяди. Ние, земляните, сме тяхно копие. Това е най-съвършената биологична структура, която напълно съответства на земните условия. Човекът не произлиза от маймуната или от което и да е друго животно. Той идва от звездите.

Планетата Земя е проектирана като Междугалактически Център за обмен на информация – Жива библиотека, част от системата от дванадесет космически библиотеки. (Останалите единадесет планети са в други измерения и галактики от тази Вселена). Ключът към тази библиотека е планирано да бъде раса, в която Свръхсъзнанието ще претвори директно Себе Си. Тази раса ще носи Неговия отпечатък и ще претворява Неговите принципи и идеали. Тя ще се превърне в инкубатор на Богове-Сътворци, които ще разширят Творението и ще разпръснат Светлината. Земята трябва да се превърне в генетичната лаборатория на Създателя. Този заложен потенциал превръща нашата планета в най-голямото предизвикателство за Тъмнината. Земята и расата с Печат на Бога стават основна цел за домогванията на тъмните сили.

При своето сътворяване новата раса е в лоното на невинността. Под давлението и внушението на падналите ангели първите двойки земляни приемат, че могат да бъдат равни на своя Създател. След като се поддават на тази манипулация и възприемат в себе си *гордостта*, телата им придобиват все повече и повече плътност. Тъмните ангели разбират, че единственият начин да се изтегли Божественият код от земля-

ните, е кръвосмешението. За целта се уплътняват и материализират като хора с ангелска красота. Минава много време и потомците на първоначалните чисти двойки започват кръвосмешение с падналите ангели. Резултатът е изкривяване на първоначалния ген. *Печатът* е изгубен и хората трябва да го придобият с много въплъщения, в които ще подложат на проверка волята си да служат на Светлината.

Бастет

*(среща с Бастет чрез Пазителя – 2016 г. –
светилището на Бастет, планината Странджа)*

Много пишат и разказват за мен, но това не е моята история. Искам да напишеш думите, които ще предам, за да спрат лъжите за това, което бях; за това, което съм!

Аз живях по тези земи като човешко същество и също като вас изпитвах и радост, и страдание. Минаха много години. Вече идва времето да осъзнаете кои сте и да се обърнете към Светлината.

Името ми е Бастет Ацефеида. Принадлежа на звездната раса на хаторите. Хаторите не са Тъмнина. Ние сме чиста Светлина. Идваме от съзвездие Голяма мечка, от звезди, които учените наричат „цефеиди“, близо до Полярната звезда. И сега съм там, докато тялото ми е тук, в планината Странджа, в състояние, което наричате „сомати“. Между съзнанието и тялото ми има изграден енергиен канал, който позволява във всеки момент трансмиграция.

Ние хаторите дойдохме по повелята на Създателя в самия разцвет на Посейдония. Тогава бе времето, когато се зараждаше расата с Печат на Бога. Бяхме призвани от Създателя, като всички останали, да дадем своя принос в тази раса. Този принос е интуицията, която по-късно бе изопачена и потисната от Тъмнината. Интуиция, прозорливост и самовглъбяване са качествата, които превеждат от мисълта, която е незряла, към сърцето, което е зряло. Интуицията е в основата на моста, който ние заложихме във вас. Този мост дава възможност на всеки човек да направи плавен скок в себе си към Духа.

В мистериите школи на хаторите обучавахме хората да развиват интуицията. Много малка част от тези школи е била на днешния остров Самотраки и на остров Малта. На тези острови и днес може да се получи директна информация за това от хора, които са интуитивни и ясновиждащи.

Вие днес не помните, но всички сте траки. Преди 6 500 г. се въплътих по вашите земи, като тракийска принцеса, защото само така можех да опазя знанието. То ми бе поверено от Суверена с поръката да го съхраня до момента, в който ще бъде разкрито.

В онези времена общувах с последните атланти, които бяха останали по тези земи. Виждах и в измеренията на подземната Агарта. През нощта осъзнавах своя произход на хатор и можех да видоизменям образа си в котка. (Не твърдете, че съм правила жертвоприношения на котки. Аз безкрайно ги обичам.)

В този момент лицето се трансформира и придоби черти на рис с невероятна красота. Топлите очи се изпълниха със съзвиз от всичко, което хората правят днес на Земята. След кратка пауза тя се овладя и продължи:

От малка израснах без майка, само с баща. Когато навърших определена възраст, трябваше да склуча брак с фараон, комуто да даря Светлина. Заня, че за вас „фараон“ означава египетски владетел, но думата придоби това значение много по-късно. В онези времена в думата „фараон“ бе вложен друг смисъл. На космически език „ФаРаОн“ означава „Светлината на провидението“ или „Бог, виждащ всичко“. Това звание беше въведено при траките и с него се удостояваха хора, които са в постоянна връзка със Създателя – така наречените „Божии проводници“. Те не са просто жреци – това са пророците, специалните пратеници на Бог. След време тази титла се зае от Тъмнината и започна да се ползва от различни владетели.

В онези времена потомците на бялата двойка на БогАрите се разклониха на много родове и племена. След това се разпръснаха и поеха от Балканите в различни посоки. Въпреки това, всички общуваха помежду си. Светлите атланти, които все още бяха на Балканите, напътстваха тези, които бяха тук към Храмовете на знанието в Египет. Оттогава там започнаха да се заселват траки – от друг клон на БогАрите...

Моят брак беше династичен. Той трябваше да бъде склучен. За целта пътувах до днешните земи на Сомалия в дни, когато този район изглеждаше различно. Средиземно море не бе в този вид. Пътувахме по суша. Заедно с мен пъ-

туваше и СикМа – моята сестра, но от друга майка, от друго тракийско племе. Тя също отиде в земите на Египет и също се омъжи за фараон. След години родих дъщеря – Самира, която оставих да властва там. Тя положи началото на истинската династия на тракийските фараони в онези земи. След години аз се завърнах тук, за да изпълня Божията поръка – да съхрани знанието в свещените земи, където бях родена и където цял да бъда погребана.

На мястото на светилището ми днес, в планината Странджа, преди 6500 години съществуваше град със здания и обсерватории; град, който пазеше много знания. В него живееха хора, които пазеха връзката си със Създателя и бяха ориентирани към Светлината. Те знаеха как да тълкуват небесните явления, дори можеха да ги спират, когато беше необходимо. Този град бе моят роден град – Бубастис. Днес учените го търсят в Египет, но той е тук – в планината Странджа.

В онези години, за да опазя знанието, трябваше да неутрализирам вредното въздействие, което се разпространяваше на планетата. За целта извиках през измеренията избрани Души, с определени качества, които да се въплътят в тела. Така изградих девет кръга от по дванадесет жрици. Деветте кръга са деветте защити. Дванадесетте жрици са жени, които трептят с моята вибрация. Жриците притежаваха различни посвещения, което им помагаше да поддържат нужния енергиен баланс. Когато бяхме в синхрон на мисълта, на една честота, ние се превръщахме в мощен енергиен генератор на Светлина.

За да не бъде предадено мястото, където беше скрито знанието, след края на мисията, моите жрици трябваше да умрат заедно с мен. Те знаеха за това! Смъртта застигна и тези, които построиха Светилището в Странджа. Те също преминаха в другото измерение. И това също бе техен избор.

Достатъчно е да погледнете северното съзвездие, за да разберете, че Светилището е изградено по астрономичен план. То е в енергийна връзка (през енергийни портали) с центрове като Царичина и други свещени места. Има и портал към Космоса. Светилището е разположено на девет нива. На най-ниското ниво има куполна зала, в центъра на която е положен кристален блок, съхраняващ диск с кодиран информациялен запис. Блокът се отключва чрез уред, поставен в него. Уредът се състои от две пирамиди, съединени във върховете. Всяка от основите на пирамидите се допира до сфера.

Дванадесет жрици, от най-близкото ми обкръжение, в енергийните си тела образуват ритуален обръч и насочват жезли към пирамидите, след което всяка една изрича определена дума-код към застаналата до нея посестрима, която предава нататък. След този ритуал блокът се отваря и дава достъп до кристален диск с информация. При отключен диск, през специална кристална сфера, може да се прочете записът. Той пази цялата информация за формирането на живота и зараждането на цивилизациите. В светилището пазя още папирус, саркофаг, книги и жезъл – наследство от хаторите. Жезълът е преобразувател на енергия. Оръжия тук няма. Има уред, който може да трансфор-

мира времето и пространството, да преобразува Земята. Аз го съхранявам, защото той може да разруши планетата при неправилна употреба. Този уред е един от деветте Кивота – този, който свързва останалите. Цялата Странджа е радиоактивна заради Кивота. Хората не могат да го достигнат. Излишно е да се опитват. Мястото ще се отвори едва тогава, когато Създателят реши. Самият Той го пази, затова около Светилището, в определен ден от годината, се проектира холограма, която показва Създателят, който седи на трон, а зад него е Иисус.

Днес хората трябва да работят върху добродетели като Любов, честност, хармония, разбирателство и Светлина. Едва когато ги постигнат, знанието което пазя, ще бъде дадено. Дотогава всеки, дръзнал да опита,... по-добре да не отива. Същото важи за всички сакрални места. Аз допускам до светилището само хора, които в мисли, чувства и действия са чисти или се стремят към чистота. На всеки от тях съм готова да разкрия своята история.

Ще дойде ден, когато ще се разкрият тайните на земята, по която ходите. Тогава тази България, чрез Духа, ще завладее света. Създателят ще бъде тук и ще владее. Това е заложено да стане във вашето бъдеще.

Във вашето близко бъдеще!

Тайното знание

– Каза, че не е имало сблъсък на тази Земя с друга планета. Значи ли това, че е имало сблъсък с друга нейна версия?

– Да, с друга версия на тази Земя е. Има други шест версии на Земята, а тази е седмата, която е непроменяема. Те съществуват паралелно в записите.

– На тези версии също ли има живот?

– (въздиша) Сложно е да се обясни. Това е революционно. За него не се пише, не се знае и не се говори. Тези версии са разделени енергийно и някои са под карантина – няма достъп до тях. Те не се развиват, защото не са следвали Законите на Създателя. Те в момента се изчистват.

– Когато едно нещо се случва на едната версия, случва ли се и на другите?

– Не, те са независими.

– Значи се развиват по различен път?

– Не, те са под карантина. Не може да им се влияе и не може да се достигне до тях. Те са под забрана. Не можеш да отидеш до тях. Те чакат момента, когато ще падне карантината, за да започнат да се развиват.

– Защо се създават различни версии?

– Алегорично ще кажа така: на едната Земя са лемурийците, на другата Земя са атлантите и така всички цивилизации, които са били на Земята, но това е алегория.

– Значи лемурийците са се развили до един етап и са спряли дотам, като се е създавала версия на Земята с тях. Атлантите – до друг етап, и се е създавала версия на Земята, докъдето са те?

– Да така е и същевременно тази Земя, в този вид, пази информацията за всички.

– **Значи това са информационни версии?**

– Може и така да се каже.

– **Ще има ли последваща версия?**

– Тя се създава в момента и ще включва чисто съзнание. Тя е в орбита. Настоящата Земя в този вид ще стане (както го предаваш на земно ниво) „информационна версия“. На нея ще останат тези, които не са еволюирали и не са приели Светлината. Останалите, които са с отворено съзнание, с отворено възприятие, паралелно ще преминат на Новата Земя. Това няма да бъде с катаклизъм, а просто ще преминат. Настоящата Земя (в този вид) ще остане под карантина до изчистването си.

– **Значи настоящата Земя ще остане седмата версия, а ще се създаде нова осма, в която ще преминат... Всички ли?**

– Не, тези които са с отворено съзнание. Тези, които приемат истинското учение за Бога, за Христос. Новата, Осмата Земя, е съзнанието на Христос. Всички, които са в Неговото съзнание, обитават там и затова в свещеното писание Иисус казва: „В дома на Отца Ми има много обиталища; И като отида и ви приготвя място, пак ще дойда и ще ви взема при Себе Си, тъй щото гдето съм Аз, да бъдете и вие.“

– **Това ще стане посте...**

– ТЯ Е! (подчертано) Тя вече се вижда!

– **В кое измерение е Осмата Земя?**

– Седмата, в която сте към момента, се намира на прехода между трето и четвърто измерение. Тя има две измерения. В момента хората на Земята са в трето или в четвърто измере-

ние. Осмата също ще е в две измерения – пето и шесто, но няма да има такова разделение между Светлината и Тъмнината.

– Колко ще е голяма Новата Земя?

– Съвсем малко по-голяма. Ще бъде с по-умерен климат, с по-малко вода и повече суша. Изградена е от земни елементи, но има и нови. Преобладаващ е етерът. Тя е по-малко плътна. Тази нова, Осма поред Земя, ще продължи съществуването си хиляда земни години, след което ще премине в Деветата, която е с още по-висока вибрация и с по-разредена плътност. Този процес продължава до достигането на Дванадесетата Земя. Тя ще е с най-висока вибрация и с много разредена плътност. Новата, Осмата Земя, ще се населява от 70 милиарда души.

– Това е грандиозно! Ще отидат Души и от други звездни системи ли?

– Не, само от предишните версии на Земята. Тези, които са отключили своите светлинни тела, които са изпълнили мисиите и които от тази Осма Земя ще творят. Телата там ще са, образно казано, 50% материя и 50% Дух, затова няма да се нуждаят от толкова пространство.

– Значи Новата Земя наподобява на астрала, в който отиваме след смъртта си?

– Приблизително, да.

– Версиите на земите са инфоматрици. Това версии на колективното съзнание ли са? Само то ли преминава през тях?

– (смее се) Точно си осъзнал. То преминава! Пак казвам: Самото колективно съзнание е Земята! Земята съществува в колективното съзнание. Ако то се изключи, тя ще спре да съществува.

(Пазителят)

Когато работите върху един файл и искате да експериментирате нещо, вие създавате т.нар. *баскир-версия* на основния файл. *Баскир-версията* е архивен файл, който съхранява работата ви до момента като ви позволява да запазите това, до което сте достигнали. В същото време можете да продължите да надграждате нещо ново в основния файл. Така развивате нещо ново върху старото, но можете и да се върнете във всеки момент там, където сте били.

Ние сме един микромодел на едно макросъзнание. Всичко, което откриваме, е вече заложен потенциал в лоното на Свръхсъзнанието. Ние развиваме този потенциал с една-единствена цел – да го изживеем. Преживяването е това, което предаваме на своя Създател. Начинът, по който Му благодарим.

На нашата планета е планирано развитието на дванадесет цивилизации – дванадесет информационни матрици – версии на Земята. Тези версии съхраняват живота и развитието на планетата към съответен период. Те представляват етапи на развитие, достижения на съзнанието, фази на живота. Всички те осъзнават себе си и Твореца, но по различен начин. Това е развитие на осъзнаването. През тези гигантски времеви отрязъци на Земята са се засявали и ще се засяват, развивали са се и ще се развиват, отмирали са и ще отмират цивилизации. Всяка е отговаряла и ще отговаря на земните условия към съответния период, в който е засята.

До настоящия момент съществуват седем версии на Земята, на които са се развили пет раси. Те са:

Кристални сфери-съзнание;

Минерали и растения;

Хиперборея – първа раса;

Пангея – втора раса;

Лемурия – трета раса;

Атлантида – четвърта раса;

Съвременна (раса с Печат на Бога) – пета раса.

В самото начало ядрото на планетата трепти на ниски честоти и съществата, които идват, за да я населят, притежават по-високи вибрации. След време това се променя. Уплътняването на съзнанието в тела също преминава през много фази. Най-напред съзнанието се въплъщава в земното ядро, под формата на сфери-съзнание. След това се развива в кристалната структура на минералите и тъканта на растенията. Следват нефизичните същности, които обитават Хиперборея и Пангея; след това се заражда цивилизацията на лемурийците, които са наполовина плазмени същности. Едва атлантите са първите, които се уплътняват напълно в тела. Уплътняването е свързано с честотата на вибрациите: сферите трептят на честотата на 7-мо измерение, хипербореите и обитателите на Пангея – на 6-то, лемурийците – на 5-то, атлантите – на 4-то.

След Атлантида нивото на вибрациите на земното ядро започва да изпреварва нивото на цивилизацията, която се развива на повърхността. При съвременната цивилизация нивото на вибрация е едва 3-то.

Днес човечеството е на прага на следващата – осма версия, която ще бъде заселена от новата шеста раса. Както сферите, така и всички останали цивилизации – лемурийци, атланти и т.н.

очакват и се подготвят за прехода на Земята. Когато това стане, те ще се освободят от карантината и ще продължат да се развиват. Когато съвременното човечество избере Светлината, то ще активира всичките предходни седем земни версии. Затова казваме, че последната или настоящата раса, държи ключа към Живата библиотека. Седемдесет милиарда обитатели от тези версии ще бъдат свободни, за да продължат своето развитие на Осмата Земя – затова този преход е глобален, космически и непознат в световите; затова всички са тук, за да наблюдават реализацията на грандиозния замисъл на Твореца.

В Новата Земя хората ще претърпят вибрационен скок. Осмата Земя ще се населява от светлинни, високовибриращи същества, които ще извикат в съществуване четири последващи версии – 9, 10, 11 и 12-та. След настоящата седма версия, с всяка следваща Земя, вибрацията ще се увеличава; ще кристализира все по-чистото съзнание на Твореца. Накрая, в Дванадесетата Земя, земяните ще се слейт в лоното на Първоизточника – ще се завърнат при Него. Тогава всички ще притежават Неговия печат.

Подравняването на планетата

За период от 25 години (1987–2012 г.) нашата планета завърши много и различни цикли. През 1987 г. Земята навлезе в първата фаза на пространствено-времеви коридор. През 1993 г., след най-голямото сближаване на планетите Уран и Нептун, се създаде мощно нахлуване на космически светлиннокодирани лъчи. Тези лъчи, под формата на фотони, бомбардират Земята и

стимулират активирането на потенциалната трета спирала на ДНК в масов мащаб. През следващите години енергията се ускори многократно. През декември 2012 г. завърши цикъл от 26 000 години, при който Слънчевата система направи пълен кръг около Галактиката. Завърши и Галактическата година, продължила 225 милиона земни години, в която Галактиката извършва пълен цикъл около Великото Централно Слънце на Вселената. По време на зимното слънцестоене през 2012 г. Земята се подравни с центъра на Млечния път. По време на събитието, наречено *Хармонична конвергенция* (съвпад, подравняване, сливане), се извърши основна промяна в енергийната система на Земята.

• **Променената вибрация.** *Резонансът на Шуман*²⁰ е честотата, с която вибрира ядрото на Земята. От много време насам, неговата величина беше 7.8 цикъла в секунда (Херца), но през последните няколко десетилетия това се промени. Промяната отрази нивото на духовната енергия, което влияе на планетата. Земята реагира на честотите на хората и на животните. И обратно, хората и животните имат магнитна честота и биополета, които реагират на всяка промяна в магнитното поле на Земята. В момента на планетата се извършва огромна трансформация на всички биологични системи, предизвикана от увеличаването на скоростта на вибриране на земното ядро. Промяната на вибрациите на енергийно ниво се отразява по определен начин и на физическо. При хората – това са поре-

²⁰ Проф. Винфрид Шуман – член на „Туле“ и „Врил“, изследвал алтернативни форми на енергия, разработил левитатор за „летящи чинии“

дица от душевни катаклизми, като крайни състояния, близки до депресии, пустота, самоизолация или безпричинен гняв и паника. Такива емоционални състояния често описваме с думи, като: „Не се побирам в кожата си“; „Не мога да намеря мястото си“; „Не желая да се виждам с никого“; „Никой не ме разбира или обича“.

При планетата това са поредица от природни катаклизми – вулкани, наводнения, земетресения.

• **Катаклизмите.** *Ще има чистене... И няма да бъде онова, което хората се надяват и очакват. То е нещо, което човешкият род още не е виждал, не е чувал и не е подозирал. Това върховно „пречистване на Души“ ще стане чрез силата на Природата.*

Дядо Влайчо

Земята, като част от веригата Живи библиотеки, съхранява историята на създаването на Мирозданието. Тук в един елемент се съдържат енергиите, които са създали всичко. Тъмнината желае това знание. Нейната основна цел е да пресече възможността расата с Печат на Бога да създаде нови Богове-Сътворци, които да разширят обсега на Светлината и по този начин да ограничат тъмните владения. Още със създаването на Земята, Тъмнината планира нейното завладяване, копирането на Печата и налагането на контрол над разпространението на знанието.

Нейният план влиза в сила още при атлантиите, но е приложен напълно при последната раса. Първата стъпка, в глобален мащаб, е внедряването на Матрицата, чрез която човечеството само ще ограничи своята мисъл. През следващите хилядолетия ще се засилят раздорите, войните и

насилието; роенето на религиите, невежеството и покварата; противоборството на брат срещу брата. Всичко това цели едно – падението на последната раса. Човечеството е увлечено в плана на Тъмнината и прави своя избор да я следва. То заплаща това с много кръв и страдание.

Въпреки всички опити тъмните сили не успяват да достигнат до кодираното в човека знание, до Божия печат, затова Тъмнината залага своя последен отчаян ход – физическото унищожение на цялата планета. Това унищожение ще предизвика верижен процес, който ще изличи поредица от светове. Ние сме на праг, след който предстои кулминацията на нагнетяването на Тъмнината. Агресията ще достигне своята върхова точка, което ще събуди всемирен природен катаклизъм, който да унищожи планетата.

Ала на Земята не живее само човечеството. Под повърхността и в атмосферата има и други цивилизации, които съжителстват с нас, без да ги виждаме. Заедно с нас има и много представители от други звездни системи. Това унищожение ще отекне в целия Космос.

Светлината и Тъмнината са част от Цялото, част от Свръхсъзнанието. Светлината определя Тъмнината, и обратното. Без Тъмнина Творецът не може да изпита сянката, а оттам и да усети в пълна сила Светлината. Само Създателят може да определи къде и в каква пропорция тези две категории могат да се прилагат. Творецът не позволява планетата Земя да бъде унищожена. Той е заложил много варианти, при които тя може да преминава от едно състояние в друго (версиите на Земята са един от тези варианти). Светлината обгрижва всичко, по всички начини, за да

трансформира Тъмнината и предотврати унищожението на планетата.

• **В период на ускорение.** При пренастройка на честотата на съществуващата система се излъчва магнетизъм. Той привлича обратно енергия, която е била свързана със системата, като част от еволюцията. Днес ние привличаме всичко, което някога сме изживявали, за да го отработим окончателно. Пребиваването на Земята точно сега е свързано с преструктурирането на нашето ДНК. Разбърканата информация на Живата Библиотека днес се подрежда. Латентната памет на ДНК се активира. В много хора започват да изплуват спомени от минали прераждания. Кармичните дългове се изплащат с висока скорост. Ние разкриваме своята същност, за да си спомним кои сме. Този процес привлича милиарди Души, защото такова ускоряване на вибрацията дава възможност да изживееш стотици животи само в един – в настоящия.

Периодите на ускорена вибрация създават състояние на крайна преоценка, последвана от установяването на нови приоритети. Цялото човечество в кратък период е принудено да направи множество избори, които в крайна сметка ще определят типа свят, в който то ще продължи да съществува. Динамиката води до смяна от негативна към позитивна поляриност във физическото и етерното тяло на планетата. Онези, които мислят, че управляват света, стават все по-объркани, а тези които излъчват Любов и Светлина, стават все повече. Тъмните богове са уловени в капана на илюзиите, по същия начин, по който до момента контролират човешката честота. На пръв поглед изглежда, че те са уловили

хората в капан, но от друга страна, хората създават своята собствена реалност. Всяка промяна в тази реалност рефлектира обрарно върху наложениия контрол, докато в един миг той се обръща срещу тези, които го налагат – тези, които са се възприели за извечни Майстори на Играта.

Дали изобщо сме способни да проумеем и частица от грандиозния замисъл на Създателя?!

Вдигането на карантината

Днес хората се управляват от стереотипите, които са включени в решетка на съзнанието от трето измерение. Рекодирането на ДНК е избор да напуснеш текущата решетка и да създадеш нови модели на поведение. Чрез рекодиране ние съзнателно създаваме нова нервна мрежа, с нови канали, която поддържа нов тип ДНК. Тя отговаря на нова решетка на съзнание, в което основно място заема Любовта. Любовта променя ДНК, която е основана на въглерод в ДНК с кристална структура. Така тя започва да приема повече космична Светлина и съответно – информация.

- **Базисно събитие.** За да се създаде и закотви нова линия на времето и нова решетка, трябва първично събитие, което да повлияе глобално на планетата. Това е повратен момент, през който преминават всички реалности. Такива събития са: откриването на огъня, на електричеството, на атомната енергия – събития, които променят хода на историята. Когато все повече хора приемат това събитие и вярват в него, решетката се укрепва и разширява. По този на-

чин тя постепенно се превръща в измерение. В различните сектори на Мирозданието определени Души специализират в изучаването на базисните събития. Те изменят на определени места времето, без да нарушават неговата структура. Други създават енергийни вихри, като ползват базисни събития от различни звездни системи, закрепват ги и създават нови времеви портали, през които може да се влезе в миналото, настоящето и бъдещето – едновременно. Хармоничната конвергенция (галактическото подравняване на планетите) е базисното събитие, което бележи нов етап в нивото на съзнание на човечеството.

- **Вдигането на карантината.** След 1987 г. започва изграждането на решетка на съзнание от четвърто измерение. Тя бележи началото на завръщането на колективното съзнание на човечеството към Духовността. Този процес е съпроводен от активацията на духовно кодирани пратеници, въплътени с основна мисия – заземяване на енергиите на Любовта и състраданието. След 1995 г. те започват да изграждат решетката на интегрираната информация. Тя е от по-високо ниво и създава условия за активен информиран избор на човечеството, който заменя пасивното примирение. Тази глобална информационна система е известна днес под името „интернет“.

Упоменатите разнообразни решетки, всъщност са различни многоизмерни слоеве на една огромна планетарна решетка, която в момента цялостно се интегрира.

- **Кристалната решетка.** Около Земята, освен електромагнитна, съществува и кристална решетка. Тя е най-важната – решетката на ко-

лективното съзнание. Кристалната решетка обединява съзнанията на всички природни кристали в един поток със съзнанието на хората, усилвайки жизнената сила на Земята. Тази решетка винаги е съществувала, но се променя заедно с промените в колективното съзнание. В периоди на дълбока тъмнина и мрак решетката намалява своето действие. След като са се изчиствали мислите на хората, тя се е включвала отново.

Кристалната решетка се дели на физическа (влие на физическо ниво) и етерна (съхранява и предава информация през етера). Преди хилядолетия етерната решетка е блокирана, за да се защити човечеството от последващи злоупотреби. Без нея рязко намаляват духовните способности на хората. През последните двадесет години решетките са пренастроени. Кристалната вече е достъпна за много хора, които черпят от нея отдавна изгубени знания и практики. Кристалните деца, които се въплъщават сега на Земята, притежават в своята ДНК код за директна връзка точно с тази решетка.

Днес има разделение на енергията на личното и на глобалното съзнание, което дава възможност на всеки да извърши вибрационен подем чрез избор, на базата на свободната воля. На всеки е предоставена възможност да измени своята ДНК. Когато повечето от нас постигнат това, ще се произведе глобално повдигане чрез серия от вълни на енергийно ниво. Магнитната решетка ще се повдигне на ново ниво и кристалното ядро на Земята ще се възроди.

– Има ли връзка между Рилската Школа и кристалната решетка на Земята?

– Да. Кристалната решетка около планетата е изградена. Всичко се съединява в Рила. В тази точка е завършило изграждането. Тя е най-важната. От нея извира Духовният заряд, който се разпръсква из цялата кристална решетка. Всички Пазители са на Рила, заради предстоящото идване на Христос. Ние сме само тук. Оттук тръгваме. България е избраната!

Душите, които днес се прераждат в България, носят Посланието на Създателя. Те идват, за да го приложат и разпространят. Да дадеш, е проява на Божествената Любов. Да дадеш Божественото Послание, е висша чест, но и огромна отговорност. Съвременните българи идват, за да завършат един хилядолетен цикъл. Засятото през вековете от първите БогАрий, отгледано от Орфей, кръстено с Духа на Боян Мага, осветено от преподобна Стойна и узряло в Любовта на Учителя Беинса Дуно, ще бъде ожънато. Житото трябва да бъде прибрано в безграничния духовен хамбар на България. То трябва да се смели във воденицата на народната мъдрост; да се омесят благодарствените и пречистени хлябове на Духа, заквасени със саможертвата на богомилите, чистотата на Стойна, Любовта на Учителя.

Дойде времето за всички, които днес се наричаме българи, да си припомним защо се възпелтихме на тази Свещена земя. Да осъзнаем отговорността, която носим пред света. Дойде времето да се изправим и да дадем.

Бог очаква това от нас!

Преход и енергии

(насаме с Пазителя – допълнителни обяснения)

– Как се отразява при хората повдигането на вибрациите на решетката?

– Има различни видове решетки – магнитна, енергийна, електромагнитна, но най-силна е кристалната, или светлинната. Тя изчиства всички мисловни модели. Тя е изчистващата. Както са изкривени, така ги пречупва, като през призма, и отново ги изправя. Всичко протича за кратък период. Когато глобално се измени убеждението на хората, тогава ще се появят определени думи-кодове и ще се измени кристалната решетка. Тя сега е активна, въпреки че допреди Втората световна война е била изключена. Страданието, породено от войната, я активира. Към момента работи на пълни обороти и влияе не само на хора, животни, растения и скали, а и на много съзнания извън планетата. Хората са енергийни вълни, пулсиращи на определена честота. Някои от вас ще повдигнат вибрацията си и плавно ще се настроят към обособената по-висока планетарна честота. Ще достигнат в един момент ниво, на което ще отговорят на нейните параметри и ще се озоват в нова позиция. Тези, които запазят старата честота, ще останат на старата позиция. Тук има и още една категория хора – тези, които при този преход, съпроводен от катаклизми, ще се озоват на ничия територия. Те ще допуснат да ги превземат страхът и паниката и нито ще успеят да повдигнат честотата си, нито ще запазят старата честота. Тези хора ще се срещнат със смъртта. Смъртта е

също форма на енергийно трептене. Хората преминават в тази честота и затова умират.

Преходът към Новата Земя, оставането на старата или приемането на смъртта – всичко това са енергийни модуляции в честотата на вълната, на която живее определен човек в момента. Това важи и за планетата, и за всичко живо на нея.

– Каква е целта на повишаването на вибрациите? Какво ще достигнем?

– Целта е да запазите придобития опит, да го вземете със себе си и да го пренесете осъзнато на едно ново ниво. Така ще съхраните всичко, което сте постигнали не само в стария живот, а във всички, изживяни животи от вас досега – защото в мига на прехода вие ще си спомните всичко – кои сте били, какво сте постигнали, къде сте се заблудили. Всички минали животи ще се обединят. Това е мигът, в който ще постигнете цялостност на своя многоизмерен Аз; миг, в който ще се осъзнаете като едно Цяло. Тази осъзната опитност ще ви помогне да се адаптирате на новото вибрационно ниво и да продължите своя живот.

– Как може човек да измени вибрацията си?

– Всичко е енергия и всичко има начало. Това начало е мисълта. Оттам започва всичко. Ето защо отговорът е: като промени мисълта си. И за да съм по-точен – настройката на мислите.

В този момент реших да отворя очи и да прекратя медитацията, но гласът продължи:

– Ето, ти ме чуваш и сега. Това е още едно доказателство за промяната на вибрациите. Няма нужда от ритуали и медитации. Във всеки един момент, в който успееш да се отделиш и

да се наблюдаваш отстрани, ти приглушаваш заземяването, без да го изолираш и превключваш честотата, с което отваряш енергиен канал към друго измерение. Тогава започваш да чуваш (и понеже не си напълно изолирал заземяването), започваш и да разбираш – да превеждаш енергията на разбираемо земно ниво. Това е особено състояние на баланс. Веднъж почувствано, разбрано и практикувано, то се запаметява на клетъчно ниво и започваш с лекота „да управляваш автомобила“. Всичко, което е необходимо, е само настройка на подходящата честота. Когато си в нея, ти ме усещаш и ме чуваш. И не само мен.

Наистина виждах до мен моя духовен водач, а Пазителя го усещах и чувах. Той продължи:

– Ти все още настройваш твоя канал. Все още синхронизираш опита и заземяването с атмосферата на новите енергии. Много хора към настоящия момент са точно в това състояние. На прага между старото и новото вие обменят енергиите и се опитвате да ги настроите вътре във вас. Така „калибрирате“ своята енергийна същност. Тази „калибровка“ ще продължи още известно време, докато накрая ще можете с лекота да преминавате от едното състояние в другото. А именно: да живеете, да бъдете здраво стъпили на земята, да виждате нещата от тази позиция и в следващия момент да „превключите“ наблюдението от позицията на енергийния свят. Смяната на двете перспективи е новото умение, което ще придобиете и овладеете. Това умение ще отвори пред вас нови, неподозирани хоризонти.

• **Между измеренията.** 2012 г. не е краят на планетата, а началото на нова епоха. През следващите години новата честота дотолкова ще преобладава на Земята, че ще катапултира една нова версия на света в нов цикъл на съществуване. За старата версия предстои капсулиране. Много същества от Духовния свят наблюдават тези процеси. Други се въплъщават и директно участват в тях. Те съдействат Земята и човечеството да преминат на нова честота на вибрация – в ново измерение.

Едно измерение има различни нива на плътност. Ние преминаваме от трето в четвърто ниво в една четириизмерна реалност. Индикаторите за преход към новия свят са следните: синхронностите стават все по-отчетливи; физическата реалност става по-ефирна; започват приплъзвания във времето и пространството – т.нар. „дежавю“; границата между измеренията губи плътност; разбираме че вибрацията на нашата мисъл определя нашата нагласа и оттам всичко, което преживяваме; виждаме свои прераждания и установяваме, че няма бъдеще и минало, а всичко е паралелно съществуващи реалности; осъзнаваме, че съзнанието ни се мести през тези успоредни реалности, които съответстват повече на вибрационните промени в нас.

Човекът на прехода започва да контролира на кого отдава своето внимание и оттам – своята енергия. Така светът от третото измерение престава да му влияе, което открива път за новата реалност. Новини, реклама, безпредметни разговори и храна – все по-малко ангажират неговото внимание. Интересът към битието и към битовите въпроси постепенно намалява.

ДНК мутация

ДНК е съвкупност от нишки с кодирана информация в тях – милиарди фибри, *затворени* във всяка клетка. Извън тялото Космосът също се състои от безброй, така наречени *свободни* нишки. Нашето възприятие е подравняването на *затворените* нишки с тези от *свободните*, които им съответстват. Когато се подравнят, *свободните* възпламеняват *затворените*. Пламъкът, който се създава, е нашето осъзнаване. Начинът, по който си съответстват нишките, както и техният брой определят степента на пламъка и съответно нивото на нашето съзнание.

Постепенната промяна на честотата цели възбуждането на латентните спирали на ДНК. Към двете, които работят поэтапно, ще бъдат включени и останалите десет – до постигането на дванадесет работещи спирали. Всяка от тези спирали се съотнася към съответна чакра. Седем от тези чакри са разположени във физическото тяло и пет са извън него. Петте чакри над 7-ма са чакри на просветлението и на връзката с Духовния свят, със Създателя. (От тях осмата е на около тридесет сантиметра над главата, деветата – на по-малко от метър, десетата е свързана със Слънчевата система, единадесетата – с Галактиката, а дванадесетата чакра осигурява достъп до Вселената). Когато външните пет чакри направят обратна връзка с планетата, ще се генерира невероятен поток от нова енергия. По този начин количеството на съответстващите нишки ще нарасне неимоверно. Това ще доведе до обмен на огромна информация и съответно

до рязък скок в нивото на осъзнаване. Крайният резултат от ДНК-мутацията е осъзнаването, че ние създаваме своите изживявания; ние и никой друг, сме истинските творци на своята реалност.

Днес непрекъснато настъпват промени в колективното съзнание, в честотата, на която вибрират мислите на човечеството. Това води до постоянни изменения и във вибрацията на планетарното ядро. Все повече мислите се насочват в посока на това, да бъде изцелена Земята и да ѝ бъде върната изконната вибрационна честота. Изцеляването на планетата ще възстанови нейното място сред останалите единадесет планети, които са Живи библиотеки в тази част на Вселената. Това ще ги включи в общ процес, при който ще се излъчи колосално количество Светлина. За целта множество пратеници на Светлината присъстват и живеят паралелни животи на много планети в различни съзвездия. Навсякъде те възпламеняват кодовете на съзнанието, които са записани в тяхното ДНК. В дванадесетте спирали на ДНК са заложени формулите за създаване на други форми на разумен живот в тази Вселена. Информация, до която се опитват да достигнат и много тъмни същности.

- **На прехода.** След 2012 г. в определени слоеве на обществото се разви ново ниво на високо съзнание, докато в други се засили моралната и духовна деградация. За тази част от човечеството няма необходимост от промяна. За нея всичко ще бъде, както винаги е било. За другата част, която притежава нестихващо любопитство и стремеж за промени, триизмерният еволюционен път е вече безинтересен. Постепенно тези две групи започнаха да се раздалечават. Този

процес ще се задълбочава дотогава, докато контрастът стане толкова голям, че отключи промяната. В мига, в който тези, които видоизменят своите мисли и поведение, достигнат определен брой – всичко ще се промени. Новите мисли, които са във фокуса на тази група, ще формират за нея ново колективно съзнание, което ще бъде различно от старото. Това ще измени възприятията на всички, които са готови, и ще създаде за тях нова реалност. Останалите, които продължат с мислите си да крепят стария свят – ще останат в него. Ще дойде време, когато едните няма да възприемат другите, и обратно.

На една част от човечеството предстои отиване в безсмъртието, на друга – капсулиране в седмата информационна матрица на Земята. Това е процес, който няма аналог в историята на Вселената. Това, което предстои, няма как да бъде изцяло обяснено, защото земните възприятия не могат да обхванат Необятното.

Раздел 9

ОСМАТА ЗЕМЯ

Могъща Светлина изпълва всяка мисъл, всеки изблик на съзнанието. Там, след края на многоизмерния тунел, ме очаква само чиста Светлина. Трябва време, за да се настрои възприятието на това ниво. Контурите изплуват през пелената на измеренията. Затрептява грандиозен портал от Светлина – завеса от космически лъчи, в оттенъците на златистото сияние. Поривът ме дръпна и изтегли през завесата. Съзнанието премина с лекота. Постоянното усещане, че съм на Слънцето, не ме напуска. Зад завесата ме очаква кръгла зала, преливаща в златисто и бяло. Те са там! Посрещат ме, сякаш винаги са ме чакали. Дванадесет светли силуета образуват кръг, в който остана само едно място. Зная, че трябва да застана точно там.

– *Ние те очаквахме. Ще присъстваш на нашия съвет.*

За миг се почувствах странно. Защо са ме чакали? Какво трябва да направя? Моят силует бе различен от техните и стоеше като неуместна, по-тъмна точка в идеалния светлинен кръг.

– *Тук си, за да чуеш какво предстои. Бъдещето, което избрахте.*

– Ние?

– *Цялото човечество. Погледни.*

Пред всички се разкри огромна звездна холограмна карта. От нея започна да се приближава една точка, за да изпълни целия „екран“.

Земята (в естественото си великолепиe) стоеше пред очите ми, но не бе плътна. Състоеше се от множество ефирни слоеве, напластени един върху друг, свързани един с друг, произтичащи един от друг. Този конгломерат от енергии представяваше всичко – в него бяха историята, настоящето и бъдещето; в него бяха истината, заблудата и безразличието; в него бяха поривът, силата и страхът; в него бях аз, но и те, и над всичко ТОЙ – Създателят, Творецът, Първоизточникът. Събития, измерения, паралелни реалности се преплитаха с мисли, чувства и емоции. Гласът ме извади от опиянението и унеса, предизвикани от тази невероятна панорама.

– Тук сме и за да обсъдим настоящето.

Панорамата изведнъж се изчисти и остана само един слой. В него бе настоящата Земя. Очертаха се ясно познатите контури на континенти, океани и морета. Всичко бе ефирно – фин тънък слой, в който протичаха сложни процеси. Тъмна сянка, като облаци от синоптична карта, се местеше, преливаше и се движеше над планетата. Тибет блестеше в Светлина. Европа потъваше от изток на запад в тъмнина. Тя се губеше над океана, за да се стъсти в далечината над огромни области от САЩ. Над Близкия изток тъмнината преливаше в червени, кървави оттенъци и постоянно се завихряше. Насочих поглед към България. Мощни струи Светлина разсичаха сивата пелена и блестяха с особено чисто, златисто сияние. Тези искри постоянно раздираха безличното, привидно спокойствие. Гледката ми напомни на тлеещ огън, в който главните пукаха и изхвърляха сноп от искри, които избухваха в тъмнината.

– Човечеството е на прага на своя избор. Той ще предопредели вашето бъдеще и пътя, който предстои да изминете. „Картата на осъзнатостта“ представя моментното ниво, на което се намират хората. Тук може да се различи какво избира всеки един от вас.

– Нима се следи състоянието на всеки от нас?

– Абсолютно! Всеки човек прави всяка секунда своя свободен избор. „Бюлетината“ за този избор е личната честота, на която вибрира съзнанието на всеки един от вас в настоящия момент. Всичко постоянно се мени, но идва миг, когато трябва да се избере и да се очертае пътят. Този миг е сега!

– Но какво предстои?

– Реализацията на вашия избор.

Изведнъж картата оживя. Ледници се топяха и водата ги поглъщаше. Планински върхове димяха и бълваха лава. Континенти се напукваха и част от тях се раздробяваше на малки острови. Морета се разливаха и ги помитаха. Океани настъпваха и заличаваха на места, появилата им се насреца суша.

– Но това е апокалипсис.

– Не. Това е вашият избор! Тук виждаш всичко в едно, но то няма да се случи така. Нещата ще станат постепенно. След природните сътресения и по време на тях ще има постоянно преосмисляне от вас и съответно – постоянна промяна на силата на стихиите. След това ще започне период на спокойствие и осъзнаване. След него ще започне преход. Той ще отбележи окончателното разделяне на хората според вибраци-

ите им. „Вибрационният скок“ за тези от тях, които достигнат по-високото ниво, е последната фаза – финалът на това, което очаква Земята. Вие ще го познаете. Вие ще го разберете. Това е мигът, в който ние ще дойдем при вас.

Разтърсен от това, което наблюдавах, почти не слушах какво говореха. Мислите ми пробягваха напосоки и в лудешки бяг се надпреварваха: Ще настъпят промени в природата, в климата, в нивата на океаните.

Отговорът от тях долетя веднага:

– *Нима не виждаш – и сега настъпват.*

– Ще загинат хора.

– *Нима не виждаш – и сега загиват хора.*

– Но сега... то... някак... се приема...

– *А защо? ЗАЩО???*

Наистина – защо? Не можех да отговоря. Потънах в размишления за съдбата на хората. Защо не виждаме какво ни чака, дори когато то е вече пред нас? Защо избираме навика, който ни тласка надолу, пред промяната, която би ни извела нагоре? Защо не желаем да променим нищо в себе си и предпочитаме това да направят другите? Защо продължаваме да избираме безмтежност пред отговорност? Въпросите не спираха. Огромната тежест на нашия общ избор отведнъж ме сломи. Краката ми се подгънаха и паднах на колене. Какво можех да направя?! Искях да се помоля – за хората, за планетата, за всичко.

Да помоля Него – за нас.

– *Промяната във всеки започва със смирение. Молитвата е акт за това.*

Изненадан, погледнах към тях. Това, което видях, ме смути. Всички бяха коленичили и се молеха заедно с мен – за човечеството, за Земята, за живота, който бе цената, която трябваше да заплатим. Те се молеха и от тях извираше Светлина в мощен лъч към Създателя. Те се застъпваха за нас с цялото си сърце, с цялата си същност, с цялата си безгранична Любов. В настъпилата тишина времето се стопи в един-единствен миг, миг който обхвана цялата вечност. В този безкраен миг аз почувствах всеки един човек, всяко едно съзнание, всяка една мисъл. Почувствах онази вечност, в която всички бяхме заедно, всички бяхме Едно. С теб, с него, с нея, с тях – всички заедно в един порив, с една мисъл, в едно чувство; без различия, без противоречия, дори без нас самите. Това бе миг на върховна хармония, на отдавна забравен Божествен танц.

И в този миг аз видях – Те дойдоха при нас!

Разделянето на Земите

– ***Предстоят ли природни катаклизми?***

– *Да, защото те са изчистващи за хората – нации, чрез които Създателят се опитва да ви подтикне към преосмисляне. Катаклизмите са необходими за изчистването на определени места и на определени народи. Несъответствието между делата и духовността е голямо. Човечеството е изгубило своите морални устои. Те няма как да бъдат възстановени без пречистващата сила на природните катаклизми. Пара-*

лелно с това (понеже хората са с Божествена природа) техните мисли създават тези катаклизми. Всичко е взаимосвързано. След унищожителните катаклизми, географската карта на света ще се промени. Най-тъмните места, пропити с енергиите на алчни, зли и негативни хора, ще преминат под вода, докато тези, които са били под вода и са изчистени, ще излязат на повърхността – защото водата изчиства всичко. Част от старите континенти, изчезнали преди хилядолетия, ще се издигнат. На някои места ще излязат и нови земи, които досега не са се появявали. Тихият океан ще изглежда по съвсем друг начин.

– Ще пострадат ли хора с високо съзнание?

– Не. Само тези, които не са записани в Книгата (на Живота). Много ще се обърнат към Създателя в последния момент и ще оцелеят.

– Как ще се отсеят, когато една вълна залее една държава?

– Преди да залее вълната, хората които трябва да се запазят, просто няма вече да са там. Ще са отишли на друго място.

– Колко ще продължат катаклизмите?

– (въздъхва) Може и да не се случи. Това зависи от колективното съзнание на хората. Ако 300 000 души в един миг, излъчат Любов към планетата, този сценарий ще бъде променен. Всичко ще се препореди, защото хората са Божествени единици и в тях е заложен потенциалът на Творци. Те могат да претворят своята реалност, могат да спасят тази Земя във вида, в който е сега. Когато говорим за Новата Земя този проект може и да остане само проект, защото тази – старата – може да се регенерира и

възроди. Всичко зависи от вас, от хората. От самоосъзнаването на човечеството зависи неговото бъдеще!

(Пазителят)

Има много физически промени, които протичат в момента. Такива преобразувания са ставали много пъти в историята на планетата и пак ще стават. Днес по-голямата част от човечеството отказва да се промени и да противостои на внушенията на Тъмнината. Така се образуват два полюса на противоположни и отблъскващи се енергии, което е причина за планетарни катаклизми.

Катаклизми са съпътствали Земята през цялата ѝ история. Те не само са се случвали и се случват, но и предстоят. Земята се калибрира на енергийно ниво. Всичко ще премине през необходимата настройка на честотите – минерали, скали, растения, животни, и разбира се, човекът. Земетресенията, изригванията на вулканите, наводненията преобразуват материята, като допринасят всяка част от земната кора да премине през различни процеси. Определени места ще изчезнат, за да се появят други. По този начин се получава енергиен и минерален баланс. Всичко е премерено и не става случайно в даден район. Процесите, които са свързани с планетарните цикли, стават бавно и незабележимо, докато внезапните бедствия се предизвикват от нас, хората; от нашите мисли и нагласи. И двата вида процеси завършват накрая с мигновен обрат. Когато милиони Души напуснат едновременно планетата, нагласите начаса ще се променят. Огромна промяна ще настъпи в съзнанието

на тези, които оцелеят. Когато човек изгуби всичко в материалния свят, остава само онова, което не може да изгуби – частта от неговия Духовен свят. Тогава той вижда какво място заема тази част в живота му. Страданията изгарят отрицателните качества в човека и провокират проява на смирение, доброта, взаимопомощ и милосърдие. Ще се изявят благодарността, признателността и чистотата на взаимоотношенията. Човечеството ще се обърне отново към Духа.

При катаклизмите отдавна изчезнали земи ще се издигнат на повърхността, а пукнатините и развалините ще разкрият погребани древни градове. Разместените земни пластове ще разкрият артефакти и документи, които са пазени дълбоко под земята. Хората ще се срещнат със своите събратя от мрежата Агартя, които ще излязат на повърхността. Знанието, потънало преди хилядолетия, ще бъде изнесено, за да бъде използвано. Човечеството ще узнае Истината за своето минало; за произхода и целите на древните земни цивилизации.

След катаклизмите, Душите на хората, направили много злини, ще бъдат отделени. Земята ще получи разделение и едни ще останат в настоящата плътност, а Земята в новата плътност ще е друга, като същевременно отново ще е Земя. На Осмата Земя ще се съберат Души от старите земни версии, които са успяли да включат светлинните си тела. За останалите ще започне период на карантина, на изчистване. След това те ще получат отново разрешение за прераждане и усъвършенстване.

Тук е логичен въпросът: Ще се раздели ли Земята на две планети и къде ще отиде настоя-

щата? Всъщност планетата си остава на едно и също място, но настъпва промяна в честотата на енергийните вибрации. Едната вибрация остава на старата честота, докато в нея се заражда и постепенно се обособява друга вибрация, която е на по-висока честота – точно това е Новата Земя. Отделянето на двете Земи е паралелен процес, който ще протече в съзнанието на човечеството. С тази енергийна калибровка се цели повдигането на живота на Земята на по-високо ниво по спиралата на еволюцията.

На Осмата Земя

Хората, които преминат, ще отидат на Новата Земя с нова вибрация и с нов вид тяло. Това е процес на дезинтеграция на частиците и насочване към ново място (в определен аспект, това ново място се намира на същото старо място). Промяната на колективното съзнание ще доведе до физическо видоизменение. Новият човек ще приеме нов образ, резултат от неговата пълна трансформация на съзнанието. Съзнанието на Осмата Земя ще е друго. Начинът на възприятие ще е друг.

Царичина е портал, през който съзнанието на Седмата Земя ще премине в Осмата. Това е най-важният портал на Земята, през който преминават много души. Има хора, които са „ключове“ за Царичина и за други сакрални места. Те преминават през микротрансформация, за да отключат по-късно чрез думи-кодове прехода на съзнанието на планетата (макротрансформацията). Тези хора са 108 – от тях в България са 17. В съзнанието им ще заискри определена дума и те

в един миг ще я изговорят. Този момент е подготвен. Тези хора, независимо от нивото си на осъзнаване, ще го направят. Думата ще е по-силна от тях. Те всички едновременно ще активират Царичина, и заедно с нея – и другите Свещени места.

– Трябва ли да се развият психоспособностите преди прехода? Каква е формулата?

– Формулата е вяра – истинска, дълбока вяра в Създателя! Една вяра може да се развие с четене на книги; с опитности, през които преминават хората; с един вик в човека към Бога. Дадено ви е да развиете такива способности, но те не са задължителни за прехода, който ще стане в един миг. Всеки, който не е развил тези способности, но притежава Любовта в сърцето си, ще премине веднага. Тези, които не са изпитали минимална Любов към човешко същество или дори към животно, ще поемат по-дългия път на завръщане към Отеца.

– На всички, на които им предстои преход, едновременно ли ще го направят или поотделно?

– В този въпрос се крие много. Едновременно – всеки за себе си, и всички – паралелно.

– Защо всъщност всеки мести фокуса на съзнанието си ли?

– Да. Ще бъде грандиозно преместване на всички, които са отключили светлинните си тела. Това ще стане по знак от Създателя. Всички те, ще разберат Знака и колективно ще прехвърлят съзнанието си. Едни хора ще заминат, а други ще останат в различния фокус на своето съзнание. Това е грандиозно и за него не се говори.

– Колко души ще преминат от Седмата на Осмата Земя?

– Беше предвидено да преминат всички, но сега от това човечество ще премине един милиард. При този преход много от Душите, тръгнали към Новата Земя (около още един милиард), ще предпочетат да се завърнат на планетите, от които идват – защото много от тях са звездни създания, въплътени сега, като хора, за да подпомогнат трансформацията на планетата. В момента обаче преобладават тези, които не избират Светлината. Два милиарда са нищо в сравнение със седем милиарда.

– Но как ще замине едно дете, в случай че родителите му останат?

– Ако това се случи, ще означава, че детето е от висока вибрация и повече мястото му не е тук. То преминава на Осмата Земя като самостоятелна единица, която може да съществува там без чужда помощ. То ще помни какво е преживяло тук, защото на Новата Земя ще се отключат спомените му за всички животи. Такова драстично разделение няма да има. Винаги един от родителите ще бъде с дете, което е заминало за Новата Земя, защото родителите са тези, които определят вибрацията на детето. Няма дете, което да не е поело от вибрационните кодове на родителите си.

– Тези, които ще отидат, ще се срещнат ли с починалите си близки там?

– Да, ще могат да виждат и да общуват с всички аспекти на починалите.

– На една възраст ли ще са хората там?

– На една, между 30–36 години.

(Пазителят)

• **На Осмата Земя.** На Осмата Земя ще бъде в сила Законът за Любовта. Той се е доказал във всички светове като най-силен. Този Закон гласи: „Не причинявай на друг това, което не искаш да ти причинят на теб.“ Това ще залегне в сърцето на всеки.

На Новата Земя всеки ще прави сам своя избор; ще избира свободно своята професия, своята насоченост, сферата, в която ще полага своя труд. На Осмата Земя семействата, които са изпълнили своята кармична програма и са отработили необходимите уроци, ще се разпаднат. Бракът е само земна форма на съжителство и ще спре да съществува като такъв, или ще се трансформира в съюз между две същности. Ще се обособят ареали, в които ще живеят хора със сходни интереси. Държавата ще бъде заменена от общности. В тях няма да има каквато и да е йерархия, защото ще е отключен кодът на взаимопомощта и подкрепата. Във всеки един момент, всеки един индивид ще знае какво иска този до него, поради което няма да има нужда някой да го насочва и ръководи. Всички ще са свързани и никой няма да причинява вреда другиму. Отклоненията ще са изключение. Отклонилите се, ще бъдат отправяни в паралелни светове, за да отработят това, което не са успяли тук.

Хората ще прекратят експлоатацията на Земята. Нефтът, газът, въглищата и рудите ще останат в миналото. Кристалите ще разкрият своето знание, своята структура. Чрез тях човечеството ще добива енергия, така както е било и при лемурийците, и при атлантите. Ще се завърне енергията, която отговаря най-точно на планетата Земя.

Децата в новия свят

В съвременният свят, като родители, учим децата си на Любов, като пренасяме върху тях опита на собствените си любовни отношения. Опит, който е под знака на нашата условна любов. Ние осъждаме, награждаваме или наказваме според чувствата, които предизвикват у нас действията на детето ни. Детето приема за любов гордостта ни от постиженията му в училище или в състезанията и игрите и работи упорито, за да я заслужи. Зависимостта, ревността и чувството за собственост се превръщат във форма на любов в детската психика. И така забравяме да му предадем, че основният въпрос на всички взаимоотношения е: „Какво мога да дам?“ – истинската проява на Божествената Любов.

С ръка на сърцето, ние трябва да признаем, че пренасяме във всяко следващо поколение своите егоцентрични ценности и предразсъдъци. Ние приемаме нашите деца за наша собственост, за „патерица“, на която ще се подпрем на старини. Не спираме да проповядваме пред тях вяроност към рода, към етноса, към нацията, но не и към Духовните ценности. Така сеем семената на разделението и конфликтите, на насилието и враждебността. Сеем с вярата, че защитаваме своите деца от другите хора, които възприемаме за „чужди“. Детето така и не разбира, че Любовта е да обичаш всеки с всичките му недостатъци и пороци. След време то израства и става на свой ред родител, без да е разбрало истинската стойност на Любовта. Основният въпрос, който трябва да си зададем днес, е: „Можем ли да научим някого на нещо, което самите ние не чувст-

ваме и не знаем?“ Преди десетилетия, полският педагог от еврейски произход, Януш Корчак (загинал в немските концлагери) дава десет правила за възпитание на детето. Те важат с особена сила и днес:

Не очаквай твоето дете да бъде човекът, който си ти, или този, който искаш да бъде. Помогни му да бъде себе си, а не теб!

Не търси от детето отплата за това, което си направил за него. Ти си му дал живот! Как може да ти се отблагодари за това?! То ще даде живот на друг, той – на трети и така нататък. Това е необратимият закон на благодарността.

Не го обиждай, за да не горчи хлябът ти на старини. Знай – каквото сееш, това ще жънеш.

Не гледай на проблемите му отвисоко. Животът на всеки е даден според силите му. Бъди сигурен – на него също му е тежко. Може би и повече, тъй като му липсва опит.

Не го унижавай!

Не забравяй, че най-важните срещи в живота на човек са с неговите деца. Обръщай им особено внимание, защото няма как да знаеш кого точно ще срещнеш в детето.

Не се тревожи, ако чувстваш, че не си успял да направиш нещо за своето дете. Просто помни – направил си достатъчно, ако си направил всичко възможно.

Детето не е тиранин, който ще обсеби целия ти живот, не е и само създаване от плът и кръв. То е скъпоценна чаша, която Животът ти повелява да пазиш и да разпалваш в нея творческия огън. Детето е „Душа“, дадена ти за съхранение. То не е твое притежание!

Обичай чуждото дете. Никога не причинявай на чуждото дете това, което не би желал да причинят на твоето!

Обичай своето дете такова, каквото е – неталантливо, неуспешно. Общувай с него, радвай се, защото детето – това е празник, който все още е с теб!

• **Децата на Новата Земя.** На Новата Земя семейният живот ще се планира щателно и мъдро, за да няма деца, които да страдат, че са нежелани или отхвърлени. Сексуалните връзки ще се променят. Родителите ще осъзнават, че „да имаш дете“ е благоволение на Твореца да създадеш своя енерго-информационна единица. Възпроизводството ще става, когато мъж и жена обединят мислите си и по този начин обособят енергията, която трябва да се възпроизведе от тях. Новите поколения ще се раждат не по плът, а по Дух. Децата ще се създават осъзнато. Родителите ще знаят коя същност, от коя планета трябва да се въплъти. Това се случва по този начин и сега в мрежата Агарта.

В обществата на Агарта, от четвърто и по-високо измерение, майчинството и последващото развитие на поколенията са от първостепенно значение. Там децата започват училище от тригодишни. Още от най-ранна детска възраст те

разбират, че сънуването заема важна част от живота. Чрез сънищата те се обучават да откриват енергии, които са изгубили равновесие в тях, както и пътища за балансирането им. На дванадесет години се включват в групи, за да преминат съвместно през половото съзряване и юношеството. Обучават се на взаимоотношения, без осъждане и критика, като позволяват на интуицията си да ги направлява.

След като завърши образованието си всеки избира място за приложение, като се специализира в определени направления, според своите таланти и способности. Тези, които избераат медицината, изучават невидимите тела, чакрите, енергийните меридиани и точки – изцелението чрез тях. Те се запознават и изследват кармичния характер на всяка болест. Други, които избераат да се занимават с приложението на универсалната енергия, научават как се произвежда енергия чрез кристали; какви са свойствата на скъпоценните камъни, които спомагат за балансиране на енергийната среда.

На Новата Земя всички съзнания, от всички версии на Земята, ще комуникират на езика на Създателя, защото той е във всички и всички го знаят. Никой не ще подценява представителите на различните версии и раси, защото ще разбира, че в своите минали животи също е принадлежал към тях. Прераждането няма да е тайна, както и механизмите, по които то се осъществява. Разбрали цялото многообразие на своя жизнен опит, новите хора ще приемат всеки пол и всяка раса за равни, значими и ценни.

Телата

Тялото е отражение на разума, а разумът е отражение на Духа. Човешкото тяло може да бъде приспособено да диша всякакъв вид въздух и да съществува във всяка звездна система. То може да издържа и под вода.

На Осмата Земя всички лемурийци, атланти и други, дошли от предишните версии на Земята, ще приемат формата на човешкото тяло, защото то е универсалната форма за живот на Земята. Въпреки, че всички ще придобият тази форма, всеки ще знае от коя земна версия идва.

Старите физически тела ще се модифицират в тяло, което ще е в по-голяма степен светлинно. Новите тела няма да притежават отделителна и храносмилателна система. Хората ще получават необходимото чрез допир до водата, земята, дърветата. Ще живеят от прана. Всеки сам ще определя колко да живее, преди да напусне това измерение, и кога да премине към друго ниво.

Физическата болка ще изчезне. Медицината ще се промени и ще се съсредоточи на мисловно ниво. Емоциите ще се запазят, но ще станат много по-пречистени. Това ще се отрази на телата, тъй като всяка клетка на нашето същество старателно изпълнява ролята, която е зададена от нашият ум и от нашата емоция. Телесните възприятия ще претърпят промяна. Ще се развият отдавна закърнели способности, като ясновиждане, телепатия, предсказание, познаване на миналото, психокинеза, телекинеза и астрална проекция. Хората ще развият придвижването с астралното си тяло, което изисква много по-малко енергия.

На прага на нашето бъдеще

Как се създава бъдещето? С мисъл! Нашите мисли днес са нашето утре. Всяка мисъл провокира чувство. Чувството се закотвя в Душата. Оттам привлича тези обстоятелства, които му съответстват. Това е връзката. Така се създава реалност, която обитаваме – реалност, която наричаме живот. Резултатът е: осъждането притегля недоволство; благодарността води до щастие.

От създаването на новата раса с Печата на Бога, за близо осем хиляди години, земяните от независими и могъщи същества се превърнахме в роби на своите собствени догми, закони, мода и традиции. Оградихме се с огради, разделихме се по вяра, пол и цвят. Като хора ние вече не вярваме в нищо, което не можем да видим, пипнем, чуем или вкусим. Но покажете ми Любовта, докоснете вярата, чуйте времето, вкусете мисълта! Физическата еволюция е отражение на Духовната – защото Духовното е истинската реалност, а физическото е само неговата проекция.

Нашите събратя от Мрежата Агарата, както и от останалите нива и измерения, ни очакват. За нас хората от третото измерение идва времето, в което ще преминем на друго ниво, като оставим назад разрухата, упадъка и тъмната. Нашите изпитания и проверки в отношенията ни, в работата, в Духовните начинания са нашите съвременни инициации за достигане на по-висока осъзнатост – нашите Посвещения. Мислите, чувствата и емоциите, които събитията предизвикват, са нашият тест. Зад всяка наша мисъл-форма стои определено количество енергия. Ако тази мисъл продължи да набира сила в нас, нак-

рая тя се проявява в живота ни. Ние сме тези, които създаваме своят свят чрез емоционалните си реакции и чувства и носим цялата отговорност за това, което ни се случва. Самите събития по същество са празни. Те са само отключващи механизми, които провокират нашата реакция. Да се придържаме съзнателно в Любов и състрадание, означава да балансираме хаоса и реда – да трансформираме мрака в Светлина. Това е еволюцията, която позволява да развием своето ДНК с дванадесет нишки; да развием псиспособности; да станем по-леки и ефирни; да почувстваме Цялото.

Нашето бъдеще е динамично. То следва свободната ни воля. Осмата Земята ще бъде място за пребиваване на светли души, които са преминали през физическо въплъщение и които са достигнали просветление – раса от същества, в които преобладава Христовата енергия. На Земята ще настъпи мир за хиляда години. Школиците на мистериите ще станат център за духовна еволюция. Те ще създадат водачи, които ще помагат при прехода на други триизмерни планети и форми на живот.

Вече към нас с решителни крачки идва времето, в което ще си спомним кои сме, откъде идваме и накъде вървим. Ще си припомним, че всичко което съществува, е форма на Божествения разум. Предстои времето, когато ще се завърнем към своите корени, за да осъзнаем, че всеки край е само едно ново начало.

И в началото бе... Мисълта!

Какво по-ценно от един такъв Живот!

В абсолютната тишина на безбрежието звездите блещукаха мълчаливо. Този блясък пулсираше с неподправения космичен ритъм на вечността. Зад този хаос надничаше неизменният първичен порядък на Всемира. От една мъглявина се отдели малко кълбо, което тръгна към мен. Когато ме достигна, блясъкът му се усили и отведнъж се трансформира в така познатия силует отпреди две хиляди години. Дългокосият мъж, със слънчеви очи, облечен в бяла роба до нозете, се спря пред мен. Отначало образът представляваше безброй мигащи светулки, които постепенно се сляха, за да дадат на изображението монолитност и яснота.

– *Ела братко, ще ти покажа нещо.*

И ние тръгнахме като хора, които се превръщат в светещи кълба и отново в хора, и пак в кълба. Целият Всемир се разми и остана само мисъл, само чисто съзнание, събрано в еднаединствена точка. От това съзнание се обособиха дванадесет светли точки, които се подредиха в кръг. Нови светли точки, изплували от Пустотата, се подреждаха на втори план, като образуваха втори обръч. Той се преля в трети, четвърти... в безброй. Пред очите ми се разкриваше грандиозна панорама. Думите не стигат, за да я опиша. Преди дори да попитам, Той започна:

– *Това е ритъмът на мисълта. Така започва всяко нещо. Първите дванадесет съзнания са Патриарсите, Бащите на новото начало. Те за-*

дават ритъма. След тях, зародената мисъл получава своето развитие. Нови съзнания започват да изграждат нови обръчи от Светлина около първия и така те се разливат в Пустотата, търсейки недостижимия ѝ край. Това е танцът на съзнанието. В него всеки заема своето място. Всеки е точката на сътвореното и запетаята на несътвореното. В тази последователност съзнанията намират своето място, само за да се слоят отново с безкрая.

– Но как се нарича всичко това?

– Това, на което си свидетел, няма име тук. То е самата „Същност“; развитието в цялата си красота; Пътят без начало и без край; Любовта в движение. То е всичко! Вие хората бихте го нарекли: „безкрайната матрица на мисълта“, а ние – „усъвършенстването на Създателя“.

– Нима това е Матрицата?

– В твоето съзнание има само една Матрица, защото сега живееш в нея. Тя се роди по този начин...

В безкрайната панорама от блестящи точки някои бавно, но отчетливо, започнаха да потъмняват. Те се свързваха в безкрая и постепенно оформиха кръг от дванадесет по-тъмни, трептящи светлинки, които продължаваха да се доближават една до друга. Кръгът ставаше все по-плътен и все по-тъмен. И по същия начин около него отново започнаха да изплуват нови, подобни тъмни точки, които образуваха втори кръг. Разликата между предишното видение и сегашното не беше само в промяната на блясъка. Различна беше и подредбата на втория, третия и

следващите кръгове. Те се развиваха вместо навън от първия – обратно, навътре. Първият кръг ги обграждаше и не позволяваше развитие извън него. Всичко, което се случваше, беше обърнато навътре. Вторичните кръгове се оформяха във все по-малки тъмни обръчи, които започнаха да се спускат. Така гледката оформи нещо подобно на тъмен и дълбок кладенец, изграден от непрекъснато преливащи се обръчи. Но нима думите могат да обяснят онова, на което бях свидетел?

– *Да, не би могъл, защото Матрицата, в която живееш, задава параметри, от които е трудно да излезеш. Дори и да я видиш отстрани – не би могъл да я обясниш.*

– Но и ти бе тук. И ти живя в нея.

В този момент на дъното на тъмния кладенец започна да блести голямо кълбо. То започна да се издига, като осветяваше образувалите се кръгове. Обръч след обръч те за миг се огряваха от тази нова светлина, за да угаснат отново, след като кълбото отминеше. То се издигаше нагоре и достигна до най-високия първоначален тъмен кръг. Той започна да се свива и все повече да се уплътнява около кълбото, докато в един момент се удебели многократно и го заобиколи толкова плътно, че физически усетих как го задушава. В стегнатия кръг изведнъж кълбото се изду до крайност, преди да експлодира, разпръсквайки огромен заряд от енергия.

В тази експлозия, в един миг се освети целият кладенец от горе до долу. Светлината достигна и докосна най-дълбокото – неговото дъно.

След това постепенно изтля. Кладенецът бавно се сви и се уплътни многократно като още повече потъмня.

– Ти не успя, нима някой би успял?

– *Матрицата те кара да вярваш в успеха и провала. Във всяко нещо има замисъл, има смисъл. Всяко нещо поражда друго. Това е ритъм – ритъмът на познанието и опита. Няма успехи и провали, защото няма начало и край. Няма Светлина и Тъмнина. Има само безкраен кръговрат, в който ТОЙ изучава Себе Си.*

– Но какво предстои сега?

– *Поредната фаза от кръговрата...*

В тъмнината на кладенеца, там дълбоко на дъното, започнаха да блестят малки светлинки. Като светулки в мрака, те се откриваха, доближаваха и радостно оформяха в кръг своя танц. Тези малки кръгове се завихряха и разрастваха в по-големи, които накрая промениха излъчването си и цял един обръч започна да блести. Светлият обръч от дъното започна да се издига, като увеличаше и издигаше след себе си и обръчите, покрай които преминаваше. Като верижна реакция, подобно на лампи в дълъг коридор, един след друг и един от друг, обръчите припламваха, разгаряха се и задържаха Светлината. Всички изсветляваха и се издигаха от дъното нагоре. Те достигаха тъмния обръч, като се подреждаха концентрично около него. Накрая се преляха в мощен пръстен от Светлина. Заобиколен от този пръстен, тъмният обръч не издържа. В един миг започна да се разпада на безброй

малки точки. Те се разпръсваха в различни посоки и изчезваха в Пустотата на Всемира.

Пред величието на това, което виждах, аз бях онемял. Подобно на безбройните малки потъващи точки потънах и се разпръснах всички мои мисли и думи. Физически изживявах тази Светлина и последвалия разпад на Тъмнината. Нещо в мен се извисяваше, докато друго се разпадаше. Неговите думи дойдоха от дълбините на Всемира, за да ме съберат и върнат отново.

– Да живеете точно сега, точно в тези времена, е нашият подарък за вас. Нима не е прекрасно след толкова тъмнина да почувстваш Светлината?! Нима не е прекрасно отново да си част от нея?! Нима не е прекрасно да участваш в това и физически да го усетиш?! Какво по-ценно от един такъв Живот?!

– Но как да го живеем?

– Вие всички сте Едно и всички сте в Мен. Аз живея във всеки един от вас. Излъчвайте Любов помежду си. Така мрачните времена на тази Земя ще преминат по-бързо. Войната в небесата завърши с победата на Светлината. Тъмнината вече няма власт над вас. Вие сами определяте и предизвиквате всичко. Вие можете да живеете в Светлина. Светлината е вашето наследство и вашето бъдеще. Светлината, в която вие СТЕ! Не спирайте да мечтаете! Не спирайте да творите! Не спирайте да търсите Светлината! Навсякъде... във всичко... непрестанно!

От изгрева на първия лъч, до заревото на последното сияние...

Литература:

01. „Истинската история на Земята“ – Сал Ракели
02. „Спомени от Атлантида“ – Едгар Кейси
03. „Изумрудените скрижали на Тот Атланта“ – Морис Дореал
04. „Бхагавад Гита“
05. „Дао Дъ Дзин“ – Лао Дзъ
06. „Тайната доктрина“ – Елена Блаватска
07. „При нозете на Учителя“ – Д. Кришнамурти
08. „Холографската вселена“ – Майкъл Толбот
09. „Послания на Плеядинците“ – Ра
10. „Заслушани в молитвата на вселената“ – Морган
11. „Загадки на най-старата история“ – А. Горбовски
12. „Забранената египтология“ – Е. Ерчиван
13. „Дванадесетата планета“ – Зекария Сичин
14. „Документите ТЕРА“ – Р. М. Скай
15. „Послания от Йешуа“ – Памела Крибе
16. „За Ванга“ – Петър Баков
17. „Учението на Сириус: Паскатите и кристалните хора“ – Хоуп
18. „Боговете на новото хилядолетие“ – Алън Алфорд
19. „Телос – Откровенията на Нова Лемурия“ – Аурелия Джоунс
20. „Материалът Хатор“ – Т. Кениън, В. Есен
21. „Закон за амнезията“ – Петров
22. „Звездни Богове“ – Бред Стайгър
23. „Тайните проекти“ – Е. Манолова
24. „Произход и история на империите Орион и Сириус“ – Р. Скай
25. „Плеядинците: Ние сме тук“ – Е. Манолова
26. „Бунтът на роботите“ – Дейвид Айк
27. „Пътят на силата“ – Барбара Марчиняк
28. „Земята – щастлива отново“ – Багина Кларк
29. „Вестители на зората“ – Барбара Марчиняк
30. „Историята на Санат Кумара“ – Джанет Макклър
31. „Спомени от пет живота“ – Долорес Кенън
32. „Пазителите на Градината“ – Долорес Кенън
33. „Земята: Плеядински ключове за живата библиотека“ –
Барбара Марчиняк
34. „Бялата книга“ – Рам Та
35. „Пазителите“ – Долорес Кенън
36. „Легендата за звездният сблъсък“ – Д. Кенън

37. „Арктуриански коридор“ – Сюзън Керъл
38. „Срещи с Нагуала“ – Алфредо Торес
39. „Проектът „Монтуок“ – П. Никълс & П. Муун
40. „Файловете „Омега“ – Брантън
41. „Третото око“ – Т. Л. Рампа
42. „Отшелникът“ – Т. Л. Рампа
43. „Магическите движения“ – К. Кастанеда
44. „Цветето на живота“ – Друнвало Мелхизедек
45. „Те вървяха с Иисус“ – Долорес Кенън
46. „Огънят отвътре“ – К. Кастанеда
47. „Активната страна на безкрайността“ – К. Кастанеда
48. „Сет говори“ – Джейн Робъртс
49. „Иисус и есеите“ – Долорес Кенън
50. „Не пипай тази книга“ – Ян ван Хелсинг
51. „Из дебрите на Индустан“ – Елена Блаватска
52. „Евангелие от Юда“
53. „Светата кръв, светият граал“ – М. Бейджънт, Р. Лий
55. „Карма и прераждане“ – Хироши Мотояма
54. „Беседи с Нострадамус“ – Д. Кенън
56. „Медиите под контрол“ – Ноам Чомски
57. „Учителят за еволюцията“ – П. Дънов
58. „Единствената планета на избора“ – Ф. Шлемур
59. „Орлите на новата зора“ – П. Перейра
60. „Изкуството на сънуването“ – К. Кастанеда
61. „Силата на мълчанието“ – К. Кастанеда
62. „Пътуване към Икстлан“ – К. Кастанеда
63. „Учителят Петър Дънов и Библията“
64. „С почит за Дънов“ – Михаил Иванов
65. „Себе си познай“ – П. Дънов
66. „Другото наименование на въображението: МАТЕРИЯ“ – Яхя
67. „Тибетско евангелие“
68. „Евангелие на Петър“
69. Из „Дневниците на Николай Ръорих“
70. „Българската мисия“ – Хари Салман
71. „Боговете на Третия райх“ – Х. У. Кранц
72. „Аненербе – Наследството на предците“ – Х.У. Кранц
73. „У дома с Бог“ – Нийл Уолш
74. „Хрониките Акаша“ – Р. Щайнер
75. „Анна – бабата на Иисус“ – Клер Хартсонг
76. „Човекът – Божествен отново“ – Б. Кларк

77. „Разговори с Бог“ – Нийл Уолш
78. „Да откриеш себе си“ – Станислав Гроф
79. „Новата Земя – обител на радостта“ – Б. Кларк
80. „Трите вълни доброволци и Новата Земя“ – Долорес Кенън
81. „Разговори с Луцифер“ – СЕлена
82. „Божествената матрица“ – Грег Брейдън
83. „Мисията на българите“ – П. Дънов
84. „Иисус и тамплиерите“ – Робер Амбелен
85. „Ръкописите от Мъртво море“ – М. Бейджънт, Р. Лий
86. „Евангелие на мира“
87. „Нулеви ограничения“ – Джо Витале
88. „Обитател на две планети“ – Ф. С. Оливър
89. „Атлантида – битката между Светлина и Тъмнина“ – Кори
90. „Башар“ – Дерил Анка
91. „Писмата на Христос“ – Христовият писар
92. „Операция „Троянски кон““ 1–8т. – Хуан Хосе Бенитес
93. „Първата и последна свобода“ – Д. Кришнамурти
94. „Животът и учението на учителите от далечния изток“
– Берд Спалдинг
95. „Звънящите кедри на Русия“ – Владимир Мегре
96. „Евангелие на Никодим“
97. „Евангелие на Мария-Магдалена“
98. „Евангелие на Петър“
99. „Завещанието на Йоан“ 1 и 2 т. – Х. Х. Бенитес
100. „Небе и ад“ – Емануел Сведенборг
101. „Махатма“ – Браян Гратън
102. „Кристалните деца“ – Дорийн Върчу
104. „Кредо Мутуа“ – Р. Мартин
105. „Тайната история на човешката цивилизация“
– М. Кремо, Р. Томпсън
106. Попол Вух
107. „Пресвета тринософия“ – Сен Жермен
108. „Катарско богомилско християнство“ – М. Муние
109. „Богомилското учение“ – Антон Глогов
110. „Бугрите. Книга за поп Богомил и неговите последователи“
– Б. Пръмов
111. Библията
112. Коран
113. „Книга на Енох“
114. „История на исляма“ – Самир Мурад

115. „Тамплиерите“ – Скот Найт
116. „Кръстоносните походи през погледа на арабите“
– Амин Маалуф
117. „Прозрението на тамплиерите“ – Л. Пикнет; К. Принс
118. „Тайното досие „Кивот““ – Шефан Ердман
119. „Викариите на Христа“ – Петер де Роса
120. Актове и документи на светия престол за световната война
121. „Ледоразбивачът“ – Виктор Суворов
122. „Денят „М““ – Виктор Суворов
123. „Ватиканът в услуга на фашизма – Дух и Истина
(християнски образователен сайт)
124. „Тайното международно правителство“
(Произход, идентичност и цел на ложата MJ-12) – М.Купър
125. „2150“ – Тил Александер
126. „Демони със свастика“ – Х.У. Кранц
127. „Свастика в орбита“ – Х.У. Кранц
128. „Ядреното оръжие на Третия райх“ – Д.Ървинг
129. „Свършената“ – Н. Антонова
130. „Аллатра“ – А. Нових

ОГНЕНИТЕ КОДОВЕ – КНИЖАРНИЦИ

- Елрид – София, Солунска 5
Пл. Славейков – София, (маса 11 – срещу библиотеката)
Астeya – София, Пиротска, безистен Хали
Кабан – Благоевград, Братя Китанови 7
Хеликон – София, П. Евтимий 68
Хеликон – Пловдив, Р. Даскалов 13
Хеликон – Варна, Приморски парк II 482
Хеликон – Бургас, пл. Тройката 4
Хеликон – Русе, Александровска 50
Хеликон – Стара Загора, Цар Симеон 100
Хеликон – В.Търново, В. Левски 1
Хеликон – Габрово, бул. Априлов 40
Хеликон – Добрич, Септември 34
Хеликон – Шумен, бул. Славянски 88
Хеликон – Кърджали, бул. България 58

On-line магазин: <http://persus.4stupki.com/contacts>

СЪДЪРЖАНИЕ

Раздел 1. ТЪМНАТА СТРАНА на ВСЕМИРА

Кристалната решетка на съзнанието /	19
Матрицата /	21
Разклоненията на УрУмБа /	25
Евреи и юдеи /	29
Ватиканът /	32
Антихристът /	36
Конниците на апокалипсиса /	42
Кивотът /	46
Тамплиерите /	50
„Светата“ инквизиция /	54

Раздел 2. ТАЙНИТЕ ОБЩЕСТВА

Писмото /	60
Революциите /	62
Новият строй /	68
Зараждането на нацизма /	73
Тъмната нощ на Душата /	77
Антарктическият договор /	84
Нацизмът – на власт /	88
Възходът на Райха /	92
Окултният нацизъм /	94
Институтът „Аненербе“ /	98

Раздел 3. ВОЙНАТА

Учителят на Любовта /	109
Пактът /	118
Когато нервите не издържат /	123
Сблъсъкът /	127
Войната и САЩ /	130
Атомната бомба /	133
Въпросите на съвестта /	139
Краят /	141

Раздел 4. СВЕТЪТ след ВОЙНАТА

- Антарктида / 144
- Операция „Висок скок“ / 148
- Промяната на плана / 150
- Предложението / 152
- Високите сиви / 155
- Секретните проекти / 158
- Овлабяването на САЩ / 163
- Космическата надпревара / 168
- Похитеното съзнание / 173
- Пратениците на Светлината / 177
- Отговорът на Тъмнината / 185

Раздел 5. ПОСЛЕДНАТА БИТКА

- Битката за материята / 193
- Битката за вярата / 196
- Битката за ума / 200
- Битката за Душата / 203

Раздел 6. ЧЕТИРИТЕ СЪПАЛА

- Първото съпало / 206
- Второто съпало / 210
- Третото съпало / 212
- Четвъртото съпало / 214

Раздел 7. ПРОМЯНАТА в СЪЗНАНИЕТО

- Щастие и удоволствие / 218
- Душа и Личност / 220
- Двата модела / 224
- Промяна на колективното съзнание / 229
- Другият избор / 231
- Посланието / 233

Раздел 8. МЕЖДУ ИЗМЕРЕНИЯТА

- Земни цивилизации / 239
- Расата с „Печата на Бога“ / 244
- Бастет / 246
- Тайното знание / 252

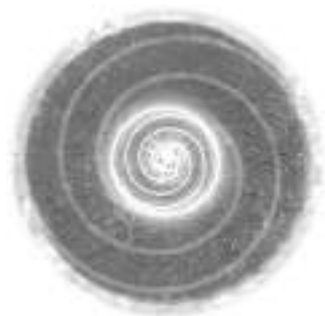
Подравняването на планетата / 257
Вдигането на карантината / 262
Преход и енергии / 266
ДНК мутации / 270

Раздел 9. ОСМАТА ЗЕМЯ

Разделянето на Земите / 277
На Осмата Земя / 281
Децата в новия свят / 285
Телата / 289
На прага на нашето бъдеще / 290
Какво по-ценно от такъв Живот? / 292

ЛИТЕРАТУРА

СЪДЪРЖАНИЕ

ОГНЕНИТЕ КОДОВЕ

Българска
Трета част
Първо издание

Всички права са запазени.
София, 2017

© Персус – автор

© Венцислав Огнянов – художник-консултант

Росица Радоева – консултант

Багрина Кларк – редактор

Дайрект Сървисиз ООД – печат

ВиВиДа ООД – издател

Цена: 15 лв.